

ગુજરાતી ભજન, ધૂન અને
લોકગીત એ ગુજરાત ની સંસ્કૃતિ
ના પ્રાણ છે. જે આપણે ભૂલતા
જઈએ છીએ.

આ પોથી માં ખૂબ સરસ ભજન ,
લોકગીત અને ધૂન આપેલ છે તો
તેમને વધું માં વધુ શેર કરવા
વિનંતી.

[bhajan on youtube](https://www.youtube.com/channel/UC4ZBe3OnhzRHoWd8MXmb5xQ/videos)

<https://www.youtube.com/channel/UC4ZBe3OnhzRHoWd8MXmb5xQ/videos>

શ્રી મોટાચરાવડા પં.પ્રાથમિક શાળા.

તાલુકો:- ભુજ, જિલ્લો:- કચ્છ.

Happy Republic Day
to all Indians
...d to be an
શિક્ષણનો અધિકાર
સૌ ભણે સૌ આગળ વધે

સ્થાપના:- ૨૦/૧૧/૧૯૭૬

"યા દેવી સર્વ ભુતેષુ વિદ્યા રૂપેણ સંસ્થિતા
નમસ્તસ્યે નમસ્તસ્યે નમસ્તસ્યે નમો નમઃ"

મિજાન, ધુન, લોકગીત પ્રોથી

કળેટી

સંકલન : R.K.GOYAL / P.B.Chaudhry

www.ahirrkoyal.blogspot.com

અનુક્રમણિકા

ક્રમ	પ્રાર્થના નું નામ	પેજ નં.	ક્રમ	પ્રાર્થના નું નામ	પેજ નં.
૧.	વૈષ્ણવજન...	૬	૨૮.	ભાવે ભજવ્યો ભગવાન	૪૫
૨.	કીડી બિચારી કીડલી રે	૭	૨૯.	હર હર શંભુ ભોળા	૪૬
૩.	જનનીની જોડ સખી નહીં જડે રે	૯	૩૦.	લેતા શ્રીરામનું નામ	૪૭
૪.	કોઈનો લાડકવાયો	૧૧	૩૧.	અગડ બમ શિવ લહેરી	૪૮
૫.	ભોમિયા વિના મારે	૧૪	૩૨.	વિધિના લાખિયા લેખ	૪૯
૬.	શ્યામ રંગ સમીપે ન જાવું	૧૫	૩૩.	રોઈ રોઈ કોને સંભળાવું રે	૫૦
૭.	પ્રાણિયા ભજ લેને કિરતાર	૧૬	૩૪.	જાડેજા રે વચન રે સંભાળીને	૫૧
૮.	સોમવારે નમું શંકરદેવને	૧૭	૩૫.	શિવજીનું ડમરુ ડમ ડમ વાગે છે	૫૨
૯.	વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ	૧૮	૩૬.	મનનો મોરલિયો રટે તારું નામ	૫૩
૧૦.	રામ તમે સીતાજીની તોલે	૧૯	૩૭.	રાધા-કૃષ્ણ વિના બીજું બોલ માં	૫૪
૧૧.	પાર્થને કહો ચડાવે બાણ	૨૧	૩૮.	આ બંગલાનો બાંધનાર	૫૫
૧૨.	ન જાણ્યું જાનકીનાથે	૨૩	૩૯.	શુભ મંગલ હો	૫૬
૧૩.	અંધેરી નગરી ને ગંડુ રાજા	૨૪	૪૦.	હે માનવ વિશ્વાસ કરી લે	૫૬
૧૪.	યા હોમ કરીને પડો	૨૭	૪૧.	કનૈયા જા જા જા કનૈયા	૫૭
૧૫.	ના હિન્દુ નીકળ્યાં	૨૯	૪૨.	સાધુ તેરો સંગડો ના છોડું	૫૮
૧૬.	મને લાગી કટારી પ્રેમની	૩૦	૪૩.	ગરવો દાતાર ગિરનારી	૫૯
૧૭.	હરિને ભજતાં	૩૧	૪૪.	સદગુરુ તમે મારા તારણહાર	૬૧
૧૮.	કર્મનો સંગાથી....	૩૨	૪૫.	હરિ તારા નામ છે હજાર	૬૨
૧૯.	જીતના જિસકે ભાગ્ય મેં લિખા	૩૪	૪૬.	તારો રે પરચો ભારી	૬૩
૨૦.	રામ રતન ધન પાચો	૩૬	૪૭.	કભી પ્યાસે કો પાની પિલાયા	૬૪
૨૧.	હરી તુ ગાડું મારું ક્યાં	૩૭	૪૮.	રણજવાળો મારાકાળજાની કોર	૬૬
૨૨.	અસત્યો માંહેથી પ્રભુ	૩૮	૪૯.	પરોઢિયે પંખી જાગીને	૬૭
૨૩.	જાગને જાદવા	૪૦	૫૦.	હરિ વસે છે હરિના જનમાં	૬૭
૨૪.	પંખીડાને આ પીંજરુ	૪૧	૫૧.	પગ ધુંધરું બાંધ મીરાં નાચી રે	૬૮
૨૫.	જીવન હો તો હો એવું !	૪૨	૫૨.	ઝેર તો પીધાં જાણી જાણી	૬૯
૨૬.	શંભુ ચરણે પડી	૪૩	૫૩.	મને ભુલ્યાને મારગ બતાવ્યો	૭૦
૨૭.	સમજણ જીવન માથી જાઈ	૪૪	૫૪.	હાં રે વેણ વાગી રે	૭૧

૫૫.	અચ્યુતમ કેશવમ	૭૨	૮૬	સાધુ તે જનનો સંગ	૧૦૫
૫૬.	આવ્યો માસ વસંત વધામણાં	૭૩	૮૭	વાટ જુએ છે મીરાં રાંકડી રે	૧૦૬
૫૭.	કાનુડાને સાદ કરી	૭૪	૮૮	રામ રમકડું જડિયું રે	૧૦૭
૫૮.	જા જા નીંદરા ! હું તને વારું	૭૫	૮૯	મેં તો હૃદયમાં ઓળખ્યા રામ	૧૦૮
૫૯.	જાગને જાદવા! રાત થોડી રહી	૭૬	૯૦	રામ રાખે તેમ રહીએ	૧૦૯
૬૦.	જાગો ને જશોદાના જાયા	૭૭	૯૧	રામ છે રામ છે	૧૧૦
૬૧.	તમારો ભરોસો મને ભારી	૭૮	૯૨	મુંને લહેર રે લાગી હરિના નામની	૧૧૦
૬૨.	નાગદમન	૭૯	૯૩	માર્યા રે મોહનાં બાણ	૧૧૧
૬૩.	ધન્ય તું ધન્ય તું	૮૧	૯૪	મારાં ભાગ્ય ફળ્યાં રે આજ	૧૧૨
૬૪.	પરભાતે મહી મથવા	૮૨	૯૫	મારે વર તો ગિરિધરને વરવું છે	૧૧૩
૬૫.	પારણે પોઢ્યાં શ્રી પુરષોત્તમ	૮૩	૯૬	મને કૃષ્ણ કનૈયાની મોરલી ગમે	૧૧૪
૬૬.	હાં રે દાણ માંગે કાનુડો	૮૪	૯૭	બોલે ઝીણા મોર	૧૧૫
૬૭	હારને કાજે નવ મારીએ	૮૫	૯૮	મન ભજી લે મોહન પ્યારાને	૧૧૫
૬૮	પાયોજી મેંને, રામ રતન ધન	૮૬	૯૯	પ્રેમની, પ્રેમની, પ્રેમની રે	૧૧૬
૬૯	રાજા તારા ડુંગરિયા પર	૮૭	૧૦૦	જાગો રે અલબેલા કા'ના	૧૧૬
૭૦	કુંતા અભિમન્યુને બાંધેરાખડી	૮૮	૧૦૧	તમે પધારો વનમાળી રે	૧૧૭
૭૧	વૃંદાવન મોરલી વાગે છે	૯૦	૧૦૨	ગોવિંદના ગુણ ગાશું	૧૧૮
૭૨	કાનુડો શું જાણે મારી પ્રીત	૯૧	૧૦૩	ઓધા નહીં રે આવું મારે કામ છે	૧૧૮
૭૩	કાનજી તારી મા કહેશે	૯૨	૧૦૪	કે દા'ડે મળશે મુંને કા'ન રે	૧૧૯
૭૪	જીતના જિસકે ભાગ્ય મેં લિખા	૯૩	૧૦૫	એ રી મેં તો પ્રેમદિવાની	૧૨૦
૭૫	હરિને ભજતાં હજી કોઈની લાજ	૯૫	૧૦૬	મારી હૂંડી સ્વીકારો મહારાજ રે	૧૨૧
૭૬	વીજળીને ચમકારે મોતીડાં	૯૬	૧૦૭	અમે મૈયારા રે.. ગોકુળ ગામનાં	૧૨૩
૭૭	ભીતરનો ભેરુ મારો આતમો	૯૭	૧૦૮	ભોળી રે ભરવાડણ	૧૨૪
૭૮	મેરુ તો ડગે જેનાં મન ના ડગે	૯૮	૧૦૯	ઘડપણ કેણે મોકલ્યું	૧૨૫
૭૯	કાનુડો માંજ્યો દેને રે યશોદા	૯૯	૧૧૦	સુખ દુઃખ મનમાં ન લાવીએ	૧૨૬
૮૦	મુખડાની માયા લાગી રે	૧૦૦	૧૧૧	ખમ્મા, મારા નંદજીના લાલ	૧૨૭
૮૧	ગોવિંદો પ્રાણ અમારો રે	૧૦૧	૧૧૨	અખિલ બ્રહ્માંડમાં એક તું શ્રી હરિ	૧૨૮
૮૨	મનડું વિંધાણું રાણા	૧૦૨	૧૧૩	આ શેરી વળાવી સજ્જ કરું	૧૨૯
૮૩	હાં રે ચાલો ડાકોર જઈ વસિયે	૧૦૩	૧૧૪	આજની ઘડી તે રળિયામણી	૧૩૦
૮૪	હરિવર મૂક્યો કેમ જાય	૧૦૪	૧૧૫	ઊંચી મેડી તે મારા સંતની રે	૧૩૧
૮૫	લેને તારી લાકડી	૧૦૫	૧૧૬	આશા ભર્યા તે અમે આવિયાં	૧૩૨

૧૧૭	ગોરી તારાં નૂપુર	૧૩૩	૧૫૦	તમે ભાવે ભજી લ્યો ભગવાન	૧૬૬
૧૧૮	જાગીને જોઈં તો જગત દીસે નહિ	૧૩૪	૧૫૧	સુબહ સુબહ લે શિવ કા નામ	૧૬૮
૧૧૯	નાગર નંદજીના લાલ	૧૩૫	૧૫૨	રાખનાં રમકડાં	૧૬૯
૧૨૦	નિરખને ગગનમાં	૧૩૬	૧૫૩	ગોપાલ મરો પારણીયે ઝુલે	૧૬૯
૧૨૨	પઢો રે પોપટ રાજા રામના	૧૩૭	૧૫૪	ઝૂલણ મોરલી વાગી રે	૧૭૦
૧૨૩	નાનું સરખું ગોકુળિયું	૧૩૮	૧૫૫	ઝુલે નંદલાલા	૧૭૧
૧૨૪	રામ સભામાં અમે	૧૩૯	૧૫૬	હે મને રામ રામ ભજવા	૧૭૧
૧૨૫	મૈં કાનુડા તેરી ગોવાલણ	૧૪૦	૧૫૭	છોટી છોટી ગૈયા	૧૭૨
૧૨૬	મેહુલો ગાજે ને માધવ નાચે	૧૪૧	૧૫૮	વિઠ્ઠલ વિઠ્ઠલ વિઠ્ઠલા	૧૭૨
૧૨૭	માલણ લાવે મોગરો રે	૧૪૨	૧૫૯	ઓમ નમઃ શિવાય	૧૭૩
૧૨૮	સુંદર શ્યામ તમારા લટકાને	૧૪૩	૧૬૦	કનૈયા લે	૧૭૪
૧૨૯	વા વાયા ને વાદળ ઊમટ્યાં	૧૪૪	૧૬૧	રાધા ઢુંઢ રહી હૈ	૧૭૪
૧૩૦	આજ રે કાનુડે વ્હાલે	૧૪૫	૧૬૨	દોડી દોડી આવે	૧૭૫
૧૩૧	હે જી વ્હાલા અખંડ રોજી હરિના	૧૪૬	૧૬૩	ઉતારું આરતી શ્રીકૃષ્ણ	૧૭૫
૧૩૨	આ જોને આહીરને આંગણે	૧૪૭	૧૬૪	ચોરી ચોરી માખન	૧૭૬
૧૩૪	નાથને નીરખી	૧૪૮	૧૬૫	કીડીબાઈની જાનમાં	૧૭૭
૧૩૫	મોરના પીંછડાંવાળો રે	૧૪૯	૧૬૬	સાખી - ૧	૧૭૯
૧૩૬	રાધિકા સુંદરી	૧૫૦	૧૬૭	સાખી - ૨	૧૭૯
૧૩૭	નવધા ભક્તિમાં નિર્મળ રહેવું	૧૫૧	૧૬૮	સાખી - ૩	૧૮૦
૧૩૮	હેઠા ઊતરીને પાસ લાગ્યા	૧૫૨	૧૬૯	ઊંચી મેડી તે મારા સંતની રે	૧૮૧
૧૩૯	કળજુગ આવ્યો હવે કારમો	૧૫૩	૧૭૦	વંદન કરીએ શ્રીપ્રભુ ચરણે	૧૮૧
૧૪૦	ભક્તિ રે કરવી એણે	૧૫૪	૧૭૨	પ્રેમળ જ્યોતિ તારો દાખવી	૧૮૨
૧૪૧	માડી તારું કંકુ ખર્ચું	૧૫૫	૧૭૩	મારા ઘટમાં બિરાજતા શ્રીનાથજી	૧૮૪
૧૪૨	બોલે ઝીણા મોર	૧૫૬	૧૭૪	માબાપને ભૂલશો નહી	૧૮૫
૧૪૩	શ્રી રામચંદ્ર કૃપાલુ	૧૫૭	૧૭૫	વિશ્વંભરી સ્તુતિ	૧૮૬
૧૪૪	એકલાં જ આવ્યા મનવા	૧૫૮	૧૭૬	રંગાઈ જાને રંગમાં	૧૮૮
૧૪૫	મેરે તો ગિરિધર ગોપાલ	૧૫૯	૧૭૭	નૈયા ઝુકાવી મેં તો	૧૯૦
૧૪૬	હે ઓધાજી મારા વ્હાલાને	૧૬૦	૧૭૮	મથુરામાં ખેલ ખેલી આવ્યા	૧૯૦
૧૪૭	જૂનું તો થયું રે દેવળ	૧૬૨	૧૭૯	ઉતારું આરતી શ્રીકૃષ્ણ	૧૯૨
૧૪૮	શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ	૧૬૩	૧૮૦	જા જા રે ઓ કિશન કનૈયા	૧૯૨
૧૪૯	સમય મારો સાધજે વ્હાલા	૧૬૬	૧૮૧	નંદલાલ નહિ રે આવું	૧૯૪

૧૮૨	રોઈ રોઈ કોને સંભળાવું	૧૯૫			
૧૮૩	લેતા શ્રી રામનું નામ	૧૯૫			
૧૮૪	તું તો માળા રે જપીલે	૧૯૬			
૧૮૫	ગણપતિ દાતા મેરે દાતા	૧૯૮			
૧૮૬	આંખો પવિત્ર રાખ	૧૯૯			
૧૮૭	દિકરી તારા સોભાગ્યનું સિંદૂર	૧૯૯			
૧૮૮	હયાત માતા-પિતા	૨૦૦			
૧૮૯	કુક્મિણી નો પત્ર શ્રી કુષ્ણને	૨૦૨			
૧૯૦	કૃષ્ણ - સુદામાનો મેળાપ	૨૦૩			
૧૯૧	હરીનો મારગ છે શૂરાનો	૨૦૬			
૧૯૨	એક જ દે ચિનગારી	૨૦૭			
૧૯૩	પગ તમે ધોવા ઘો રઘુરાયજી	૨૦૮			
૧૯૪	નથી રે પીધાં અણજાણી રે	૨૦૯			
૧૯૫	ભાગું તો મારી ભોમકા લાજે	૨૧૦			
૧૯૬	ઘડવૈયા મારે ઠાકોરજી નથી થાવું	૨૧૧			
૧૯૭	ચારણ કન્યા	૨૧૨			
૧૯૮	સોનલ ગરાસણી.	૨૧૬			
૧૯૯	મીઠી માથે ભાત	૨૧૮			
૨૦૦					
૨૦૧					
૨૦૨					
૨૦૩					
૨૦૪					
૨૦૫					
૨૦૬					
૨૦૭					
૨૦૮					
૨૦૯					
૨૧૦					
૨૧૧					
૨૧૨					

❖ વૈષ્ણવજન... ❖

વૈષ્ણવજનતો તેને રે કહીએ,

જે પીડ પરાઈ જાણે રે.

પરદુઃખે ઉપકાર કરે તોયે,

મન અભિમાન ન આણે રે.

સકળ લોકમાં સહુને વંદે,

નિંદા ન કરે કે ની રે.

વાચ કા મન નિશ્ચલ રાખે,

ધન ધન જનની તેની રે.

સમદ્રષ્ટિને તૃષ્ણા ત્યાગી,

પરસ્ત્રી જેને માત રે.

જિહ્વા થકી અસત્ય ન બોલે,

પરધન નવ ઝાલે હાથ રે.

મોહ માયા વ્યાપે નહીં જેને,

દ્રઢ વૈરાગ્ય જેના મનમાં રે,

રામ નામ શું તાલી રે લાગી,

સકળ તીરથ તેના તનમાં રે.

વણલોભી ને કપટ રહિત છે,

કામ ક્રોધ નિવાર્યા રે,

ભણે નરસૈયો તેનું દરશન કરતાં,

કૂળ ઈકોતેર તાર્યા રે.

- નરસિંહ મહેતા.

■ બિચારી કીડલી રે ■

કીડી બિચારી કીડલી રે.....

કીડી બિચારી કીડલી રે કીડીનાં લગનિયાં લેવાય,

પંખી પારેવડાંને નોંતર્યા,

એ..એ કીડીને આખ્યાં સનમાન,

હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

એ...હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

મોરલે બાંધ્યો રુડો માંડવો રે,

ખજૂરો પીરસે ખારેક,ભૂંડે રે ગાયાં મીઠાં ગીતડાં.

એ...એ કે પોપટ પીરસે પકવાન,

હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

એ...હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

મંકોડાને મોકલ્યો માળવે રે, લેવા માંડવીઓ ગોળ,

મંકોડો કેડેથી પાતળો,

એ... ગોળ ઉપડ્યો ન જાય,

હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

એ...હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

મીનીબાઈને મોકલ્યા ગામમાં રે, એના નોતરવા કામ,

હામા મળ્યા બે ફૂતરા,

એ..એ બિલાડીનાં કરીયા બે કામ.

હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

એ...હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

ઘોડેરે બાંધ્યા પગે ધૂધરા રે, કાચીંડે બાંધી કરતાલ,

ઊંટે રે બાંધ્યા ગળે ઢોલકા.આ..

એ...એ ગધેડુ ભૂંકે હરણાઈ

હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

એ...હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

ઉંદરમામા હાલ્યા રીહામણએ રે બેઠા દરિયાને બેટ, દેડકો બેઠો ડગમગે,

એ...એ મને કપડા પહેરાવ.

જાવું છે કીડીબાઈની જાનમાં

હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

એ...હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

વાંહડે ચઢ્યો એક વાંદરો રે, જુએ જાનની વાટ,

આજે તો જાન વધાવવી

એ...એ કે હાંભર્યો હાથીભાઈનો નાદ.

હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

એ...હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

કઈ કીડી ને કોની જાન છે રે, સંતો કરજો વિચાર.

ભોજા ભગતની વિનતી,

એ...એ સમજો ચતુર સુજાણ.હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

એ...હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

કીડી બિચારી કીડલી રે.....

કીડી બિચારી કીડલી રે કીડીનાં લગનિયાં લેવાય,

એ...હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

– ભોજા ભગત

જનનીની જોડ સખી નહીં જડે રે

મીઠા મધુ ને મીઠા મેહુલા રે લોલ
એથી મીઠી તે મોરી માત રે
જનનીની જોડ સખી! નહીં જડે રે લોલ
પ્રભુના એ પ્રેમતણી પૂતળી રે લોલ
જગથી જૂદેરી એની જાત રે
જનનીની જોડ સખી! નહીં જડે રે લોલ
અમીની ભરેલ એની આંખડી રે લોલ
વ્હાલનાં ભરેલાં એના વેણ રે
જનનીની જોડ સખી! નહીં જડે રે લોલ
હાથ ગૂંથેલ એના હીરના રે લોલ
હૈયું હેમંત કેરી હેલ રે
જનનીની જોડ સખી! નહીં જડે રે લોલ
દેવોને દૂધ એનાં દોહલા રે લોલ
શશીએ સિંચેલ એની સોડય રે
જનનીની જોડ સખી! નહીં જડે રે લોલ
જગનો આધાર એની આંગળી રે લોલ
કાળજામાં કૈંક ભર્યા કોડ રે
જનનીની જોડ સખી! નહીં જડે રે લોલ
ચિત્તડું ચડેલ એનું ચાકડે રે લોલ
પળના બાંધેલ એના પ્રાણ રે
જનનીની જોડ સખી! નહીં જડે રે લોલ

મુંગી આશિષ ઉરે મલકતી રે લોલ
લેતા ખૂટે ન એની લહાણ રે
જનનીની જોડ સખી! નહીં જડે રે લોલ
ધરતી માતાએ હશે ધૂજતી રે લોલ
અચળા અચૂક એક માય રે
જનનીની જોડ સખી! નહીં જડે રે લોલ
ગંગાનાં નીર તો વધે ઘટે રે લોલ
સરખો એ પ્રેમનો પ્રવાહ રે
જનનીની જોડ સખી! નહીં જડે રે લોલ
વરસે ઘડીક વ્યોમવાદળી રે લોલ
માડીનો મેઘ બારે માસ રે
જનનીની જોડ સખી! નહીં જડે રે લોલ
ચળતી ચંદાની દીસે ચાંદની રે લોલ
એનો નહિ આથમે ઉજાસ રે
જનનીની જોડ સખી! નહીં જડે રે લોલ
-દામોદરદાસ ખુશાલદાસ બોટાદકર

◀ કોઈનો લાડકવાયો ▶

રક્ત ટપકતી સો સો ઝોળી સમરાંગણથી આવે

કેસરવરણી સમરસેવિકા કોમલ સેજ બિછાવે

ઘાયલ મરતાં મરતાં રે

માતની આઝાદી ગાવે

કોની વનિતા કોની માતા ભગિની ટોળે વળતી

શોણિતભીના પતિ-સુત-વીરની રણશૈયા પર લળતી

મુખથી ખમ્મા ખમ્મા કરતી

માથે કર મીઠો ધરતી

થોકે થોકે લોક ઊમટતા રણજોધ્યા જોવાને

શાબાશીના શબ્દ બોલતા પ્રત્યેકની પિછાને

નિજ ગૌરવ કેરે ગાને

જખમી જન જાગે અભિમાને

સહુ સૈનિકનાં વહાલાં જનનો મળિયો જ્યાં સુખમેળો

છેવાડો ને એકલવાયો અબોલ એક સૂતેલો

અણપૂછ્યો અણપ્રીછેલો

કોઈનો અજાણ લાડીલો

એનું શિર ખોળામાં લેવા કોઈ જનેતા ના'વી

એને સીંચણ તેલ-કચોળા નવ કોઈ બહેની લાવી

કોઈના લાડકવાયાની

ન કોઈએ ખબર પૂછાવી

ભાલે એને બચીઓ ભરતી લટો સુંવાળી સૂતી

સન્મુખ ઝીલ્યાં ઘાવો મહીંથી ટપટપ છાતી ચૂતી
કોઈના લાડકવાયાની
આંખડી અમૃત નીતરતી
કોઈના એ લાડકવાયાનાં લોચન લોલ બિડાયાં
આખરની સ્મૃતિનાં બે આંસુ કપોલ પર ઠેરાયાં
આતમ-દીપક ઓલાયા
ઓષ્ટનાં ગુલાબ કરમાયાં
કોઈના એ લાડકડા પાસે હળવે પગ સંચરજો
હળવે એનાં હૈયા ઉપર કર-જોડામણ કરજો
પાસે ધૂપસળી ધરજો
કાનમાં પ્રભુપદ ઉચ્ચરજો
વિખરેલી એ લાડકડાની સમારજો લટ ધીરે
એને ઓષ્ટ-કપોલે-ભાલે ધરજો ચુંબન ધીરે
સહુ માતા ને ભગિની રે
ગોદ લેજો ધીરે ધીરે
વાંકડિયા એ ઝુલ્ફાંની મગરૂબ હશે કો માતા
એ ગાલોની સુધા પીનારા હોઠ હશે બે રાતા
રે! તમ ચુંબન ચોડાતાં
પામશે લાડકડો શાતા
એ લાડકડાની પ્રતિમાનાં છાનાં પૂજન કરતી
એની રક્ષા કાજે અહરનિશ પ્રભુને પાચે પડતી
ઉરની એકાંતે રડતી
વિજોગણ હશે દિનો ગણતી

કંકાવટીએ આંસુ ધોળી છેલ્લું તિલક કરતાં
એને કંઠ વીંટાયાં હોશે કર બે કંકણવંતા
વસમાં વળામણાં દેતાં
બાથ ભીડી બે પળ લેતાં
એની કૂચકદમ જોતી અભિમાન ભરી મલકાતી
જોતી એની રૂધિર છલકતી ગજગજ પ્હોળી છાતી
અધબીડ્યાં બારણિયાંમાંથી
રડી હશે કો આંખ બે રાતી
એવી કોઈ પ્રિયાનો પ્રીતમ આજ ચિતા પર પોઢે
એકલડો ને અણબૂઝેલો અગન પિછોડી ઓઢે
કોઈના લાડકવાયાને
ચૂમે પાવકજ્વાલા મોઢે
એની ભસ્માંકિત ભૂમિ પર ચણજો આરસ-ખાંભી
એ પથ્થર પર કોતરશો નવ કોઈ કવિતા લાંબી
લખજો: 'ખાક પડી આંહી
કોઈના લાડકવાયાની'
-ઝવેરચંદ મેઘાણી

ભોમિયા વિના મારેભમવા'તા ડુંગરા

ભોમિયા વિના મારે ભમવા'તા ડુંગરા,
જંગલની કુંજકુંજ જોવી હતી;
જોવી'તી કોતરો ને જોવી'તી કંદરા,
રોતા ઝરણાંની આંખ લ્હોવી હતી.

સૂના સરવરિયાની સોનેરી પાળે
હંસોની હાર મારે ગણવી હતી;
ડાળે ઝૂલંત કોક કોકિલાને માળે
અંતરની વેદના વણવી હતી.

એકલા આકાશ તળે ઊભીને એકલો,
પડઘા ઉરબોલના ઝીલવા ગયો;
વેરાયા બોલ મારા, ફેલાયા આભમાં,
એકલો અટૂલો ઝાંખો પડ્યો.

આખો અવતાર મારે ભમવા ડુંગરિયા,
જંગલની કુંજકુંજ જોવી ફરી;
ભોમિયા ભૂલે એવી ભમવી રે કંદરા,
અંતરની આંખડી લ્હોવી જરી.

-ઉમાશંકર જોશી

શ્યામ રંગ સમીપે ન જાવું

શ્યામ રંગ સમીપે ન જાવું
મારે આજ થકી શ્યામ રંગ સમીપે ન જાવું

જેમાં કાળાશ તે તો સૌ એકસરખું
સર્વમાં કપટ હશે આવું
કસ્તૂરી કેરી બિંદી તો કરું નહીં
કાજળ ના આંખમાં અંજાવું
મારે આજ થકી શ્યામ રંગ સમીપે ન જાવું

કોકિલાનો શબ્દ હું સૂણું નહીં કાને
કાગવાણી શકુનમાં ન લાવું
નીલાંબર કાળી કંચૂકી ન પહેરું
જમનાનાં નીરમાં ન ન્હાવું
મારે આજ થકી શ્યામ રંગ સમીપે ન જાવું

મરકતમણિ ને મેઘ દ્રષ્ટે ના જોવા
જાંબુ વંત્યાક ના ખાવું
દયાના પ્રીતમ સાથે મુખે નીમ લીધો
મન કહે જે પલક ના નિભાવું
મારે આજ થકી શ્યામ રંગ સમીપે ન જાવું

-દયારામ

➤પ્રાણિયા ભજ લેને કિરતાર➤

પ્રાણિયા ભજ લે ને કિરતાર, આ તો સ્વપ્નું છે સંસાર
ધન દોલત ને માલ-ખજાના, પુત્ર અને પરિવાર
તે તો તજીને તું જઇશ એકલો, ખાઇશ જમનો માર રે
પ્રાણિયા ભજ લે ને કિરતાર, આ તો સ્વપ્નું છે સંસાર
ઊંચી મેડી ને અજબ ઝરૂખા, ગોખ તણો નહીં પાર
કોટિધ્વજ ને લક્ષ્મણ, એનાં બાંધ્યાં રહ્યાં ઘરબાર રે
પ્રાણિયા ભજ લે ને કિરતાર, આ તો સ્વપ્નું છે સંસાર
ઉપર ફરેરાં ફરફરે ને , હેઠે શ્રીફળ ચાર
ઠીક કરીને ઠાઠડીમાં ઘાલ્યો, પછે વાંસે પડે પોકાર રે
પ્રાણિયા ભજ લે ને કિરતાર, આ તો સ્વપ્નું છે સંસાર
સેજ-તળાયું વિના સૂતો નહિ, ને કરતો હુન્નર હજાર
ખોરી ખોરીને ખૂબ જલાયો, જેમ લોઢું ગાળે લુહાર રે
પ્રાણિયા ભજ લે ને કિરતાર, આ તો સ્વપ્નું છે સંસાર
સ્મશાન જઇને ચેહ ખડકી, ને માથે છે કાષ્ઠનો ભાર
અગ્નિ મેલીને ઊભાં રહ્યાં, અને નિશ્ચય ઝરે અંગાર રે
પ્રાણિયા ભજ લે ને કિરતાર, આ તો સ્વપ્નું છે સંસાર
સ્નાન કરીને ચાલી નીકળ્યાં, નર ને વળી નાર
ભોજો ભગત કે' દશ દી રોઇને, પછે મેલ્યો વિસાર રે
પ્રાણિયા ભજ લે ને કિરતાર, આ તો સ્વપ્નું છે સંસાર

- ભોજો ભગત

► સોમવારે નમુ શંકર દેવને ◀

સોમવારે નમુ શંકર દેવને,

જેણે આપ્યો છે મનુષ્ય અવતાર, રટણ કરુ રામનું.

મંગળવારે નમું મોરી માતને,

જેણે ગર્ભમાં રાખ્યા નવ માસ, રટણ કરુ રામનું.

બુધવારે નમુ ધરતી માતને,

જેણે જન્મતા ઝીલ્યો મારો ભાર, રટણ કરુ રામનું.

ગુરુવારે નમુ ગુરુદેવને,

જેણે આપ્યું છે આત્માનું જ્ઞાન, રટણ કરુ રામનું.

શુક્રવારે નમું સીતામાતને,

જેણે ઉતાર્યો ભૂમિનો ભાર, રટણ કરુ રામનું.

શનિવારે નમું હનુમાનજીને,

જેણે રૂઢિયામાં રાખ્યાં રામ, રટણ કરુ રામનું.

રવિવારે સુર્યદેવને,

જેણે આપ્યો છે તેજ પ્રકાશ, રટણ કરુ રામનું.

◀ વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ ▶

સીતા સમાણી સતી કોણ શાણી
પતિ પ્રતિજ્ઞાય સદા પ્રમાણી
કુરંગ હણવા મતિ ભ્રષ્ટ કીધી
વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ

કેવા હતા કૌરવ કાળજ્ઞાની
કુસંપમાં પાછી કરી ન પાની
કપાઈ મૂઆ દ્વેષ સહિત ક્રોધી
વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ

નિપુણતા ન્યાય વિષે ધરાવી
નળે સુકીર્તિ જગતમાં જમાવી
ગુમાવી ગાદી દૂતને વળુંધી
વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ

યદુપુરી યાદવ યાદ આણો
સુરા વિષે જીવ ભલો ભરાણો
મૂઆ મૂકી સર્વ શરીર શુદ્ધિ
વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ

રૂડો હતો રાવણ શાસ્ત્રવેત્તા
નવે ગ્રહો નિકટમાં રહેતા

હરી સીતા કષ્ટ લહ્યું કુબુદ્ધિ
વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ
-બુલાખીરામ

● રામ તમે સીતાજીની તોલે ન આવો ●

રામ... રામ... રામ
દયાના સાગર થઈ ને
કૃપા રે નિધાન થઈ ને
છોને ભગવાન કહેવડાવો
પણ રામ તમે સીતાજીની તોલે ન આવો
મારા રામ તમે સીતાજીની તોલે ન આવો
સોળે શણગાર સજી મંદિરને દ્વાર તમે
ફૂલ ને ચંદનથી છો પૂજાઓ
પણ રામ તમે સીતાજીની તોલે ન આવો
મારા રામ તમે સીતાજીની તોલે ન આવો

કાચા રે કાનના તમે
ક્યાંના ભગવાન તમે
અગ્નિ પરીક્ષા કોની કીધી

તમારો પડછાયો થઈ ને

વગડો રે વેઠ્યો એને
લોકોની વાતે ત્યાગી દીધી

પતિ થઈ ને પત્નીને પારખતાં ન આવડી
છો ને ઘટઘટના જ્ઞાતા થઈ ફૂલાઓ
પણ રામ તમે સીતાજીની તોલે ન આવો
મારા રામ તમે સીતાજીની તોલે ન આવો

તમથીયે પહેલા અશોક વનમાં
સીતાજીએ રાવણને હરાવ્યો
દૈત્યોના વચ્ચમાં નિરાધાર નારી તોયે
દશ માથાવાળો ત્યાં ના ફાવ્યો

મરેલાને માર્યો તેમાં કર્યું શું પરાક્રમ
અમથો વિજયનો લૂટ્યો લ્હાવો

મારા રામ તમે સીતાજીની તોલે ન આવો
મારા રામ તમે સીતાજીની તોલે ન આવો

- અવિનાશ વ્યાસ

◆ પાર્થને કહો ચડાવે બાણ ◆

પાર્થને કહો ચડાવે બાણ
હવે તો યુદ્ધ એ જ કલ્યાણ

કહો કુંતાની છે એ આણ
પાર્થને કહો ચડાવે બાણ

ભીષ્મ્યાં ભટક્યાં વિષ્ટિ વિનવણી

કીધાં સુજનનાં કર્મ

આર્યસુજનતા દૈન્ય ગણી તો

યુદ્ધ એ જ યુગધર્મ

સજીવન થાય પડ્યાયે ખ્હાણ

પાર્થને કહો ચડાવે બાણ

દ્રૌપદીની હજી વેણ છૂટી છે

રાજસભાના બોલ

રણનોતરાંના ઉત્તર દેજો

રણધીરને રણઢોલ

પાર્થની પ્રત્યંયાને વાણ

પાર્થને કહો ચડાવે બાણ

મેહુલો બોલે વાયુ હુંકારે

ત્યમ તલપો સિંહબાળ
યુગપલટાના પદપડછન્દે
ગજવો ધોર ત્રિકાળ

સજો શિર વીર હવે શિરત્રાણ
પાર્થને કહો ચડાવે બાણ

નૃલોક જોશે કાળ નીરખશે
રણરમતો મુજ વંશ
સત શીલ ને ધર્મચક્ષમાં
હજો વિશ્વવિધ્વંસ

ભિગે જો નભ નવયુગનો ભાણ
પાર્થને કહો ચડાવે બાણ

વિધિનાં એ જ મહાનિર્માણ
પાર્થને કહો ચડાવે બાણ

- મહાકવિ નાનાલાલ

◀ ન જાણ્યું જાનકીનાથે ▶

થવાનું ન થવાનું કહે નજૂમી કોણ એવો છે?
ન જાણ્યું જાનકીનાથે સવારે શું થવાનું છે!

હતો લંકેશ બહુબળિયો થયો બેહાલ ના જાણ્યું
જગત સૌ દાખલા આપે સવારે શું થવાનું છે

જુઓ પાંડવ અને કૌરવ બહુબળિયા ગણાયા છે
ન જાણ્યું ભીષ્મ જેવાએ સવારે શું થવાનું છે

થઈ રાજા રમ્યા જૂગટું ગુમાવ્યું પત્ની સૌ સાથે
ન જાણ્યું ધર્મ રાજાએ સવારે શું થવાનું છે

અરે થઈ નારી શલ્યા તે કહો શું વાત છાની છે
જણાયું તે ન ગૌતમથી સવારે શું થવાનું છે

સ્વરૂપે મોહિની દેખી સહુ જન દોડતાં ભાસે
ભૂલ્યા યોગી થઈ ભોળા સવારે શું થવાનું છે

હજારો હાથ નાખે છે હજારો મોજમાં મશગૂલ
હજારો શોયમાં છે કે અમારું શું થવાનું છે

થવાનું તે થવા દેજે બાલ મનમસ્ત થઈ રહેજે
ન જાણ્યું જાનકીનાથે સવારે શું થવાનું છે- બાલાશંકર કંથારિયા

અંધેરી નગરી ને ગંડુ રાજા

પૂરી એક અંધેરી ને ગંડુ રાજા,
ટકે શેર ભાજી ને ટકે શેર ખાજાં;
બધી ચીજ વેચાય ત્યાં ભાવ એકે,
કદી સારી બૂરી ન વેચે વિવેકે.

ત્યાં જઈ ચઢ્યા બે ગુરુ એક ચેલો,
ગયો ગામમાં માગવા શિષ્ય પેલો;
લીધી સુખડી હાટથી આપી આટો,
ગુરુ પાસ જઈને કહે, “ખૂબ ખાટ્યો.”

ગુરુજી કહે, “રાત રહેવું ન આંહી,
સહુ એક ભાવે ખપે ચીજ જ્યાંહી;
હશે ચોરને શાહનો ન્યાય એકે,
નહી હોય શિક્ષા ગુનાની વિવેકે.
ન એ વસ્તીમાં એક વાસો વસીજે,
ચલો સઘ ચેલા જવું ગામ બીજે.”
કહે શિષ્ય, “ખાવા પીવા ખૂબ આંહી,
તજી તેહ હું તો ન આવીશ ક્યાંહી.”

ગુરુએ બહુ બોધ દીધો જ ખાસો,
“નહીં યોગ્ય આંહી રહે રાતવાસો.”
ન માની કશી વાત તે શિષ્ય જયારે,

ગુરુજી તજીને ગયા ગામ ત્યારે.

રઘા શિષ્યજી તો ત્યહાં દિન ઝાઝા,
બહુ ખાઈપીને થયા ખૂબ તાજા;
પછીથી થયા તેહના હાલ કેવા,
કહું છું હવે હું સુણો સઘ તેવા.

તસ્કર ખાતર પાડવા, ગયા વણિકને ઢાર;
તહાં ભીત તૂટી પડી, ચોર દબાયા ચાર.
માત પ્રભાતે ચોરની, ગઈ નૃપને ફરિયાદ;
શૂળી ઠરાવી શેઠને, ડોશીની સૂણી દાદ.

“એવુ ઘર કેવું ચણ્યું, ખૂન થયાં તે ઠાર;
રાતે ખાતર ખોદતાં, ચોર દબાયા ચાર.”
વણિક કહે, “કડિયા તણો એમાં વાંક અપાર;
ખરેખરી એમાં નથી, મારો ખોડ લગાર.”

કડિયાને શૂળી ઠરી, વણિક બચ્યો તે વાર;
ચૂક એ ગારો કરનારની, કડિયે કરી ઉચ્ચાર.

ગારો કરનાર કહે, “પાણી થયું વિશેષ;
એ તો ચૂક પખાલીની, મારી ચૂક ન લેશ”

પુરપતી કહે પખલીને, “જો તું શૂળીએ જાય,
આજ પછી આ ગામમાં, એવા ગુના ન થાય.”

“મુલ્લાં નીસર્યા મારગે, મેં જોયુ તે દિશ;
પાણી અધિક તેથી પડ્યું, રાજા છાંડો રીસ.”

મુલ્લાંજીને મારવા, કરી એવો નિરધાર;
શૂળી પાસે લઈ ગયા, મુલ્લાંને તે વાર.
ફળ જાડું શૂળી તણું, મુલ્લાં પાતળે અંગ;
એવી હકીકત યાકરે, જઈ કહી ભૂપ પ્રસંગ.

ભૂપ કહે, “શું હરઘડી આવી પૂછો કોઈ;
શોધી ચઢાવો શૂળીએ, જાડા નરને જોઈ.”
જોતાં જોતાં એ જડ્યો, જોગી જાડે અંગ;
બહુ દિન ખાઈને બન્યો, રાતે માતે રંગ

શિષ્ય મુદત માગી ગયો ગુરુ પાસે પસ્તાય;
ગુરુએ આવી ઉગારિયો, અદભૂત કરી ઉપાય.
જોગી શૂળી પાસ જઈ કહે, “ભૂપ સુણ કાન,
આ અવસર શૂળીએ ચઢે, વેગે મળે વિમાન.”

ચેલો બોલ્યો, “હું ચઢું” ને ગુરુ કહે, “હું આપ;”
અધિપતિ કહે, “ચઢીએ અમો, પૂરણ મળે પ્રતાપ.”
ગુરુએ ચેલાને ગામથી, પહોંચાડ્યા ગાઉ પાંચ;
રાજા શૂળી પર રહ્યો, અંગે વેઠી આંચ.

-દલપતરામ

► યા હોમ કરીને પડો ◀

સહુ ચલો જીતવા જંગ બ્યુગલો વાગે
યા હોમ કરીને પડો ફત્તેહ છે આગે

કેટલાંક કર્મો વિષે ઢીલ નવ ચાલે
શંકા ભય તો બહુ રોજ હામને ખાળે
હજુ સમય નથી આવિયો કહી દિન ગાળે
જન બહાનું કરે નવ સરે અર્થ કો કાળે

ઝંપલાવવાથી સિદ્ધિ જોઈ બળ લાગે
યા હોમ કરીને પડો ફત્તેહ છે આગે

સાહસે કર્યો પરશુએ પૂરો અર્જુનને
તે પરશુરામ પરસિદ્ધ રહ્યો નિજ વચને
સાહસે ઈન્દ્રજિત શૂર હણ્યો લક્ષ્મણે
સાહસે વીર વિક્રમ જગત સહુ ભણે

થઈ ગઈ જંગમાં મદદ હક્ક નિજ માગે
યા હોમ કરીને પડો ફત્તેહ છે આગે

સાહસે કોલંબસ ગયો નવી દુનિયામાં
સાહસે નેપોલિયન ભીડ્યો યુરોપ આખામાં

સાહસે લ્યુથર તે થયો પોપની સામાં
સાહસે સ્કોટે દેવું રે વાળ્યું જોતામાં

સાહસે સિકંદર નામ અમર સહુ જાગે
યા હોમ કરીને પડો ફત્તેહ છે આગે

સાહસે જ્ઞાતિના બંધ કાપી ઝટ નાખો
સાહસે જાઓ પરદેશ બીક નવ રાખો

સાહસે કરો વેપાર જમે સહુ લાખો
સાહસે તજી પાખંડ બ્રહ્મરસ ચાખો

સાહસે નર્મદા દેશદુઃખ સહુ ભાગે
યા હોમ કરીને પડો ફત્તેહ છે આગે

-નર્મદ

ના હિન્દુ નીકળ્યાં

ના હિન્દુ નીકળ્યાં ન મુસલમાન નીકળ્યાં
કબરો ઉઘાડી જોયું તો ઈન્સાન નીકળ્યાં

સહેલાઈથી ન પ્રેમનાં અરમાન નીકળ્યાં
જો નીકળ્યાં તો સાથે લઈ જાન નીકળ્યાં

તારો ખુદા કે નીવડ્યાં બિન્દુય મોતીઓ
મારાં કરમ કે આંસુઓ તોફાન નીકળ્યાં

એ રંગ જેને જીવ સમા સાચવ્યાં હતાં
એ રંગ એક રાતના મહેમાન નીકળ્યાં

મનમેળ કાજ આમ તો કીધા હતા કરાર
કિન્તુ કરાર ક્લેશનાં મેદાન નીકળ્યાં

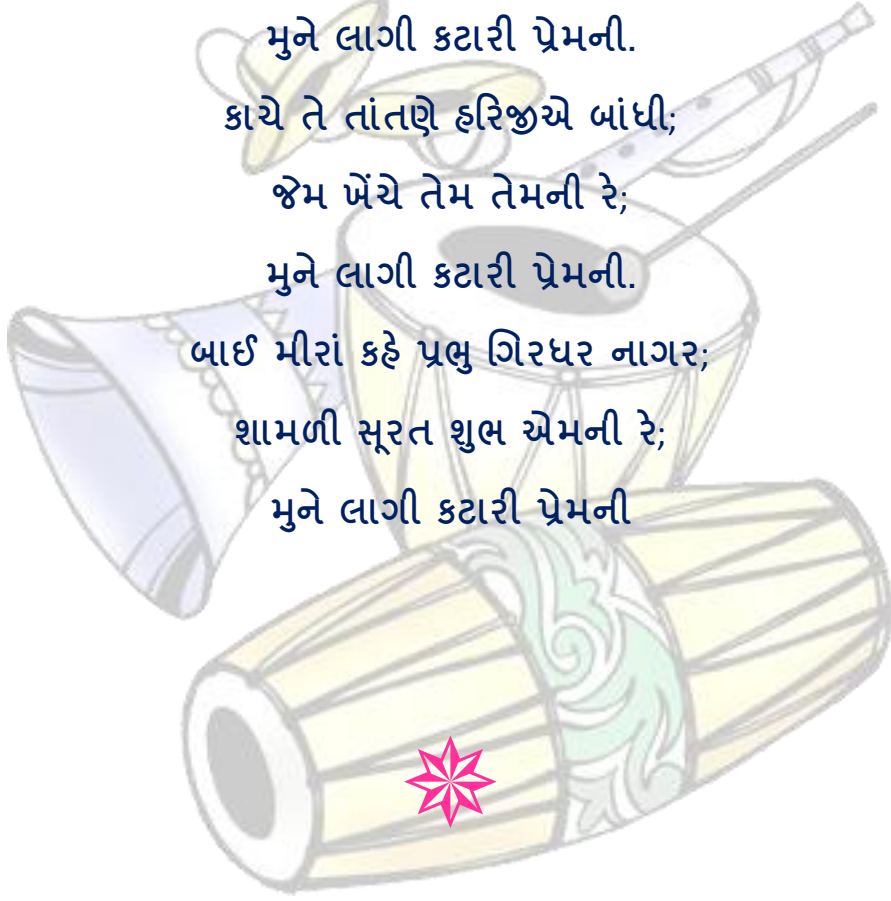
કરતા હતા પહાડનો દાવો પલાશ પણ
આવી જો પાનખર તો ખર્યા પાન નીકળ્યાં

હું મારા શ્વાસ જેમને સમજી રહ્યો હતો
'ઘાયલ' એ શ્વાસ મોતનાં ફરમાન નીકળ્યાં

-અમૃત 'ઘાયલ'

★ મને લાગી કટારી પ્રેમની ★

પ્રેમની, પ્રેમની, પ્રેમની રે;
મુને લાગી કટારી પ્રેમની.
જળ જમુનાનાં ભરવા ગયા'તાં;
હતી ગાગર માથે હેમની રે;
મુને લાગી કટારી પ્રેમની.
કાચે તે તાંતણે હરિજીએ બાંધી;
જેમ ખેંચે તેમ તેમની રે;
મુને લાગી કટારી પ્રેમની.
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગિરધર નાગર;
શામળી સૂરત શુભ એમની રે;
મુને લાગી કટારી પ્રેમની

► હરિને ભજતાં ◀

હરિને ભજતાં હજી કોઈની લાજ

જતાં નથી જાણી રે;

જેની સુરતા શામળિયા સાથ,

વદે વેદ વાણી રે.

વહાલે ઉગાર્યો પ્રહલાદ,

હરણાકંસ માર્યો રે;

વિભીષણને આપ્યું રાજ,

રાવણ સંહાર્યો રે. હરિને...

વહાલે નરસિંહ મહેતાને હાર,

હાથોહાથ આપ્યો રે;

ધ્રુવને આપ્યું અવિચળ રાજ,

પોતાનો કરી થાપ્યો રે. હરિને...

વહાલે મીરાં તે બાઈનાં વિખ

હળાહળ પીધાં રે;

પંચાળીનાં પૂર્યાં ચીર,

પાંડવકામ કીધાં રે. હરિને...

વહાલે આગે સંતોનાં કામ,

પૂરણ કરિયાં રે;

ગુણ ગાય ગેમલ કરજોડ,

હેતે દુઃખ હરિયાં રે. હરિને...

કર્મનો સંગાથી....

હે ... કર્મનો સંગાથી રાણા મારૂ કોઈ નથી...

હે.... કર્મનો સંગાથી પ્રભુ વિણ કોઈ નથી...

કે લખ્યા એના જુદા જુદા લેખ (2)... કર્મનો સંગાથી...

એક રે ગાયના દો દો વાછરૂ,

લખ્યા એના જુદા જુદા લેખ

એક રે બન્યો શિવજીનો પોઠીયો,

બીજો કાંઈ ધાંચીડાને ઘેર... કર્મનો સંગાથી.

એક રે માતાના દો દો દીકરા,

લખ્યા એના જુદા જુદા લેખ

એક ને માથે રે છત્તર ઝૂલતા,

બીજો કાંઈ ભારા વેચી ખાય... કર્મનો સંગાથી.

એક રે માટીના દો દો મોરિયા,

લખ્યા એના જુદા જુદા લેખ

એક ને મોરિયો શિવજીની ગળતી,

બીજો કાંઈ મસાણે મૂકાય..... કર્મનો સંગાથી

એક રે પથ્થરના દો દો ટુકડા,

લખ્યા એના જુદા જુદા લેખ,

એક ની બની રે પ્રભુજીની મૂરતી,

બીજો કાંઈ ધોબીડાને ઘાટ... કર્મનો સંગાથી.

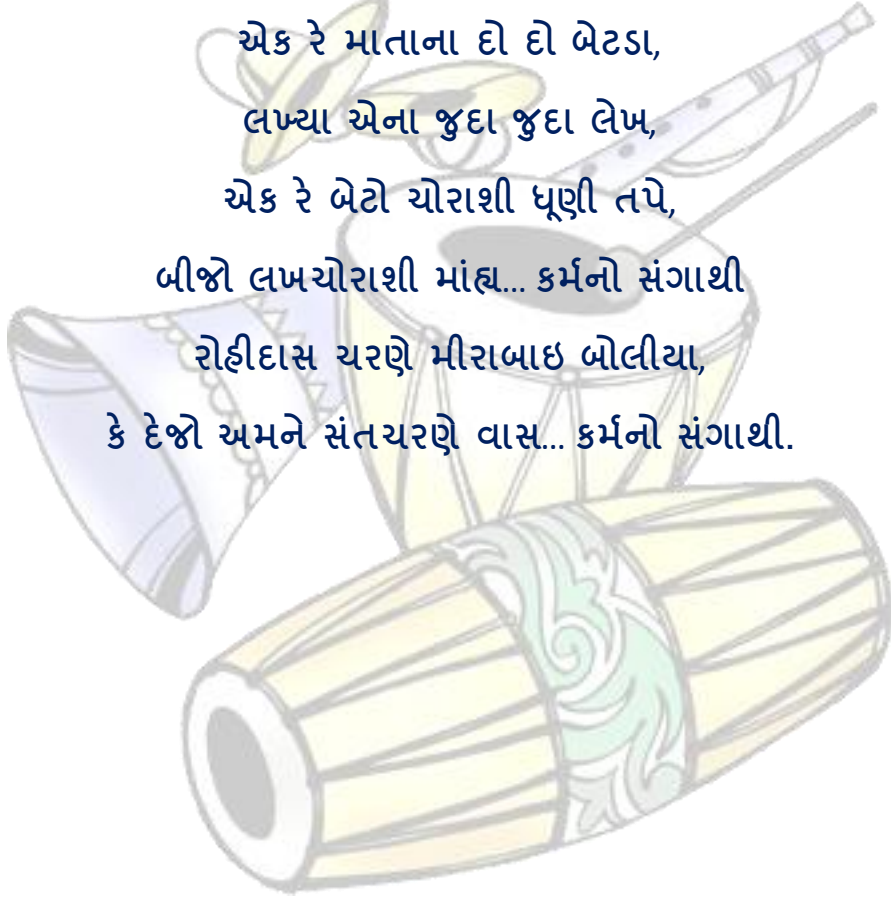
એક રે વેલાના દો દો તુંબડા,

કે લખ્યા એના જુદા જુદા લેખ,

એક રે તુંબડુ સાધુજીના હાથમાં,
બીજી કાંઈ રાવળીયાને ઘેર... કર્મનો સંગાથી.

એક રે વાંસની દો દો વાંસળી,
કે લખ્યા એના જુદા જુદા લેખ,
એક રે વાંસળી કાનજી કુંવરની,
બીજી વાગે વાદીડાને ઘેર... કર્મનો સંગાથી.

એક રે માતાના દો દો બેટડા,
લખ્યા એના જુદા જુદા લેખ,
એક રે બેટો ચોરાશી ધૂણી તપે,
બીજો લખચોરાશી માંદ... કર્મનો સંગાથી
રોહીદાસ ચરણે મીરાબાઈ બોલીયા,
કે દેજો અમને સંતચરણે વાસ... કર્મનો સંગાથી.

જીતના જિસકે ભાગ્ય મેં લિખા,..(૨) ઉતના હી પાતા હૈ ..

શિવ લહેરી કે દરબાર મેં સબકા ખાતા હૈ .. (૨)

જીતના જિસકે ભાગ્ય મેં લિખા ..(૨) ઉતના હી પાતા હૈ ..

શિવ લહેરી રી ... હર ભોલે ...

શિવ લહેરી કે દરબાર મેં સબકા ખાતા હૈ .. (૨)

યાહે અમીર હો , યાહે ગરીબ હો, ઉનકો એક સમાન ..

યાહે ગરીબ હો, યાહે અમીર હો ,ઉનકો એક સમાન ..

સબકી બીગડી વોહી બનાયે ... (૨) વોહ સબકા ભગવાન ..

શિવ લહેરી .. હર ભોલે ...

શિવ લહેરી કે દરબાર મેં સબકા ખાતા હૈ ..(૨)

રાજા હો યા રંક સભી હૈ, ઉનકે ચોકીદાર .. (૨)

દેવો મેં વો મહાદેવ હૈ .. (૨) ભૂતો કે સરદાર ..

શિવ લહેરી..હર ભોલે...

શિવ લહેરી કે દરબાર મેં સબકા ખાતા હૈ ... (૨)

ભગવે મેં ભગવાન છુપા હૈ , માનવ તું પહેચાન .. (૨)

નકલી રંગ કે કપડે રંગે હૈ, નકલી રંગ કે કપડે હૈ ..

સાધુ નહિ શૈતાન ...

શિવ લહેરી .. હર ભોલે ..

શિવ લહેરી કે દરબાર મેં સબકા ખાતા હૈ .. (૨)

ભગવે મેં ભગવાન છુપા હૈ , માનવ તું પહેચાન .. (૨)

નકલી રંગ કે કપડે રંગે હૈ .. (૨) સાધુ નહિ શૈતાન ...

શિવ લહેરી .. હર ભોલે ..

શિવ લહેરી કે દરબાર મેં સબકા ખાતા હૈ .. (૨)

બડે બડે મંદિર બનવાકે, નામ કી તકતી લગાતે હૈ .. (૨)

દરવાજે પે તાલા બંધ હૈ .. (૨)

પુજારી હૈ રાજ ...

શિવ લહેરી.. હર ભોલે ...

શિવ લહેરી કે દરબાર મેં સબકા ખાતા હૈ .. (૨)

દીવી કહે તું ગીર કે સંભલજા, યેહ જગ હૈ નાદાન ..

દીવી કહે તું ગીર કે સંભલજા, યેહ જગ હૈ નાદાન ..

દીવી કહે તું ગીર કે સંભલજા, યેહ જગ હૈ નાદાન ..

તેરા બનાયા તુજ કો બનાયે ... (૨)

માનવ નહિ શૈતાન .. (૨)

શિવ લહેરી... હર ભોલે ...

શિવ લહેરી કે દરબાર મેં સબકા ખાતા હૈ .. (૨)

જીતના જિસકે ભાગ્ય મેં લિખા ..(૨) ઉતના હી પાતા હૈ ..

શિવ લહેરી રી ... હર ભોલે ...

શિવ લહેરી કે દરબાર મેં સબકા ખાતા હૈ .. (૨)

શિવ લહેરી કે દરબાર મેં સબકા ખાતા હૈ .. (૨)

શિવ લહેરી કે દરબાર મેં, સબકા ખાતા હૈ ...

રામ રતન ધન પાચો

પાચોજી મેં ને, રામ રતન ધન પાચો .. (૨)

પાચોજી મેં ને...

વસ્તુ અમૌલિક, દી મેરે સત્ ગુરુ .. (૨)

કિરપા કર, અપનાયો ..

પાચોજી મેં ને ..

કિરપા કર, અપનાયો ..

પાચોજી મેં ને, રામ રતન ધન પાચો ... (૨)

જનમ જનમ કી, પુંજી પાઈ .. (૨)

જગ મેં સભી ખોવાયો ..

પાચોજી મેં ને ..

જગ મેં, સભી ખોવાયો ..

પાચોજી મેં ને, રામ રતન ધન પાચો ... (૨)

ખર્યે ન ખૂંટે, ચોર ન લૂંટે .. (૨)

દિન દિન બઢત, સવાયો ..

પાચોજી મેં ને ..

દિન દિન બઢત, સવાયો ..

પાચોજી મેં ને, રામ રતન ધન પાચો ..

સત્ કી નાંવ, ખેવટીયાં સત્ ગુરુ .. (૨)

ભવ સાગર, તર આયો ..

પાચોજી મેં ને ..

બહવ સાગર, તર આયો ..

પાયોજી મેં ને, રામ રતન ધન પાયો ... (૨)

મીરાં કે પ્રભુ, ગિરિધર નાગર .. (૨)

હરખ, હરખ જશ ગયો .. (૨)

પાયોજી મેં ને ..

હરખ હરખ જશ ગયો ..

પાયોજી મેં ને, રામ રતન ધન પાયો ... (૨)

પાયોજી મેં ને, રામ રતન ધન પાયો ...

❖ હરી તુ ગાડું માડું ક્યાં ❖

હરી તુ ગાડું માડું ક્યાં લઈ જાય કાંઈ ન જાણું
ધરમ-કરમના જોડ્યા બળદીયા ધીરજની લગામ તાણું
સુખ ને દુઃખના પૈડા ઉપર ગાડું ચાલ્યું જાય
કદી ઉગે આશાનો સુરજ કદી અંધારું થાય
મારી મુજને ખબર નથી કંઈ ક્યાં માડું ઠેકાણું, કાંઈ ન જાણું
હરી તુ ગાડું માડું...

પાપણ પટારે સપના સંઘર્યા, ઉપર મનની સાંકળ વાસી
ડગર ડગરીયા આવે નગરીયા, નાચ આવે મારું કાશી
ક્યારે વેરણ રાત વિતે ને ક્યારે વાઘે વાણું, કાંઈ ન જાણું
હરી તુ ગાડું માડું...

ક્યાંથી આવું, ક્યાં જવાનું, ક્યાં મારે રહેવાનું
અગમ-નીગમ નો ખેલ અગોચર, મનમાં મુંઝાવાનું
હરતું ફરતું શરીરતો છે પિંજર એક પુરાણું, કાંઈ ન જાણું
હરી તુ ગાડું મારું...

◆ અસત્યો માંહેથી પ્રભુ ◆

પ્રભો અંતર્યામી જીવન જીવના દીનશરણા,
પિતા માતા બંધુ, અનુપમ સખા હિતકરણા;
પ્રભા કીર્તિ કાંતિ, ધન વિભવ સર્વસ્વ જનના,
નમું છું, વંદું છું, વિમળમુખ સ્વામી જગતના.
સૌ અદભુતોમાં તુજ સ્વરૂપ અદભુત નીરખું,
મહા જ્યોતિ જેવું નયન શશી ને સૂર્ય સરખું,
દિશાઓ ગુફાઓ પૃથ્વી ઊંડું આકાશ ભરતો,
પ્રભો એ સૌથીએ પર પરમ હું દૂર ઊડતો.
પ્રભો તું આદિ છે શુચિ પુરુષ પુરાણ તું જ છે,
તું સૃષ્ટિ ધારે છે, સૃજન પલટયે નાથ તું જ છે,
અમારા ધર્મોનો અહર્નિશ ગોપાલ તું જ છે,
અપાપી પાપીનું શિવ સદન કલ્યાણ તું જ છે.
પિતા છે એકાકિ જડ સકળને ચેતન તણો,
ગુરુ છે મોટો છે જનકુળ તણો પૂજ્ય તું ઘણો,
ત્રણે લોકે દેવા નથી તું જ સમો અન્ય ન થશે,

વિભુરાયા તુંથી અધિક પછી તો કોણ જ હશે.
વસે બ્રહ્માંડોમાં, અમ ઉર વિષે વાસ વસતો,
તું આઘેમાં આઘે, પણ સમીપમાં નિત્ય હસતો,
નમું આત્મા ઢાળી, નમન લળતી દેહ નમજો,
નમું કોટિ વારે, વળી પ્રભુ નમસ્કાર જ હજો.
અસત્યો માંહેથી પ્રભુ! પરમ સત્યે તું લઈ જા,
ઊંડા અંધારેથી, પ્રભુ! પરમ તેજે તું લઈ જા;
મહામૃત્યુમાંથી, અમૃત સમીપે નાથ! લઈ જા,
તું-હીણો હું છું તો તુજ દરશનાં દાન દઈ જા.
પિતા! પેલો આઘે, જગત વીંટતો સાગર રહે,
અને વેગે પાણી સકળ નદીનાં તે ગમ વહે;
વહો એવી નિત્યે મુજ જીવનની સર્વ ઝરણી,
દયાના પુણ્યોના, તુજ પ્રભુ! મહાસાગર ભણી.
થતું જે કાયાથી, ઘડીક ઘડી વાણીથી ઊચરું,
કૃતિ ઇન્દ્રિયોની, મુજ મન વિશે ભાવ જ સ્મરું;
સ્વભાવે બુદ્ધિથી, શુભ અશુભ જે કાંઈક કરું,
ક્ષમાદષ્ટે જોજો, તુજ ચરણમાં નાથજી! ધરું.

➤ જાગને જાદવા ◀

જાગને જાદવા કૃષ્ણ ગોવાળિયા
તુજ વિના ઘેનમાં કોણ જાશે ?
ત્રણસેં ને સાઠ ગોવાળ ટોળે મળ્યા
વડો રે ગોવાળિયો કોણ થાશે ? ... જાગને
દહીંતણા દહીંથરા ધી તણાં ઘેબરાં
કઢિયેલ દૂધ તે કોણ પીશે ?
હરિ તાર્યો હાથિયો, કાળી નાગ નાથિયો
ભૂમિનો ભાર તે કોણ વહેશે ? ... જાગને
જમુનાને તીરે ગૌધણ ચરાવતાં
મધુરીશી મોરલી કોણ વહાશે ?
ભણે નરસૈયો તારા ગુણ ગાઠ રીઝિયે
બૂડતાં બાંચડી કોણ સહાશે ? ... જાગને

★ પંખીડાને આ પીંજરુ ★

પંખીડાને આ પીંજરુ જૂનું જૂનું લાગે
બહુએ સમજાવ્યું તોયે પંખી નવું પીંજરુ માંગે
ઉમટ્યો અજંપો એને પંડના રે પ્રાણનો
અણધાર્યો કર્યો મનોરથ દૂરના પ્રયાણનો
અણદીઠેલ દેશ જાવા, લગન એને લાગે
બહુએ સમજાવ્યું તોયે પંખી નવું પીંજરુ માંગે
સોને મઢેલ બાજઠિયો ને સોને મઢેલ ઝૂલો
હીરે જડેલ વિંઝણો મોતીનો મોલે અણમોલો
પાગલ ના બનીએ ભેરુ, કોઈના રંગ રાગે
બહુએ સમજાવ્યું તોયે પંખી નવું પીંજરુ માંગે
માન માન ઓ પંખીડા નથી રે સાજનની રીત
આવું જો કરવું હતું તો નહોતી કરવી પ્રીત
ઓછું શું આવ્યું સાથી સથવારો ત્યાગે
બહુએ સમજાવ્યું તોયે પંખી નવું પીંજરુ માંગે

♦ જીવન હો તો હો એવું ! ♦

જીવન હો તો હો એવું !

બીજાના જીવનને હરદમ પ્રકાશ ધરનારું,

શાંત થઈને અન્ય જનોને પ્રશાંત કરનારું;

ઉન્નત કરે અન્યને ત્યારે શોભે તે કેવું ! .

અનાથનો આધાર બને તે તપ્તતણી છાયા;

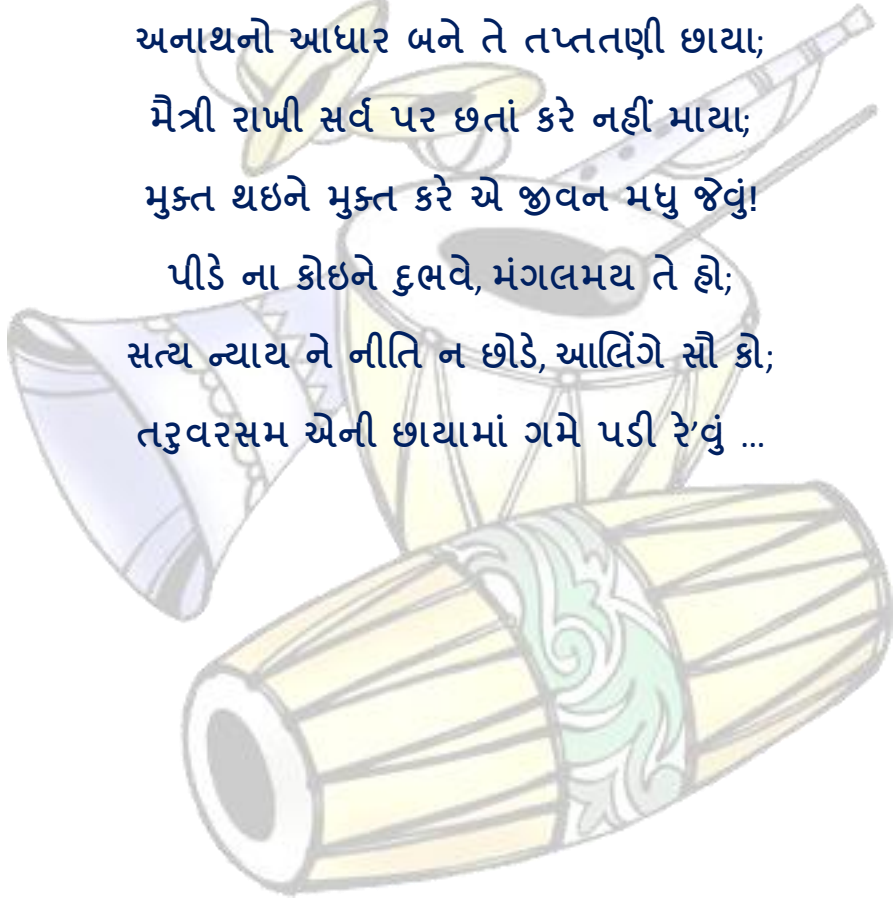
મૈત્રી રાખી સર્વ પર છતાં કરે નહીં માયા;

મુક્ત થઈને મુક્ત કરે એ જીવન મધુ જેવું!

પીડે ના કોઈને દુભવે, મંગલમય તે હો;

સત્ય ન્યાય ને નીતિ ન છોડે, આલિંગે સૌ કો;

તરુવરસમ એની છાયામાં ગમે પડી રે'વું ...

❖ શંભુ ચરણે પડી ❖

શંભુ ચરણે પડી, માગું ઘડી રે ઘડી કષ્ટ કાપો

દયા કરી દર્શન શિવ આપો ॥૧॥

તમે ભક્તોના દુઃખ હરનારા, શુભ સૌનું સદા કરનારા

મારી મંદ મતિ, તારી અકળ ગતિ, કષ્ટ કાપો ॥૨॥

દયા કરી....

અંગે ભસ્મ સ્મશાનની ચોળી, સંગે રાખો સદા ભૂત ટોળી

ભાલે તિલક કર્યું, કંઠે વિષ ધર્યું, અમૃત આપો ॥૩॥

દયા કરી....

નેતિ નેતિ જ્યાં વેદ કહે છે, મારું ચિતડું ત્યાં જવા ચહે છે

સારા જગમાં છે તું, વસું તારામાં હું, શક્તિ આપો ॥૪॥

દયા કરી....

હું તો એકલપંથ પ્રવાસી, છતાં આતમ કેમ ઉદાસી

થાક્યો મથી રે મથી, કારણ મળતું નથી, સમજણ આપો ॥૫॥

દયા કરી.....

આપો દ્રષ્ટિમાં તેજ અનોખું, સારી સૃષ્ટિમાં શિવરૂપ દેખું

આવી દિલમાં વસો, આવી હૈયે હસો, શાંતિ સ્થાપો ॥૬॥

દયા કરી....

ભોળાશંકર ભવદુઃખ કાપો, નિત્ય સેવાનું શુભ ધન આપો

ટાળો મન મદા, ગાળો સર્વ સદા, ભક્તિ આપો ॥૭॥

દયા કરી....

શંભુ ચરણે પડી, માગું ઘડી રે ઘડી કષ્ટ કાપો ॥૮॥ દયા કરી....

સમજણ જીવન માથી જાઈ

સમજણ જીવન માથી જાઈ જો,
જીવન માથી જાઈ,તો તો જોયા જેવી થાઈ,
સમજણ જીવન માથી જાઈ જો,
જીવન માથી જાઈ,તો તો જોયા જેવી થાઈ,
સમજણ જીવન માથી જાઈ જો,
પિતાજીના વચન ખાતર, રામજી વનમા જાઈ,
આજનો રામલો વૃધ્ધાશ્રમમા(ર),એના બાપને મેલવા જાઈ,
સમજણ જીવન માથી જાઈ જો,
જીવન માથી જાઈ,તો તો જોયા જેવી થાઈ,
એ ચેલો હતો ઓલો આરુણી,એની યાદે ઉર ઉભરાય,
આજનો ચેલ્કો માસ્તર સાહેબને શિવાજી બિડિયુ પાઈ,
સમજણ જીવન માથી જાઈ જો,
જીવન માથી જાઈ,તો તો જોયા જેવી થાઈ,
ચૌદ વરસનુ એને રાજ મલ્યુ , તોયે ભરતના ભુલાઈ,
પાંચ વરસનો પ્રધાન ભૈ,(ર) આજે કોઈથી જાલ્યોએ ના જલાય,
સમજણ જીવન માથી જાઈ જો,
જીવન માથી જાઈ,તો તો જોયા જેવી થાઈ,
મંદિરીયામા બેઠા બેઠા, પ્રભુજીએ મુંજાઈ,
ભાવ વિનાના ભક્તો આવે ભાઈ,(ર)અને દશીયુ ફેંકતા જાઈ,
સમજણ જીવન માંથી જાઈ જો,
જીવન માથી જાઈ,તો તો જોયા જેવી થાઈ,

ધર્મની જો કિંમત કેવળ , નાણાથી અંકાઈ,
મોટી મોટી(ર),થાઈએક થાઈ એમા ફાળો ફરતો જાઈ,
સમજણ જીવન માથી જાઈ જો,
જીવન માથી જાઈ,તો તો જોયા જેવી થાઈ,

❧ ભાવે ભજલ્યો ભગવાન ❧

તમે ભાવે ભજલ્યો ભગવાન જીવન થોડું રહ્યું.
કંઈક આત્માનું કરજો કલ્યાણ જીવન થોડું રહ્યું.

એને દીધેલ કોલ તમે ભૂલી ગયા,
જુઠી માયાને મોહમાં ઘેલા થયા.
ચેતો ચેતો શું ભૂલ્યા છો ભાન. જીવન થોડું રહ્યું...

બાળપણને જુવાનીમાં અડધું ગયું.
નથી ભક્તિના મારગમાં ડગલું ભર્યું.
હવે બાકી છે તેમાં દયો ધ્યાન. જીવન થોડું રહ્યું...

પછી ઘડપણમાં શંકર ભજાશે નહિ,
લોભ વૈભવ ને ધનને તજાશે નહિ.
બનો આજથી પ્રભુમાં મસ્તાન. જીવન થોડું રહ્યું...

જરા ચેતીને ભક્તિનું ભાતું ભરો,
કઈંક ડર તો પ્રભુજીનો દિલમાં ધરો,
છીએ થોડા દિવસના મહેમાન. જીવન થોડું રહ્યું...

પછી આળસમાં દીન બધા વીતી જશે,
પછી ઓચિંતું ચમનું તેડું થશે,
નહિ ચાલે તમારું તોફાન. જીવન થોડું રહ્યું...

હર હર શંભુ ભોળા

હર હર શંભુ ભોળા તમારી ધુન લાગી,
તારી ધુન લાગી ભોળા તારી ધુન લાગી.

પાર્વતીના ખ્યારા તમારી ધુન લાગી,
ડાક ડમરુ વાળા તમારી ધુન લાગી.
તારી ધુન લાગી ભોળા તારી ધુન લાગી,
કૈલાસના વાસી તમારી ધુન લાગી.

તારી ધુન લાગી ભોળા તારી ધુન લાગી,
ગણપતિના પિતા તમારી ધુન લાગી.

તારી ધુન લાગી ભોળા તારી ધુન લાગી,
હર હર શંભુ ભોળા તમારી ધુન લાગી.

⇒ લેતા શ્રીરામનું નામ ⇐

લેતા શ્રીરામનું નામ દુનિયા લાજી મરે છે.(૨)

રામ નામ લેતા એની જીભલડી દુઃખે,
પારકી નિંદામાં હોશિયાર, દુનિયા લાજી મરે છે.

મંદિરે જતા એના પગડિયા દુઃખે,
ફરી આવે આખું ગામ, દુનિયા લાજી મરે છે.

દાન પુણ્ય કરતા એના હાથડીયા દુઃખે,
અફળ બધું જાય, દુનિયા લાજી મરે છે.

ધુન બોલે ત્યારે કોઈ ન આવે,
ગાળું બોલે તો ભેગા થાય, દુનિયા લાજી મરે છે.

ભજનમાં જતા એને નીંદરડી આવે,
ફિલ્મ જોવામાં હોશિયાર, દુનિયા લાજી મરે છે.

લેતા શ્રી રામનું નામ દુનિયા લાજી મરે છે.(૨)

◆ અગડ બમ શિવ લહેરી ◆

બમ બમ લહેરી ઓમ શિવ લહેરી સબ ગાવે,
અગડ બમ શિવ લહેરી અગડ બમ શિવ લહેરી.

નારદજીની વીણા બોલે, શિવજીનું ડમરુ બોલે,
શિવ લહેરી રે ઓમ શિવ લહેરી (૨)

ગંગાજીની ધારા બોલે, ઘટોઘટ માંહી બોલે,
શિવ લહેરી રે ઓમ શિવ લહેરી (૨)

શ્યામ કેરી બંસી બોલે, મીરાનો એકતારો બોલે,
શિવ લહેરી રે ઓમ શિવ લહેરી (૨)

બ્રહ્માજીના વેદ બોલે, અંતરના ભેદ બોલે,
શિવ લહેરી રે ઓમ શિવ લહેરી (૨)

નરસિંહનો કેદારો બોલે, સંગ એકતારો બોલે,
શિવ લહેરી રે ઓમ શિવ લહેરી (૨)

બમ બમ લહેરી ઓમ શિવ લહેરી સબ ગાવે,
અગડ બમ શિવ લહેરી અગડ બમ શિવ લહેરી.

» વિધિના લાખિયા લેખ «

વિધિના લાખિયા લેખ લલાટે સાચા થાય થાય થાય

શ્રવણ કાવડ લઈને ફરતો,
સેવા માત-પિતાની કરતો,
તીરથે તીરથે ડગલા ભરતો
ચાલ્યો જાય જાય જાય.

વિધિના લાખિયા લેખ લલાટે સાચા થાય થાય થાય

શ્રવણ ચાલ્યો ઘડુલો ભરવા,
સેવા માત-પિતાની કરવા,
ઘડુલો ભરતા મૃગલા જેવા
શબ્દો થાય થાય થાય.

વિધિના લાખિયા લેખ લલાટે સાચા થાય થાય થાય

દશરથ મૃગલા રમવાને આવે,
શબ્દ સુણીને બાણ ચલાવે,
એ બાણે શ્રવણનો જીવ છોડી,
ચાલ્યો જાય જાય જાય.

વિધિના લાખિયા લેખ લલાટે સાચા થાય થાય થાય

અંધ માત-પિતા ટળવળતા,
દીધો શ્રાપ જ મરતા-મરતા.
દશરથ પુત્ર વિયોગે મરતા
કરતા હાય હાય હાય.

વિધિના લાખિયા લેખ લલાટે સાચા થાય થાય થાય

જ્યારે રામજી વન સંસરીયા,
દશરથ પુત્ર વિયોગે મરિયા.
અમૃત કહે દુઃખના દરિયા,
ઉભરાય જાય જાય જાય.

વિધિના લાખિયા લેખ લલાટે સાચા થાય થાય થાય

→રોઈ રોઈ કોને સંભળાવું←

રોઈ રોઈ કોને સંભળાવું રે ? જેસલજી કે છે.
આવા દુઃખ કોને સંભળાવું રે ? જાડેજો કે છે.
રુદિયો રુએ ને માંચલો ભીતર જલે. (2)

અમે હતા તોળી રાણી ! ખારી વેલ તુંબડા.
તમ આવ્યે મીઠડા હોય રે જાડેજો કે છે.
મારો રુદિયો ૦

અમે તો હતા તોળી રાણી ઊંડે જલ બેડલા,
તમે રે ઉતારો ભવપાર જાડેજો કે છે.
મારો રુદિયો ૦

★ જાડેજા રે વચન રે સંભાળીને ★

જાડેજા રે વચન રે સંભાળીને વેલા જાગજો, વચન ચુક્યા ચોરાસીમાં જાય.

જાડેજા રે વચન રે સંભાળીને વેલા જાગજો.

એ જે'દી રે બોલ્યા'તા મેવાડમાં રે, તે'દુના તમે વચનને સંભાળો.

જાડેજા રે વચન રે સંભાળીને વેલા જાગજો.

જાડેજા તાલને તંબુરો સતીના હાથમાં રે, સતી કરે અલખનો આરાધ.

જાડેજા રે વચન રે સંભાળીને વેલા જાગજો.

આવા ત્રણ રે દિવસને જાડેજા ત્રણ ઘડી, શુરો હોય તો સમાધિમાંથી જાગ.

જાડેજા રે વચન રે સંભાળીને વેલા જાગજો.

જાડેજા આવી કાલી રે કે'વાશે, તોરલ કાઠિયાણી,

મુઆ પછી નરને બોલવાના ન હોય નીમ.

ધુપ ને ધજાએ શ્રીફળ નહિ ચડે, આવી ગ્યો હવે આ ખરાખરીનો ખેલ.

જાડેજા રે વચન રે સંભાળીને વેલા જાગજો.

ત્યાં તો આળસ મરડીને જેસલજી જાગીયા રે,

ભાંગી ગઈ ઓલા બાયલાની ભાંત,

જાડેજા રે વચન રે સંભાળીને વેલા જાગજો.

પેલા રે મળ્યા રે રૂપાને માલદે, પછી મળ્યા તોરલદે નાર.

કન્યાએ કેશરીયા વાઘા પેર્યા, મીંઢળ બાંધ્યા જેસલજી ને હાથ.

જાડેજા રે વચન રે સંભાળીને વેલા જાગજો.

સર્વે રે વળાવી પાછા વળ્યા, એક નો વળ્યા તોરલદે જો ને નાર.

જેસલના ઘરેથી તોરલ બોલીયા,નવી નવી સમાધી ગળાવો.
જાડેજા રે વચન રે સંભાળીને વેલા જાગજો.

શિવજીનું ડમરુ ડમ ડમ વાગે છે

શિવજીનું ડમરુ ડમ ડમ વાગે,

શિવજીના ત્રણ લોક ગાજે,

હો ડમરુ ડમ ડમ વાગે૦

કૈલાસમાંથી ભોળાનાથ આવ્યા,

પાર્વતીએ ચોખલે વધાવ્યા કે,

શિવજીનું ડમરુ ડમ ડમ વાગે૦

અયોધ્યામાંથી રામ આવ્યા,

સીતાજીએ મોતીડે વધાવ્યા કે,

શિવજીનું ડમરુ ડમ ડમ વાગે૦

ગોકુળમાંથી શ્રીકૃષ્ણ આવ્યા,

રાધાજીએ ફૂલડે વધાવ્યા કે,

શિવજીનું ડમરુ ડમ ડમ વાગે૦

શિવજીનું ડમરુ ડમ ડમ વાગે,

શિવજીના ત્રણ લોક ગાજે,

હો ડમરુ ડમ ડમ વાગે૦

▼ મનનો મોરલિયો ▼

મનનો મોરલિયો રટે તારું નામ,
મારી ઝુંપડીએ આવો ઘનશ્યામ.
એકવાર આવી પુરો હૈયા કેરી હામ,
મારી ઝુંપડીએ આવો ઘનશ્યામ.

સુરજ ઉગે ને મારી ઉગતી રે આશા,
સંધ્યા ઢળે ને મને મળતી નિરાશા.
રાત-દિવસ મને સુઝે નહિ કામ,
મારી ઝુંપડીએ આવો ઘનશ્યામ.

આંખલડી એ મને ઓછું દેખાય છે,
દર્શન વિના મારું દિલડું દુભાય છે.
નહિ રે આવો તો વા'લા જશે મારા પ્રાણ,
મારી ઝુંપડીએ આવો ઘનશ્યામ.

એકવાર વા'લા તારી ઝાંખી જો થાયે,
આંસુઓના બિંદુથી જોવું તડપાયે.
માંગુ સદાય તારા ચરણોમાં વાસ,
મારી ઝુંપડીએ આવો ઘનશ્યામ.
મનનો મોરલિયો રટે તારું નામ,
મારી ઝુંપડીએ આવો ઘનશ્યામ.

❁ રાધા-કૃષ્ણ વિના બીજું ❁

બોલમાં બોલમાં બોલમાં રે
રાધા-કૃષ્ણ વિના બીજું બોલ માં.

સાકાર શેરડીનો સ્વાદ તજીને
કડવો તે લીમડો ઘોળ માં રે
રાધા-કૃષ્ણ વિના બીજું બોલ માં.

ચાંદા સુરજનું તેજ તજીને
આગિયા સંગાથે પ્રીત જોડ માં રે
રાધા-કૃષ્ણ વિના બીજું બોલ માં.

હીરા માણેક ઝવેર તજીને
કથીર સંગાથે જોળ માં રે
રાધા-કૃષ્ણ વિના બીજું બોલ માં.

મીરા કહે પ્રભુ ગિરિધર નાગર
શરીર આપ્યું સમતોલમાં રે
રાધા-કૃષ્ણ વિના બીજું બોલ માં.

બોલમાં બોલમાં બોલમાં રે
રાધા-કૃષ્ણ વિના બીજું બોલ માં.

-મીરાંબાઈ

◆ આ બંગલાનો બાંધનાર કેવો ◆

આ બંગલાનો બાંધનાર કેવો મારા ભાઈ...

આ ભાડુતી બંગલો કોણે બનાવ્યો

લોઢું નથી આમાં લાકડું નથી રે, નથી ખીલા નથી ખીલી ...આ બંગલો...

ઠંટો નથી આમાં ચૂનો નથી રે, નથી સિમેન્ટ નથી રેતી ...આ બંગલો...

આરે બંગલામાં દશ દરવાજા, નવસો નવાણું છે નાડી આ ...

કડિયા કારીગરની કારીગરી કેવી, પાણીની બાંધી હવેલી ...આ બંગલો...

બંગલો બનાવી જીવાભાઈને પધરાવ્યા નથી દેતાં કાંઈ ભાડું ...આ બંગલો...

નટવર શેઠની નોટીસો આવી, અમારાં ચોપડામાં નામું...આ બંગલો ખાલી કરવાનો

ઉઠો જીવાભાઈ જમડા બોલાવે, માલિકની ખૂટી મહેરબાની...આ બંગલો...

બુદ્ધિ શેઠાણી શેઠને સમજાવે, હવે સમજો તો કાંઈક સાડું...આ બંગલો...

પાછું વળીને શું જુઓ છો જીવાભાઈ ખૂટી મહેરબાની...આ બંગલો...

જીવલડો ડરીને ગયો પ્રભુ શરણે, તારશે પ્રેમ નગરવાળો...આ બંગલો

◆ શુભ મંગલ હો ◆

શુભ મંગલ હો, શુભ મંગલ હો,
શુભ મંગલ-મંગલ-મંગલ હો,... શુભ
નભ મંગલ હો, ધરા મંગલ હો,
ગતિ મંગલ હો, સ્થિતિ મંગલ હો,... શુભ
ગતિ મંગલ હો, પ્રીતિ મંગલ હો,
જીવન કી હરક્ષણ મંગલ હો,
મતિ મંગલ હો, પ્રીતિ મંગલ હો,... શુભ
મતિ મંગલ હો, પ્રીતિ મંગલ હો,
જીવન કી હરકૃતિ મંગલ હો.

◀ હે માનવ વિશ્વાસ કરી લે ▶

હે માનવ વિશ્વાસ કરી લે, સમય બની સમજાવું છું ;
આ દુનિયામાં ઈચ્છાથી અવતાર ધરીને હું આવું છું.

વિશ્વ ચરાચર ઉપવન મારું પાણી હું પીવડાવું છું;
સ્વાર્થ ઘેલાની દ્રષ્ટિમાં આમ છતાં ક્યાં આવું છું ?

હે માનવ ૦

ભિક્ષુક વેશ ધરું છું ત્યારે ઘર ઘર હાથ લંબાવું છું;
માફ કરો એ શબ્દ સાંભળી પારાવાર પસ્તાવું છું.

હે માનવ ૦

શ્રીમંતોનું સુખ જોઈને આંગણ જોવા આવું છું;
રજા સિવાય અંદર ન આવો એ વાંચીને વયો હું જાઉં છું
હે માનવ ૦

દીન દુઃખિત પર નફરત દેખી નિત્ય આંસુએ નાઉં છું;
સંતો ભક્તોના અપમાનો જોઈને હું અકળાવું છું.

હે માનવ ૦

ઓળખનારા ક્યાં છે આજે ? દંભીથી દુભાવું છું;
'આપ' કવિની ઝુંપડીએ જઈ રામ બની રહી જાઉં છું.

હે માનવ ૦

જા જા રે ઓ કિશન કનૈયા

કનૈયા જા જા જા કનૈયા જા જા જા
જા જા રે ઓ કિશન કનૈયા જા જા જા
જા જા રે ઓ કિશન કનૈયા જા જા જા
નથી હવે તું નટવર નાનો જલ્દી ડાહ્યો થા.

કનૈયા ૦

કાનુડાનું માગુ નાખ્યું રાધાજીની સાથે

કાનુડાનું માગુ નાખ્યું રાધાજીની સાથે

રાધાજીના માતા પિતા

રાધાજીના માતા પિતાએ

તરત પાડી નાં ક્યા તારો ઈ કાળીયોને

ક્યા મારી રાધા ?

કનૈયા o

પછી કાનુડે વેણુ વગાડી ચૌદ ભુવન ગજાવ્યા

પછી કાનુડે વેણુ વગાડી ચૌદ ભુવન ગજાવ્યા

રાધાજીના માતા પિતા તો

રાધાજીના માતા પિતા તો

પગે લાગતા આવ્યા

કાનુડાના વિવાહ થયા ને લોકો બોલ્યા વાહ !

કનૈયા જા જા જા કનૈયા જા જા જા

જા જા રે ઓ કિશન કનૈયા જા જા જા

જા જા રે ઓ કિશન કનૈયા જા જા જા

નથી હવે તું નટવર નાનો જલ્દી ડાહ્યો થા.

કનૈયા o

◆ સાધુ તેરો સંગડો ના છોડું ◆

સાધુ તેરો સંગડો ના છોડું મેરે લાલ

લાલ મેરે દિલ કી સાધુ લાગી રે વેરાગીરામા

જોયું મેં તો જાગી હો જી...

કપડા રંગાયા સાધુ, અંચલ રંગાયા હો જી.

તો ભી મેરો તનડો ન રંગાયો મેરે લાલ.

જોયું મેં તો જાગી હો જી...

ધરતી કા તકિયા સાધુ, તકિયો તપીયો હો જી.
તો ભી મેરો મનડો ન તપીયો મેરે લાલ
જોયું મેં તો જાગી હો જી...

મચ્છન્દરના ચેલા જતિ ગોરખ બોલિયા
બોલ્યા બોલ્યા અમૃતવાણી મેરે લાલ
જોયું મેં તો જાગી હો જી...

■ ગરવો દાતાર ગિરનારી ■

તારો રે ભરોસો મને ભારી,
એવો ગરવો દાતાર ગિરનારી રે બાવો ગિરનારી.

લીલી ને પીળી તારી ધજાઓ ફરુકે
દાતાર ધોળી રે ધજા પર જાઉં વારી
એવો ગરવો દાતાર ગિરનારી રે બાવો ગિરનારી.

દેશ અને પરદેશથી તારી માનતાઉ આવે
દાતાર નમણું કરે નર ને નારી
એવો ગરવો દાતાર ગિરનારી રે બાવો ગિરનારી.

ઉંચો છે ગરવો દાતાર નીચે જમીપલશા
દાતાર વચમાં ભવદેર ભારી
એવો ગરવો દાતાર ગિરનારી રે બાવો ગિરનારી.
અસંખ્ય પ્રકારની વનસ્પતિ વિરાજે દાતાર
ફોરમું દયે છે ફૂલવાડી
એવો ગરવો દાતાર ગિરનારી રે બાવો ગિરનારી.
તારો રે ભરોસો મને ભારી,
એવો ગરવો દાતાર ગિરનારી રે બાવો ગિરનારી.

◆ સદગુરુ તમે મારા તારણહાર ◆

હે સદગુરુ તમે મારા તારણહાર
હરિ ગુરુ તમે મારા તારણહાર
આજ મારી રાંકની અરજી રે પાવન ધણી
સંભાળજો ગુરુ જી હો...હો... જી.
એવા ઉંડા સાગરને હંસલા નીર ધણા,
ગુરુજી હો... હો... જી.
કે બેડી મારી કેમ કરી ઉતરે પાર? (2)
આજ મારી રાંકની અરજી રે પાવન ધણી
સંભાળજો ગુરુ જી હો...હો... જી.
એવા ઉંચા પર્વત ને હંસલા બોલ ધણા,
ગુરુજી હો... હો... જી.
કે બેડી મારી કેમ કરી ઉતરે પાર? (2)
આજ મારી રાંકની અરજી રે પાવન ધણી
સંભાળજો ગુરુ જી હો...હો... જી.
હે સદગુરુ તમે મારા તારણહાર
હરિ ગુરુ તમે મારા તારણહાર
આજ મારી રાંકની અરજી રે પાવન ધણી
સંભાળજો ગુરુ જી હો...હો... જી.

હરિ તારા નામ છે હજાર

હરિ તારા નામ છે હજાર, ક્યા નામે લખવી કંકોત્રી ?
રોજ રોજ બદલે મુકામ, ક્યા નામે લખવી કંકોત્રી ?

કોઈ તને રામ કહે, કોઈ સીતારામ કહે,
કોઈ કહે નંદ નો કિશોર, ક્યા નામે લખવી કંકોત્રી ?

મથુરામાં મોહન ને ગોકુળમાં ગોવિંદ,
દ્વારિકામાં રાય રણછોડ, ક્યા નામે લખવી કંકોત્રી ?

નરસિંહ મહેતાનો સ્વામી શામળિયો,
મીરાનો ગિરધર ગોપાલ, ક્યા નામે લખવી કંકોત્રી ?

ભાણો નાથ કહે એના નામો હજાર છે.
અંતે તું એકનો એક, ક્યા નામે લખવી કંકોત્રી ?

હરિ તારા નામ છે હજાર, ક્યા નામે લખવી કંકોત્રી ?
રોજ રોજ બદલે મુકામ, ક્યા નામે લખવી કંકોત્રી ?

◆ તારો રે પરચો ભારી ◆

તારો રે પરચો ભારી, ભૂખ્યા ને લે ઉગારી,
લંગડાને હાલતા બનાવ્યા જલા જોગીડા.

વીરબાઇ ના માંગા લઈને આવ્યા'તા શ્રી હરી !

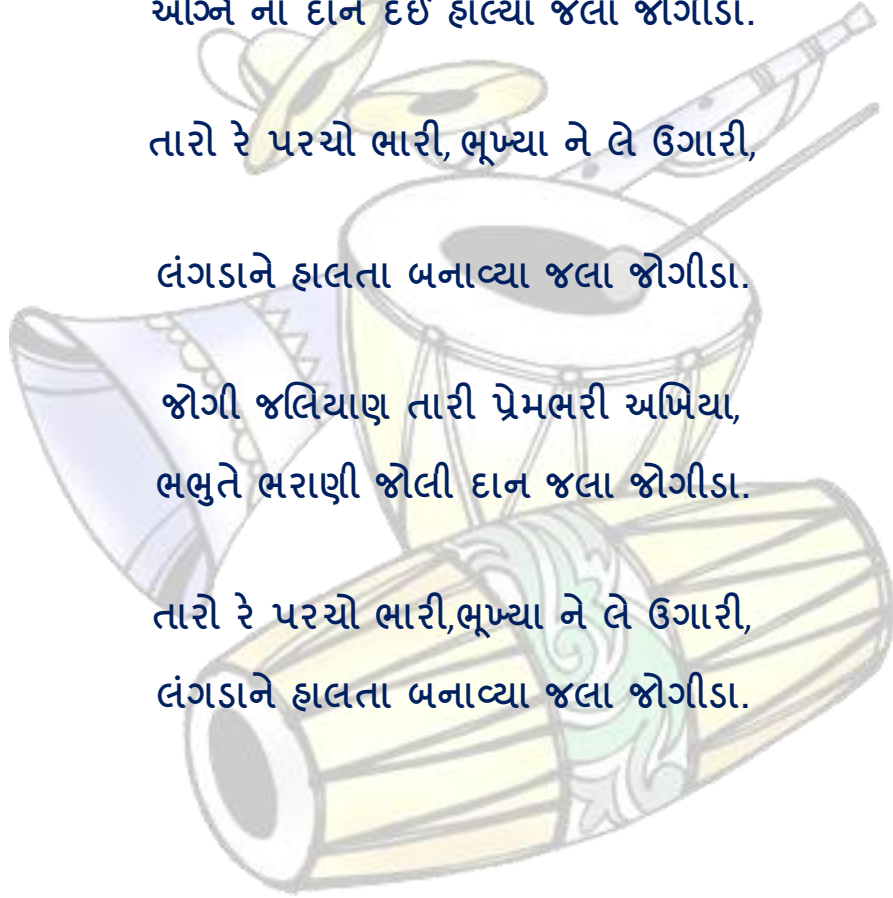
અગ્નિ ના દાન દઈ હાલ્યા જલા જોગીડા.

તારો રે પરચો ભારી, ભૂખ્યા ને લે ઉગારી,

લંગડાને હાલતા બનાવ્યા જલા જોગીડા.

જોગી જલિયાણ તારી પ્રેમભરી અખિયા,
ભભુતે ભરાણી જોલી દાન જલા જોગીડા.

તારો રે પરચો ભારી, ભૂખ્યા ને લે ઉગારી,
લંગડાને હાલતા બનાવ્યા જલા જોગીડા.

+

★ કભી ખ્યાસે કો પાની ★

કભી ખ્યાસે કો પાની પિલાયા નહિ
બાદ અમૃત પિલાને સે ક્યા ફાયદા
કભી ગિરતે હુએ કો ઉઠાયા નહિ
બાદ આંસુ બહાને સે ક્યા ફાયદા.
મેં તો મંદિર ગયા, પૂજા-આરતી કી
પૂજા કરતે હુએ યે ખયાલ આ ગયા
કભી મા બાપ કી સેવા કી હી નહિ
સિફ પૂજા કે કરને સે ક્યા ફાયદા.

.....કભી ખ્યાસે
મેં તો સત્સંગ ગયા , ગુરુ વાણી સુની ,
ગુરુ વાણી કો સુનકર ખયાલ આ ગયા
જન્મ માનવ કા લેકે દયા ના કરી
ફિર માનવ કેહલાને સે ક્યા ફાયદા.

.....કભી ખ્યાસે
મેં ને દાન ક્રિયા , મેં ને જપ તપ ક્રિયા
દાન કરતે હુએ યે ખયાલ આ ગયા
કભી ભૂખે કો ભોજન ખિલાયા નહિ
દાન લાખો કા કરને સે ક્યા ફાયદા.

.....કભી ખ્યાસે
ગંગા નહાને હરિધ્વાર કાશી ગયા
ગંગા નહાતે હી મન મેં ખયાલ આ ગયા

તન કો ધોયા મગર મન કો ધોયા નહિ

ફિર ગંગા નહાને સે ક્યા ફાયદા

.....કભી ખ્યાસે

મૈ ને વેદ પઢે , મૈ ને શાસ્ત્ર પઢે

શાસ્ત્ર પઢતે હૂએ યે ખયાલ આ ગયા

મૈ ને જ્ઞાન હી કિસીકો બાટા નહિ

ફિર જ્ઞાની કેહલાને સે ક્યા ફાયદા.

.....કભી ખ્યાસે

મા પિતા કે ચરણો મેં હી ચારો ધામ હૈ

આજ આજ યહી મુક્તિ કા ધામ હૈ

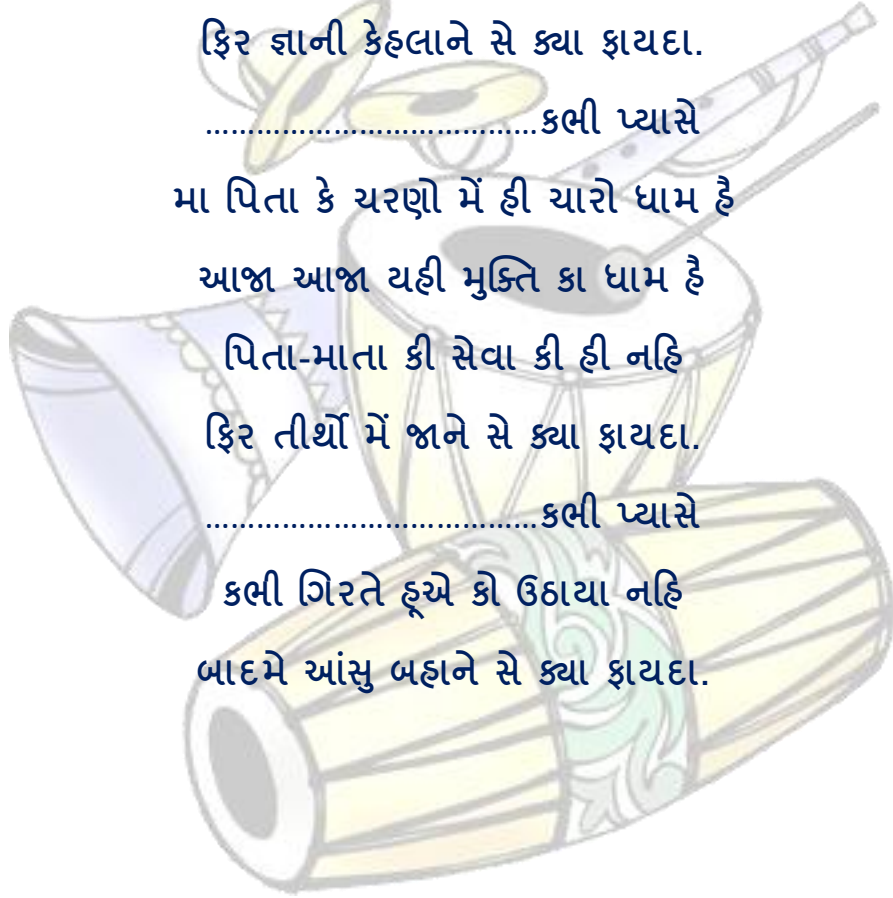
પિતા-માતા કી સેવા કી હી નહિ

ફિર તીર્થો મેં જાને સે ક્યા ફાયદા.

.....કભી ખ્યાસે

કભી ગિરતે હૂએ કો ઉઠાયા નહિ

બાદમે આંસુ બહાને સે ક્યા ફાયદા.

★ રણજવાળો મારા ★

રણજવાળો મારા કાળજાની કોર, પોકરણવાળો મારા કાળજાની કોર.
લીલી ધજાને માથે બોલે જીણા મોર, બોલે જીણા મોર.

હે સોનાનું પારણુંને હિરલાની દોર, (2)

રામદે વિરમદે, વિરલાની જોડ. (2)

હે બેની સગુણાની વારે પીર જાય, (2)

મુવેલો ભાણેજ, સજીવન થાય. (2)

રાણી નેતલને પીર પરણવાને જાય (2)

માતા મીણલદે, હૈયા હરખાય. (2)

હે હરિના ચરણે ભાટી હરજી ગુણ ગાય (2)

પીરજીના ચરણે મારો, વાસ થઈ જાય. (2)

હે રણજાની જાત્રાએ જે કોઈ જાય, (2)

ભવના દુખડા ભાંગી જાય (2)

રણજવાળો મારા કાળજાની કોર, પોકરણવાળો મારા કાળજાની કોર.
લીલી ધજાને માથે બોલે જીણા મોર, બોલે જીણા મોર.

◇ પરોઢિયે પંખી જાગીને ◇

પરોઢિયે પંખી જાગીને,ગાતાં મીઠાં તારા ગાન;
પરોઢિયે મંદિર મસ્જીદમાં,ધરતાં લોકો તારું ધ્યાન.
તું ધરતીમાં, તું છે નભમાં,સાગર મહીં વસે છે તું;
યાંદા સૂરજમાંયે તું છે,ફૂલો મહીં હસે છે તું.
હરતાં ફરતાં કે નીંદરમાં;રાતે દિવસે સાંજ સવાર,
તારો અમને સાથ સદાયે;તું છે સૌનો રક્ષણહાર,
દેવ, બનાવી દુનિયા છે તેં,તારો છે સૌને આધાર;
તું છે સૌનો, સૌ તારા છે,નમીએ તુજને વારંવાર.

હરિ વસે છે હરિના જનમાં

હરિ વસે છે હરિના જનમાં,
શું કરશો જઈ વનમાં... ટેક
ભેખ ધરીને તમે શીદ ભટકો છો,
પ્રભુ નથી વન કે અરણ્યમાં;
કાશીએ જાઓ ભલે ગંગામાં ન્હાવો,
પ્રભુ નથી પાણી કે પવનમાં... હરિ..
જોગ કરો ભલે જગન કરાવો,
પ્રભુ નથી વ્યોમ કે હવનમાં;
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગિરિધરનાગર,
હરિ વસે છે હરિના જનમાં... હરિ....

પગ ધુંધરું બાંધ મીરાં ...

પગ ધુંધરું બાંધ મીરાં નાચી રે.... ટેક

મેં તો મેરે નારાયણ કી,

આપ હી હો ગઇ દાસી રે.... પગ....

લોગ કહે મીરાં ભયી બાંવરી,

ન્યાત કહે કુલ નાસી રે.... પગ....

વિષ કા ખ્યાલા રાણાજીને ભેજ્યા,

પીવત મીરાં હાંસી રે.... પગ....

મીરાં કે પ્રભુ ગિરિધર નાગર,

જન્મો જન્મ કી દાસી રે

સહજ મિલે અવિનાશી રે.... પગ....

ઝેર તો પીધાં જાણી જાણી

નથી રે પીધાં અણજાણી રે, મેવાડા રાજા

ઝેર તો પીધાં જાણી જાણી

કોયલ ને કાગ રાણા એક જ વરણા રે,

કડવી લાગે છે કાગવાણી, મેવાડા રાજા

ઝેર તો પીધાં જાણી જાણી

ઝેર નાં કટોરા જ્યારે રાણાજી મોકલે,

તેનાં બનાવ્યા દૂધ-પાણી, મેવાડા રાજા

ઝેર તો પીધાં જાણી જાણી

રીસ કરીને રાણો ખડગ ઉપાડે રે,

ક્રોધ રૂપે દરસાણી, મેવાડા રાજા

ઝેર તો પીધાં જાણી જાણી

સાધુ નો સંગ મીરાં છોડી દિયો રે,

તો તુને કડુ પટરાણી, મેવાડા રાજા

ઝેર તો પીધાં જાણી જાણી

બાછ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરીધરનાગર,

મન રે મળ્યાં કાનુદાણી, મેવાડા રાજા

ઝેર તો પીધાં જાણી જાણી

નથી રે પીધાં અણજાણી રે, મેવાડા રાજા

ઝેર તો પીધાં જાણી જાણી

મને ભુલ્યાને મારગ

મને ભુલ્યાને મારગ બતાવ્યો ગુરુજી મળીયા જ્ઞાની રે,
આવા પુરન ગુરુ અવતાર ગુરુજી મને મળીયા રે..

તન મન ધન કર્યું અર્પણ ગુરુજીના શરણે,
ગુરુજીએ પાંચ પ્રણ લીધા વચને,
પછી છઠે ઓળખાયા સર્જનહાર...ગુરુજી મળીયા જ્ઞાની રે

ધન ધન સદગુરુ દેવને,
એક પલમાં ઓળખાવ્યા રમતા રામને,
હું તો જ્યાં જોવું ત્યાં કરતાર... ગુરુજી મળીયા જ્ઞાની રે

ગોપાલ સંત થકી ગુરુ મળીયા રે,
લખ ચૌરાશી ચક્કર છુટીયા રે,
આવા ગુરુની શરણ હર દ્વાર... ગુરુજી મળીયા જ્ઞાની રે

દાસ શનું ગુરુગમથી બોલીયા રે,
ચંચલ મનવા હરિ સંગ જોડીયા રે,
તમે આવી જુવો એકવાર ... ગુરુજી મળીયા જ્ઞાની રે

હાં રે વેણ વાગી રે

હાં રે વેણ વાગી રે વેણ વાગી,
હાં રે હું તો ઓચિંતાની ઝબકીને જાગી રે. – વેણ...

હાં રે મધ્યરાતે વગાડી અલબેલે,
હાં રે નંદલાલે રંગીલે રંદ છેલે રે. – વેણ...

હાં રે વહાલે મંત્ર ભણીને વજાડી,
હાં રે ભરી નિદ્રામાં સૂતી જગાડી રે. – વેણ...

હાં રે વાંસળીએ મારી પાંસળી વીંધી,
હાં રે બારે નિસરી કાળજડું ચીદી રે. – વેણ...

હાં રે મારા પ્રાણ હર્યા પાતળિયે,
હાં રે હવે ક્યારે મોહનજીને મળિયે રે. – વેણ...

હાં રે પ્રેમાનંદ કહે ઊઠી ઘેલી સરખી,
હાં રે ખૂંતી ચિત્તમાં મૂરતિ ગિરધરકી રે. – વેણ...

❀ અચ્યુતમ કેશવમ ❀

અચ્યુતમ કેશવમ કૃષ્ણ દામોદરમ
રામ નારાયણમ જાનકી વલ્લભમ

કૌન કહેતે હૈ ભગવાન આતે નહી

તુમ મીરાકે જૈસે બુલાતે નહી

કૌન કહેતે હૈ ભગવાન ખાતે નહી

બેર શબ્દરીકે જૈસે ખીલાતે નહી

કૌન કહેતે હૈ ભગવાન સોતે નહી

મા યશોદાકી જૈસે સુલાતે નહી

કૌન કહેતે હૈ ભગવાન નાચતે નહી

ગોપીયોંકી તરહા તુમ નચાતે નહીં

◆ આવ્યો માસ વસંત વધામણાં ◆

આવ્યો માસ વસંત વધામણાં, છબીલાજીને કરીએ છાંટણા;

વન કેસર ફૂલ્યો અતિ ઘણો, તહાં કોકિલા શબ્દ સોહામણાં;
રૂડી અરતના લઇએ ભામણા, આવ્યો માસ વસંત વધામણાં ૧

તું તો વહેલી થા ને આજ રે, તારાં સરસે સારાં કાજ રે;
તું તો મુક હૈયાની દાઝ રે, આવ્યો માસ વસંત વધામણાં ૨

તું તો નવરંગ ચોળી પહેર રે, પછી આજ થાશે તારો લ્હેર રે;
રૂડા હરજી આવ્યા તારે ઘેર રે, આવ્યો માસ વસંત વધામણાં ૩

તું તો સજ શણગાર સાહેલડી, લેને અબિલ ગુલાલ ખોલા ભરી;
પછી ઓ આવે હસતાં હરિ, આવ્યો માસ વસંત વધામણાં ૪

રૂડી અરતના અંગો અંગ છે, તહાં રમવાનો રૂડો રંગ છે;
તહાં છબીલાજીનો સંગ છે, આવ્યો માસ વસંત વધામણાં ૫

તહાં આનંદ સરખો થાય છે, તહાં મોહન મોરલી વાયે છે;
તહાં નરસૈયો ગુણ ગાય છે, આવ્યો માસ વસંત વધામણાં ૬

● કાનુડાને સાદ કરી ●

(ગોપી)

જશોદા તારા કાનુડાને સાદ કરીને વાર રે,
આવડી ધૂમ મચાવે વ્રજમાં, કોઈ નહીં પૂછનાર રે.... જશોદા

છીંકું તોડ્યું, ગોરસ ઢોલ્યું, ઉઘાડીને દ્વાર રે,
માખણ ખાધું, ઢોળી નાખ્યું, જાણ કીધું આ વાર રે..... જશોદા

ખાં ખાં ખોળા કરતો હીડે, બીહે નહીં લગાર રે,
મહી મથવાની ગોળી ફોડી, આ શાં કહીએ લાડ રે..... જશોદા

વારે, વારે કહું છું તમને, હવે ન રાખું ભાર રે,
નિત્ય ઊઠીને અમે ક્યમ સહિયે, વસી નગર મોઝાર રે.... જશોદા
(જશોદાજી)

આડી અવળી વાત તમારી હું નહીં સાંભળનાર રે,
ડાહ્યો ડમરો લાડકો મારો, કદી ન એમ કરનાર રે... આડી....

મારો કાનજી ઘરમાં રમતો, ક્યારે દીઠો ન બહાર રે,
દૂધ, દહીંના માટ ભર્યા છે, બીજે ન ચાખે લગાર રે.... આડી....

શાને કાજે મળીને આવી, ટોળે વળી દશબાર રે,
નરસૈયાનો સ્વામી સાચો, જૂઠી વ્રજની નાર રે..... આડી....

● જા જા નીંદરા ! હું તને વારું ●

જા જા નીંદરા ! હું તને વારું, તું છો નાર ધુતારી રે...

જા જા નીંદરા ! હું તને વારું...

નીંદરા કહે હું નહીં રે ધુતારી, હું છું શંકર નારી રે,
પશુ પંખીને સુખડાં આપું, દુઃખડા મેલું વિસારી રે...

જા જા નીંદરા ! હું તને વારું...

એક સમે રામ વનમાં પધાર્યા, લખમણને નીંદરા આવી રે,
સતી સીતાને કલંક લગાવ્યું, ભાયુમાં ભાંતું પડાવી રે...

જા જા નીંદરા ! હું તને વારું...

જોગી લુંટયા, ભોગી લુંટયા, લુંટયા નેજા ધારી રે,
એકલ શુંગીને વનમાં લુંટયા, નગરના લુંટયા નરનારી રે...

જા જા નીંદરા ! હું તને વારું...

પહેલા પહોરે રોગી જાગે, બીજા પહોરે ભોગી રે,
ત્રીજા પહોરે તસ્કર જાગે, ચોથા પહોરી જોગી રે...

જા જા નીંદરા ! હું તને વારું...

બાર બાર વરસ લખમણે ત્યાગી, કુંભકરણે લાડ લડાવ્યાં રે,
ભલે મળ્યાં મેતા નરસૈના સ્વામી, આશ પુરો મોરારી રે...

જા જા નીંદરા ! હું તને વારું...

જાગને જાદવા! રાત થોડી રહી

જાગને જાદવા! રાત થોડી રહી, મંડળિક રાય મુને બીવરાવે,
અરુણ ઉદિયો અને હરણલી આથમી, તુંને તો યે કડુણા ન આવે.

- જાગને. ૧

ભોગળ ભાંગિયે રાય દામોદરા! ઉઠો જદુનાથ દેવાધિદેવા !
મંડળિક મદભર્યો ઓચરે અઘટતું, જાણે નરસૈયાની જૂઠી સેવા

- જાગને. ૨

ભક્તપાલક, દયાશીલ તું શામળા ! માહરે પ્રીત પૂરણ છે તારી,
નાગરાશું નવલ નેહડો દાખવો, અકલિત ચરિત તારા મુરારિ.

- જાગને. ૩

માહરે 'નરહરિ' નામ રૂદે વસ્યું 'પતિતપાવન' તરું બિરુદ કહાવો,
ગ્રાહથી ગજને મૂકાવિયો શ્રી હરિ ! દાસ નરસૈયાને તેમ મૂકાવો.

- જાગને. ૪

જાગો રે જશોદાના જાયા

જાગો ને જશોદાના જાયા ! વ્હાણલાં રે વાયા,
તમારે ઓશીકડે મારાં ચીર તો ચંપાયા...
જાગો ને જશોદાના જાયા ! વ્હાણલાં રે વાયા...

પાસું રે મરડો તો વા'લા ! ચીર લઉં હું તાણી રે,
સરખી રે સૈયરું સાથે જાવું છે પાણી રે...
જાગો ને જશોદાના જાયા ! વ્હાણલાં રે વાયા...

પંખીડા બોલે રે વા'લા ! રજની રહી થોડી રે,
સેજલડીથી ઊઠો વા'લા ! આઠસડાં મરોડી રે...
જાગો ને જશોદાના જાયા ! વ્હાણલાં રે વાયા...

તું ને સાદ રે પાડું તો વા'લા ! સૂતાં લોકું જાગે રે,
અંગુઠો મરડું તો મારા દલડામાં દાઝે...
જાગો ને જશોદાના જાયા ! વ્હાણલાં રે વાયા...

સાસુડી હઠીલી વેરણ, નણદી મારી જાગે રે,
પેલી રે પાડોશણ ઘેરે વલોણું ગાજે...
જાગો ને જશોદાના જાયા ! વ્હાણલાં રે વાયા...

જેને જેવો ભાવ હોયે, તેને તેવું થાવે રે,
નરસૈયાના સ્વામી વિના વ્હાણલું ના વાયે..
જાગો ને જશોદાના જાયા ! વ્હાણલાં રે વાયા...

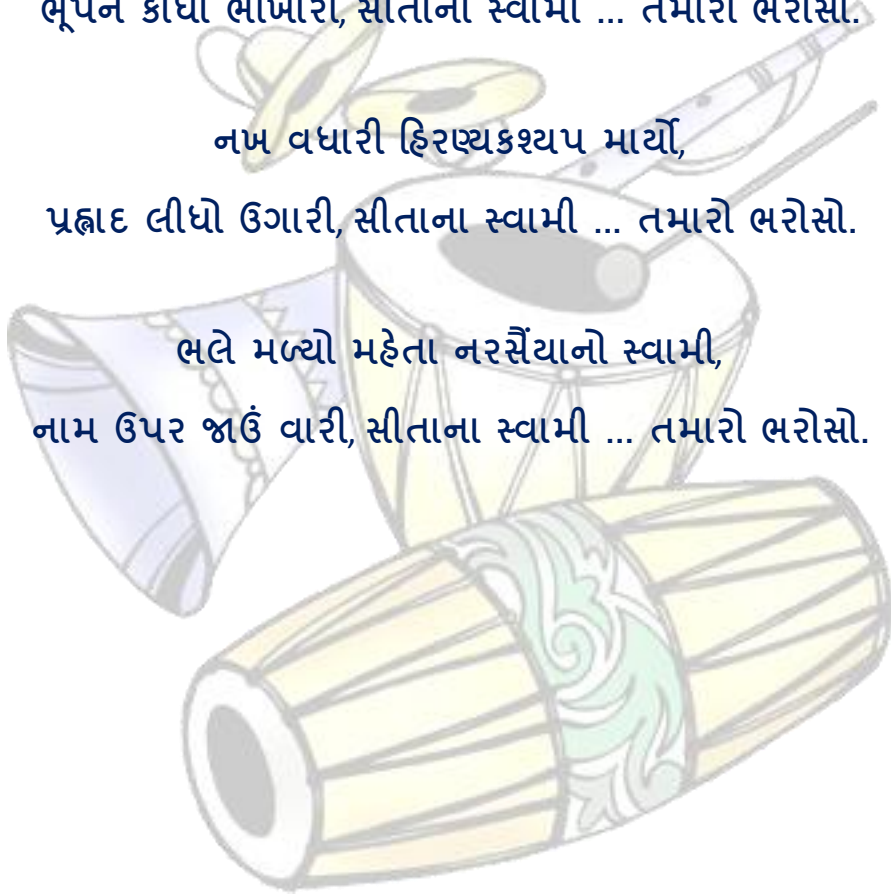
તમારો ભરોસો મને ભારી

તમારો ભરોસો મને ભારી,
સીતાના સ્વામી, તમારો ભરોસો મને ભારી.

રંક ઉપર વ્હાલો ચમ્મર ઢોળાવે,
ભૂપને કીધા ભીખારી, સીતાના સ્વામી ... તમારો ભરોસો.

નખ વધારી હિરણ્યકશ્યપ માર્યો,
પ્રહ્લાદ લીધો ઉગારી, સીતાના સ્વામી ... તમારો ભરોસો.

ભલે મળ્યો મહેતા નરસૈયાનો સ્વામી,
નામ ઉપર જાઉં વારી, સીતાના સ્વામી ... તમારો ભરોસો.

જળકમળ છાંડી જાને બાળા, સ્વામી અમારો જાગશે
જાગશે, તને મારશે, મને બાળ હત્યા લાગશે

કહે રે બાળક તું મારગ ભૂલ્યો, કે તારા વેરીએ વળાવિયો

નિશ્ચે તારો કાળ જ ખૂટ્યો, અહીંયા તે શીદ આવિયો

નથી નાગણ હું મારગ ભૂલ્યો, નથી મારા વેરીએ વળાવિયો

મથુરા નગરીમાં જુગટુ રમતાં, નાગનું શીશ હું હારિયો

રંગે રૂડો રૂપે પૂરો, દિસંતો કોડીલો કોડામણો,

તારી માતાએ કેટલા જનમ્યાં, તેમાં તું અળખામણો

મારી માતાએ બેઉ જનમ્યાં, તેમાં હું નટવર નાનડો

જગાડ તારા નાગને, માટું નામ કૃષ્ણ કહાનડો

લાખ સવાનો મારો હાર આપું, આપું રે તુજને દોરીઓ

એટલું મારા નાગથી છાનું આપું, કરીને તુજને ચોરીઓ

શું કરું નાગણ હાર તારો, શું કરું તારો દોરીઓ

શાને કાજે નાગણ તારે, કરવી ઘરમાં ચોરીઓ

ચરણ ચાંપી મૂછ મરડી, નાગણે નાગ જગાડિયો,

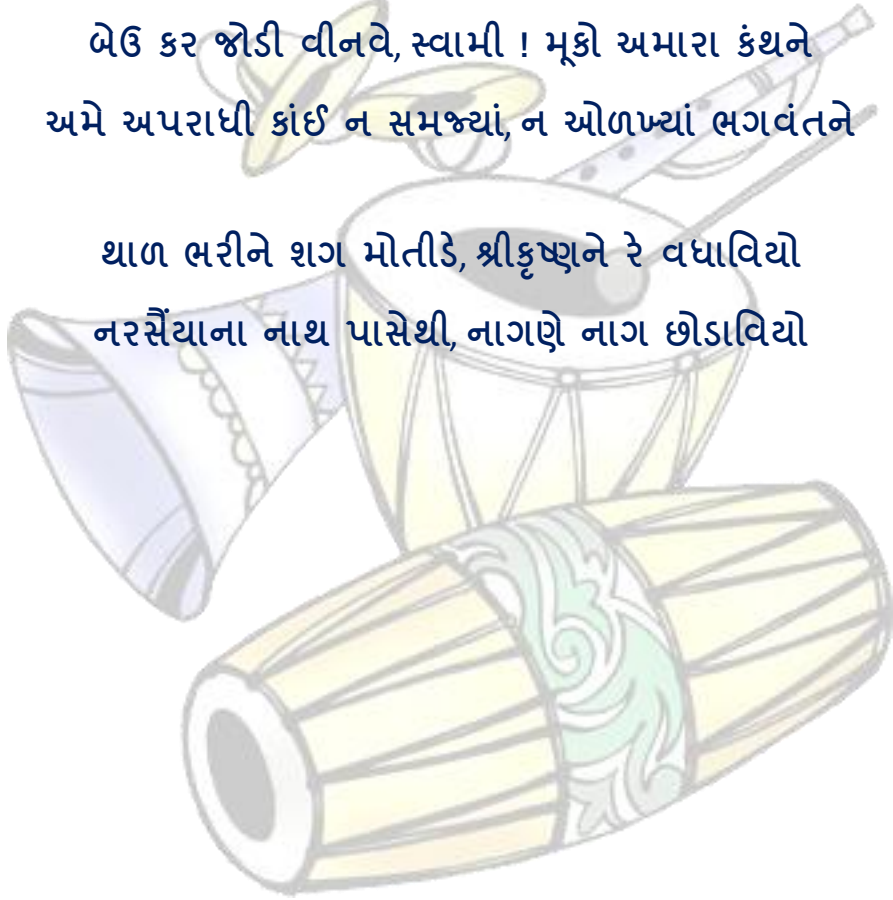
ઉઠોને બળવંત કોઈ, બારણે બાળક આવિયો

બેઉ બળિયા બાથે વળગિયા, શ્રીકૃષ્ણે કાળીનાગ નાથિયો
સહસ્ર ફેણાં કુંફવે જેમ, ગગન ગાજે હાથિયો

નાગણ સૌ વિલાપ કરે કે, નાગને બહુ દુઃખ આપશે
મથુરા નગરીમાં લઈ જશે, પછી નાગનું શીશ કાપશે

બેઉ કર જોડી વીનવે, સ્વામી ! મૂકો અમારા કંથને
અમે અપરાધી કાંઈ ન સમજ્યાં, ન ઓળખ્યાં ભગવંતને

થાળ ભરીને શગ મોતીડે, શ્રીકૃષ્ણને રે વધાવિયો
નરસૈયાના નાથ પાસેથી, નાગણે નાગ છોડાવિયો

◆ ધન્ય તું ધન્ય ◆

ધન્ય તું ધન્ય તું રાયરણછોડજી ! દીન જાણી મુંને માન દીધું,
નહીં મુજા જોગ તે ભોગ મેં ભોગવ્યા, આજા અંબરીષથી અધિક કીધું

કનકને આસને મુજને બેસાડિયો રુકામિણી વચને તે હાથ સાહતાં;
હેત આણી હરિ ચરણ તળાસતાં, ખટરસ ભોજન સામગા કરતાં.

બાળપણા તણો સ્નેહ નવ વિસર્યો મિત્ર મોહન તણી પ્રીત સાચી,
દીન જાણી મને દયા કીધી ઘણી, રંક બેસાડિયો કનક – માંચી.

ધન્ય ધન્ય કૃષ્ણજી ! સંતસેવા કરી, ધ્યાન ધરતો હું નિજદ્વાર આવ્યો;
જડિત – રાતનમણિ ભવન શોભા ઘણી, દેવ શું દ્વારકા આંહી લાવ્યો ?

કનકની ભૂમિને વિદ્રુમના થાંભલા, અર્કની જ્યોત ઉઘ્યોત દીસે;
ખાન ને પાન વિહાર સ્થાનક ઘણા કામિની નીરખાતા કામ હીસે.

નવ સપ્ત વરસની દીઠી ત્યાં સુંદરી નારી નવજોબના બહુ રૂપાળી,
સોળ શણગાર ને અંગે સુંદર ધર્યા, દેવ વિમાનથી રહ્યા નીહાળી.

સહસ્ર દાસી મળી નાર વીંટી વળી કામિની કંઠની પાસ આવી,
'સ્વામી રે સ્વામી ! હું દાસી છું તમ તણી મંદિર પધારીયે પ્રેમ લાવી

ગોમતી સ્નાન ને નિરખવું કૃષ્ણનું , પુણ્ય પ્રગટ થયું પાપ નાહું;
આ કળિકાળમાં જંતુ સહે જે તારે જેને શ્રીકૃષ્ણ શું હોય ઘાટું.

કૃષ્ણ મહાત્મ્ય લઈ ઘેર આવ્યો વહી, નવલજોબન થયા નર ને નારી;
વારતા કથતા રજની વીતી ગઈ, નરસૈના નાથની પ્રીત ભારી.

★ પરભાતે મહી મથવા ★

પરભાતે મહી મથવા ઊઠ્યાં જશોદારાણી,
વિસામો દેવાને ઊઠ્યાં સારંગપાણિ.

માતા રે જશોદા તારાં મહીડાં વલોવું,
બીશો ના માતાજી હું ગોળી નહીં ફોડું;
ધૂજ્યો મેરુને એને ધ્રાસકો રે લાગ્યો,
રવૈયો કરશે તો તો નિશ્ચે હું ભાંગ્યો.

વાસુકિ ભણે ‘મારી શી પેર થાશે ?’
નેતરું કરશે તો તો જીવડો રે જાશે.
મહાદેવ વદે, મારી શી વલે થાશે ?
હવેનું આ હળાહળ કેમ રે પીવાશે.

બ્રહ્મા ઇંદ્રાદિક લાગ્યાં રે પાત્ર,
નેતરું મૂકો તમે ગોકુળરાય;
જશોદાજી કહે હું તો નવનિધ પામી,
ભક્તવત્સલ મળ્યો નરસિંહનો સ્વામી.

► પારણે પોઢ્યાં શ્રી પુરષોત્તમ ◀

પારણે પોઢ્યાં શ્રી પુરષોત્તમ માતાને હરખ ન માય રે;
આનન્દ્યા વ્રજવાસી સહુ કો, માનુની મંગળ ગાય રે. -પારણે.

સાવ સોનાનું પારણું રે, માણેક મોતીએ જડિઉં રે;
ચોદિશ રત્નની કાંતિ વિરાજે, આઝે હીરે ભરિયું રે.-પારણે.

હીંડોળે ઊભા ઉલ્લાસે ધમ ધમ ધૂધરા ધમકે રે;
કહાન કુંવર અવલોકી જોતાં માનિનીના મન ટમકે એ. -પારણે.

ધન્ય ધન્ય નંદ જશોમતી માતા, ધન્ય ધન્ય ગોકુળગામ રે;
નરસૈયાનો સ્વામી અવતરિયો કરવ ભક્તના કામ રે. -પારણે...

◆ હાં રે દાણ માંગે ◆

હાં રે દાણ માંગે કાનુડો દાણ માંગે
હાં રે તારી મોરલીના બોલ વાગે ... કાનો દાણ માંગે.

હાં રે કાન કિયા મુલકનો સૂબો,
હાં રે મારા મારગ વચ્ચે ઊભો ... કાનો દાણ માંગે

હાં રે કાન કિયા મુલકનો રસિયો,
હાં રે મારા મારગ વચ્ચે વસિયો ... કાનો દાણ માંગે

હાં રે કાન કિયા મુલકનો દાણી,
હાં રે મારી નવરંગ ચુંદડી તાણી ... કાનો દાણ માંગે

હાં રે કાન કિયા મુલકનો મહેતો,
હાં રે મારા મારગ વચ્ચે રહેતો ... કાનો દાણ માંગે

હાં રે કાન જળ જમુનાને આરે,
હાં રે એમાં કોણ જીતે કોણ હારે ... કાનો દાણ માંગે

હાં રે કાન નથી સાકર નથી મેવા,
હાં રે ખાટી છાશમાં શું આવ્યો લેવા ... કાનો દાણ માંગે

હાં રે મહેતા નરસિંહના સ્વામી મુરારિ,
હાં રે તમે લૂંટો મા દા'ડી દા'ડી ... કાનો દાણ માંગે

❖ હારને કાજે નવ મારીએ ❖

હે જી વ્હાલા ! હારને કાજે નવ મારીએ,
હઠીલા હરજી અમને,
માર્યા રે પછી રે મારા નાથજી, બહુ દોષ ચડશે તમને...
એવા હારને કાજે નવ મારીએ...

હે જી વ્હાલા ! અરધી રજની વીતી ગઈ, હાર તમે લાવોને વ્હેલા,
માંડલિક રાજા અમને મારશે, દિવસ ઊગતાં પહેલાં...
એવા હારને કાજે નવ મારીએ...

હે જી વ્હાલા ! નથી રે જોતો હીરાનો હારલો, વેગે તમે ફૂલડાંનો લાવો,
દયા રે કરીને દામોદરા, દાસને બંધનથી છોડાવો...
એવા હારને કાજે નવ મારીએ...

હે જી વ્હાલા ! કાં તો રે માંડલિકે તું ને લલચાવિયો, કાં તો ચડિયલ રોષો,
કાં તો રે રાધાજીએ તું ને ભોળવ્યો, કાં તો મારા કરમનો રે દોષો...
એવા હારને કાજે નવ મારીએ...

હે જી વ્હાલા ! દાસ રે પોતાનો દુઃખી જોઈને, ગરૂડે ચડજો ગિરધારી,
હાર રે હાથોહાથ આપજો રે, મ્હેતા નરસૈના સ્વામી...
એવા હારને કાજે નવ મારીએ...

◆પાયોજી મેં ને, રામ રતન ધન પાયો...◆

પાયોજી મેં ને, રામ રતન ધન પાયો... (૨)

પાયોજી મેં ને...

વસ્તુ અમૌલિક, દી મેરે સત્ ગુરુ... (૨)

કિરપા કર, અપનાયો...

પાયોજી મેં ને...

કિરપા કર, અપનાયો...

પાયોજી મેં ને, રામ રતન ધન પાયો... (૨)

જનમ જનમ કી, પુંજી પાઈ... (૨)

જગ મેં સભી ખોવાયો...

પાયોજી મેં ને...

જગ મેં, સભી ખોવાયો...

પાયોજી મેં ને, રામ રતન ધન પાયો... (૨)

ખર્યે ન ખૂંટે, ચોર ન લૂંટે... (૨)

દિન દિન બઢત, સવાયો...

પાયોજી મેં ને...

દિન દિન બઢત, સવાયો...

પાયોજી મેં ને, રામ રતન ધન પાયો ..

સત્ કી નાંવ, ખેવટીયાં સત્ ગુરુ... (૨)

ભવ સાગર, તર આયો...

પાયોજી મેં ને...

બહવ સાગર, તર આયો...

પાયોજી મેં ને, રામ રતન ધન પાયો... (૨)

મીરાં કે પ્રભુ, ગિરિધર નાગર... (૨)

હરખ, હરખ જશ ગયો... (૨)

પાયોજી મેં ને...

હરખ હરખ જશ ગયો...

પાયોજી મેં ને, રામ રતન ધન પાયો...(૨)

પાયોજી મેં ને, રામ રતન ધન પાયો...

➤ રાજા તારા ડુંગરિયા પર ◀

રાજા તારા ડુંગરિયા પર બોલે ઝીણાં મોર

મોર જો બોલે, પપૈયા જો બોલે

કોયલ કરે કલશોર – બોલે....

માઝમ રાત ને બિજલડી ચમકે

છાઈ ઘટા ધનધોર રે – બોલે....

બાઈ મીરાં કહે, પ્રભુ ગિરિધર નાગર

તું મારા ચિતડાનો ચોર – બોલે...

❀ કુંતા અભિમન્યુને બાંધે અમ્મર રાખડી રે... ❀

કુંતા અભિમન્યુને બાંધે અમ્મર રાખડી રે...

દીકરા દુશ્મન ડરશે દેખી તારી આંખડી રે.

મારા બાલુડાં ઓ બાળ,

તારા પિતા ગયા પાતાળ,

હાંરે મામો શ્રીગોપાળ,

કરવા કૌરવકુળ સંહાર...

કુંતા અભિમન્યુને બાંધે અમ્મર રાખડી રે.

હે... માતા, પહેલે કોઠે કોણ આવી ઊભા હશે રે ?

પહેલે કોઠે ગુરુ દ્રોણ,

એને જગમાં જીતે કોણ

કાઢી કાળવજ્રનુ બાણ,

લેજો પલમાં એના પ્રાણ...

કુંતા અભિમન્યુને બાંધે અમ્મર રાખડી રે.

હે... માતા, બીજે કોઠે કોણ આવીને ઊભા હશે રે ?

બીજે કોઠે કૃપાચાર્ય,

સામા સત્યતણે હથિયાર,

મારા કોમળઅંગ કુમાર,

એને ત્યાં જઈ દેજો માર...

કુંતા અભિમન્યુને બાંધે અમ્મર રાખડી રે.

હે... માતા, ત્રીજે કોઠે કોણ આવીને ઊભા હશે રે ?

ત્રીજે કોઠે અશ્વસ્થામા,

એને મોત ભમે છે સામા,
એથી થાજો કુંવર સામા,
એના ત્યાં ઉતરવજો જામા...

કુંતા અભિમન્યુને બાંધે અમ્મર રાખડી રે.
હે... માતા, ચોથે કોઠે કોણ આવીને ઊભા હશે રે ?

ચોથે કોઠે કાકો કરણ,
એને દેખી ધુજે ધરણ,
એને સાચે આવ્યાં મરણ,
એનાં ભાંગજે તું તો ચરણ...

કુંતા અભિમન્યુને બાંધે અમ્મર રાખડી રે.
હે... માતા, પાંચમે કોઠે કોણ આવીને ઊભા હશે રે ?

પાંચમે કોઠે દૂર્યોધન પાપી,
એને રીસ ઘણેરી વ્યાપી,
એને શિક્ષા સારી આપી,
એના મસ્તક લેજો કાપી...

કુંતા અભિમન્યુને બાંધે અમ્મર રાખડી રે.
હે... માતા, છઠ્ઠે કોઠે કોણ આવીને ઊભા હશે રે ?

છઠ્ઠે કોઠે મામો શલ
એ તો જન્મોજનમનો ખલ,
એને ટકવા નો દઈશ પલ,
એનું અતિ ઘણું છે બલ...

કુંતા અભિમન્યુને બાંધે અમ્મર રાખડી રે.
હે... માતા, સાતમે કોઠે કોણ આવીને ઊભા હશે રે ?

સાતમે કોઠે એ જયદ્રથ
ઈ તો લડવૈયો સમરથ,
એનો ભાંગી નાંખજે દત,
એને આવજે બથ્થમબથ...
કુંતા અભિમન્યુને બાંધે અમ્મર રાખડી રે.

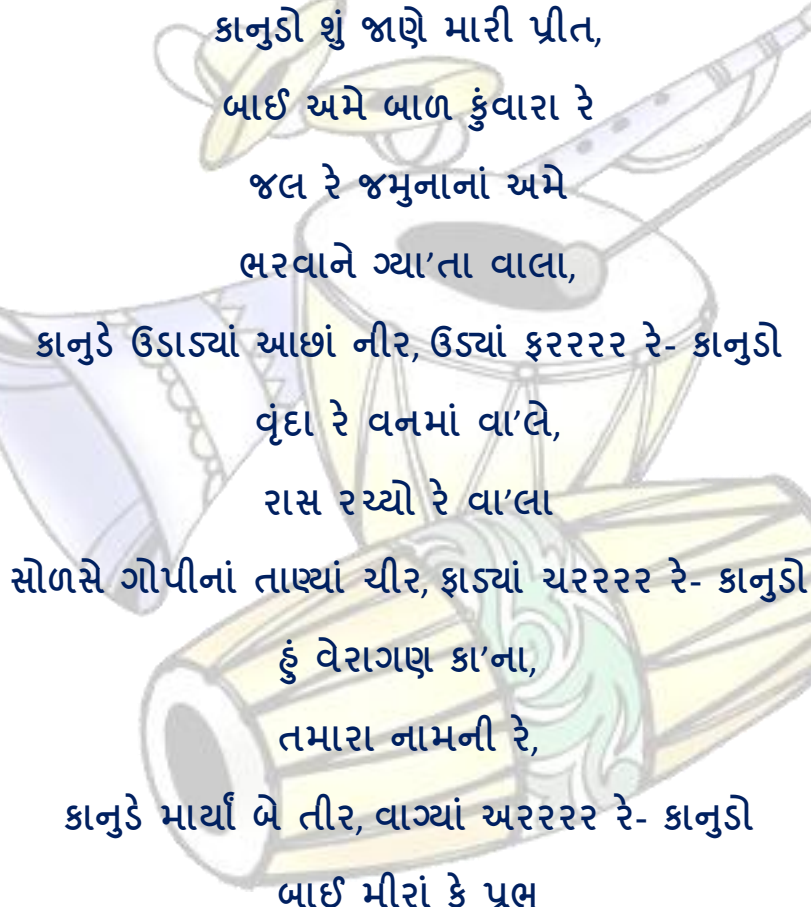

◇ વૃંદાવન મોરલી વાગે છે. ◇

વૃંદાવન મોરલી વાગે છે
વાગે છે રે વાગે છે,
વૃંદાવન મોરલી વાગે છે ... ટેક
તેનો શબ્દ ગગનમાં ગાજે છે
વૃંદાવન મોરલી વાગે છે ... વૃંદાવન
વૃંદા તે વનને મારગ જાતાં,
વા'લો દાણ દધિનાં માગે છે. ... વૃંદાવન
વૃંદા તે વનમાં રાસ રચ્યો છે,
વા'લો રાસમંડળમાં બિરાજે છે. ... વૃંદાવન
પીળાં પીતાંબર જરકસી જામા,
હાથે પીળો પટકો બિરાજે છે. ... વૃંદાવન
કાને તે કુંડળ માથે મુગટ ને,
મુખ પર મોરલી બિરાજે છે. ... વૃંદાવન

વૃંદા તે વનની કુંજગલીનમાં,
વા'લો થનક થૈ થૈ નાચે છે. ... વૃંદાવન
બાઈ મીરાં કે પ્રભુ ગિરધર નાગર,
દર્શનથી દુઃખડાં ભાંગે છે. ... વૃંદાવન

કાનુડો શું જાણે મારી પ્રીત

કાનુડો શું જાણે મારી પ્રીત,
બાઈ અમે બાળ કુંવારા રે
જલ રે જમુનાનાં અમે
ભરવાને ગ્યા'તા વાલા,
કાનુડે ઉડાડ્યાં આછાં નીર, ઉડ્યાં ફરરરર રે- કાનુડો
વૃંદા રે વનમાં વા'લે,
રાસ રચ્યો રે વા'લા
સોળસે ગોપીનાં તાણ્યાં ચીર, ફાડ્યાં ચરરરર રે- કાનુડો
હું વેરાગણ કા'ના,
તમારા નામની રે,
કાનુડે માર્યાં બે તીર, વાગ્યાં અરરરર રે- કાનુડો
બાઈ મીરાં કે પ્રભુ
ગિરિધરના ગુણ વા'લા,
કાનુડે બાળીને કીધાં ખાખ, કે ઉડી ખરરરર રે- કાનુડો

કાનજી તારી મા કહેશે

કાનજી તારી મા કહેશે પણ અમે કાનુડો કહેશું રે...
એટલું કહેતા નહી માને તોગોકુળ મેલી દેશું રે...કાનજી તારી મા....
માખણ ખાતાં નહોતું આવડતું મુખ હતું તારું એંકું રે...
ગોપીઓએ તારું ઘર કેરાણુ જઈખુણામાં પેકું રે...કાનજી તારી મા....
ઝુલણ પહેરતાં નહોતું આવડતું અમે તે દી' પહેરાવતાં રે...
ભરવાડોની ગાબ્યું ખાતો અમે તે દિ' છોડાવતાં રે...કાનજી તારી મા....
કાલો ઘેલો તારા માત-પિતાનો અમને શેના કોડ રે...
કરમ સંજોગે આવી ભરાણા આંગણાં જોડાજોડ રે...કાનજી તારી મા....
ધૂટણીયા ભેર હાલતો ચાલતો બોલતો કાલું ઘેલું રે...
ભલે મલ્યા મહેતા નરસિંહના સ્વામી પ્રેમ ભક્તિમાં રેલું રે...કાનજી તારી મા....
કાનજી તારી મા કહેશે પણ અમે કાનુડો કહેશું રે...
એટલું કહેતા નહી માને તો ગોકુળ મેલી દેશું રે...

❖ જીતના જિસકે ભાગ્ય મેં લિખા ❖

જીતના જિસકે ભાગ્ય મેં લિખા,..(૨) ઉતના હી પાતા હૈ ..

શિવ લહેરી કે દરબાર મેં સબકા ખાતા હૈ .. (૨)

જીતના જિસકે ભાગ્ય મેં લિખા ..(૨) ઉતના હી પાતા હૈ ..

શિવ લહેરી રી ... હર ભોલે ...

શિવ લહેરી કે દરબાર મેં સબકા ખાતા હૈ .. (૨)

ચાહે અમીર હો , ચાહે ગરીબ હો, ઉંનકો એક સમાન ..

ચાહે ગરીબ હો, ચાહે અમીર હો ,ઉંનકો એક સમાન ..

સબકી બીગડી વોહી બનાયે ... (૨) વોહ સબકા ભગવાન ..

શિવ લહેરી .. હર ભોલે ...

શિવ લહેરી કે દરબાર મેં સબકા ખાતા હૈ ..(૨)

રાજા હો યા રંક સભી હૈ, ઉંનકે ચોકીદાર .. (૨)

દેવો મેં વો મહાદેવ હૈ .. (૨) ભૂતો કે સરદાર ..

શિવ લહેરી...હર ભોલે...

શિવ લહેરી કે દરબાર મેં સબકા ખાતા હૈ ... (૨)

ભગવે મેં ભગવાન છુપા હૈ , માનવ તું પહેચાન .. (૨)

નકલી રંગ કે કપડે રંગે હૈ, નકલી રંગ કે કપડે હૈ ..

સાધુ નહિ શૈતાન ...

શિવ લહેરી .. હર ભોલે ..

શિવ લહેરી કે દરબાર મેં સબકા ખાતા હૈ .. (૨)

ભગવે મેં ભગવાન છુપા હૈ , માનવ તું પહેચાન .. (૨)

નકલી રંગ કે કપડે રંગે હૈ .. (૨) સાધુ નહિ શૈતાન ...

શિવ લહેરી .. હર ભોલે ..

શિવ લહેરી કે દરબાર મેં સબકા ખાતા હૈ .. (૨)

બડે બડે મંદિર બનવાકે, નામ કી તકતી લગાતે હૈ .. (૨)

દરવાજે પે તાલા બંધ હૈ .. (૨)

પુજારી હૈ રાજ ...

શિવ લહેરી.. હર ભોલે ...

શિવ લહેરી કે દરબાર મેં સબકા ખાતા હૈ .. (૨)

દીવી કહે તું ગીર કે સંભલજા, યેહ જગ હૈ નાદાન ..

દીવી કહે તું ગીર કે સંભલજા, યેહ જગ હૈ નાદાન ..

દીવી કહે તું ગીર કે સંભલજા, યેહ જગ હૈ નાદાન ..

તેરા બનાયા તુજ કો બનાયે ... (૨)

માનવ નહિ શૈતાન .. (૨)

શિવ લહેરી... હર ભોલે ...

શિવ લહેરી કે દરબાર મેં સબકા ખાતા હૈ .. (૨)

જીતના જિસકે ભાગ્ય મેં લિખા ..(૨) ઉતના હી પાતા હૈ ..

શિવ લહેરી રી ... હર ભોલે ...

શિવ લહેરી કે દરબાર મેં સબકા ખાતા હૈ .. (૨)

શિવ લહેરી કે દરબાર મેં સબકા ખાતા હૈ .. (૨)

શિવ લહેરી કે દરબાર મેં, સબકા ખાતા હૈ ...

● હરિને ભજતાં હજી કોઈની લાજ ●

હરિને ભજતાં હજી કોઈની લાજ

જતાં નથી જાણી રે;

જેની સુરતા શામળિયા સાથ,

વદે વેદ વાણી રે...

વહાલે ઉગાર્યો પ્રહલાદ,

હરણાકંસ માર્યો રે;

વિભીષણને આપ્યું રાજ,

રાવણ સંહાર્યો રે. હરિને...

વહાલે નરસિંહ મહેતાને હાર,

હાથોહાથ આપ્યો રે;

ધ્રુવને આપ્યું અવિચળ રાજ,

પોતાનો કરી થાપ્યો રે. હરિને...

વહાલે મીરાં તે બાઈનાં

વિખ હળાહળ પીધાં રે;

પંચાળીનાં પૂર્યાં ચીર,

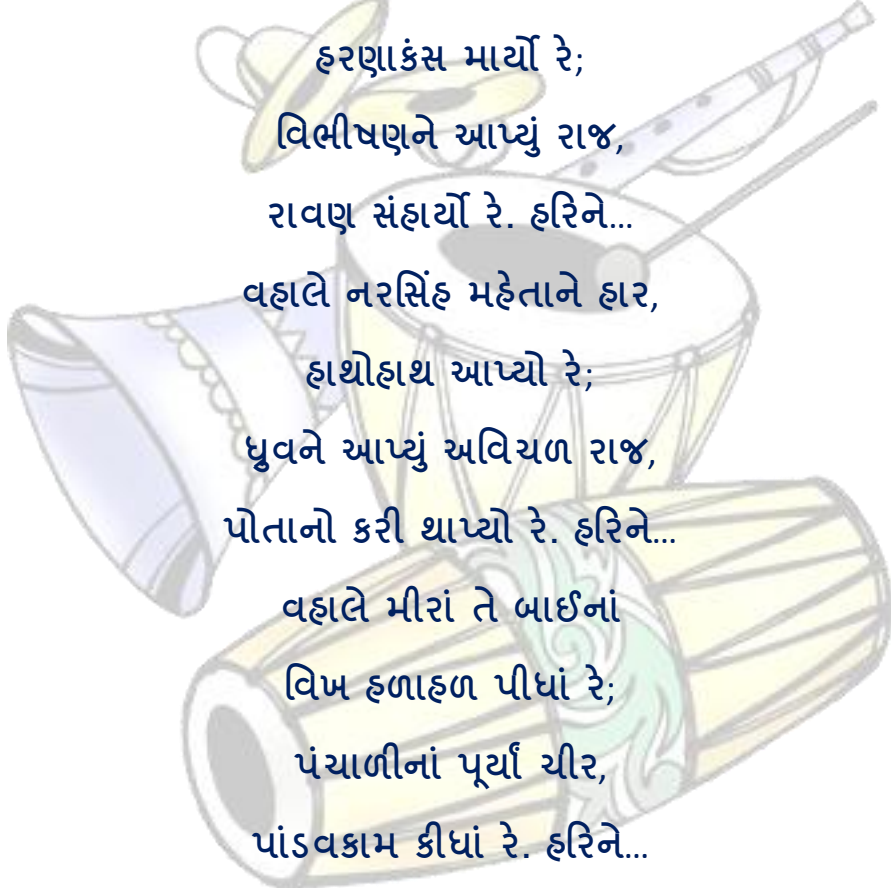
પાંડવકામ કીધાં રે. હરિને...

વહાલે આગે સંતોનાં કામ,

પૂરણ કરિયાં રે;

ગુણ ગાય ગેમલ કરજોડ,

હેતે દુઃખ હરિયાં રે. હરિને...

* વીજળીને ચમકારે મોતીડાં *

વીજળીને ચમકારે મોતીડાં પરોવો રે પાનબાઈ !
નહિતર અચાનક અંધારા થાશે જી;
જોત રે જોતાંમાં દિવસો વહી રે ગયા પાનબાઈ !
એકવીસ હજાર છસોને કાળ ખાશે જી ... વીજળીને ચમકારે
જાણ્યા રે જેવી આ તો અજાણ છે રે વસ્તુ પાનબાઈ !
અધૂરિયાને નો કે'વાય જી,
ગુપત રસનો આ ખેલ છે અટપટો,
આંટી મેલો તો સમજાય જી ... વીજળીને ચમકારે
મન રે મૂકીને તમે આવો રે મેદાનમાં પાનબાઈ !
જાણી લીયો જીવ કેરી જાત જી;
સજાતિ વિજાતિની જુગતિ બતાવું ને,
બીબે પાડી દઉં બીજી ભાત જી ... વીજળીને ચમકારે
પિંડ રે બ્રહ્માંડથી પર છે ગુરુ પાનબાઈ !
તેનો રે દેખાડું તમને દેશજી,
ગંગા રે સતી એમ બોલિયાં રે સંતો,
ત્યાં નહિ માયાનો જરીયે લેશ જી ... વીજળીને ચમકારે

ભીતરનો ભેરુ મારો આતમો

ભીતરનો ભેરુ મારો આતમો ખોવાયો,
મારગનો ચીંધનારો ભોમિયો ખોવાયો રે,
વાટે વિસામો લેતા જોયો હોય તો કહેજો ... ભીતરનો ભેરુ
એના રે વિના મારી કાયા છે પાંગળી,
આંખ છતાંય મારી આંખો છે આંધળી,
મારા રે સરવરિયાનો હંસલો રીસાયો રે
સરવરમાં તરતો કોઈએ જોયો હોય તો કહેજો... ભીતરનો ભેરુ
તનડું રુધાણું મારું, મનડું રુધાણું,
તાર તૂટ્યો રે અધવચ ભજન નંદવાણું,
કપરી આંધીમાં મારો દીવડો ઝડપાયો રે,
આખો સળગતો કોઈએ જોયો હોય તો કહેજો ... ભીતરનો ભેરુ
હે અલખ અલખ રટતા, અલખમાં રે ભળવું,
અલખના નામે જીવવું, અલખના નામે મળવું,
રાજા રામ રામ રામ, સીતા રામ રામ રામ,
રાધેશ્યામ શ્યામ શ્યામ, સીતા રામ રામ રામ,
સીતા રામ રામ રામ, રાધેશ્યામ શ્યામ શ્યામ..... ભીતરનો ભેરુ

◇ મેરુ તો ડગે જેનાં મન ના ડગે ◇

મેરુ તો ડગે જેનાં મન ના ડગે મરને ભાંગી પડે બ્રહ્માંડજી;
વિપત્તિ પડે તોય વણસે નહીં, સોઈ હરિજનનાં પ્રમાણજી – મેરુ.

ચિત્તની વૃત્તિ જેની સદાય નિરમળ ને કોઈની કરે નહિ આશજી;
દાન દેવે પણ રહે અજાસી, રાખે વચનમાં વિશ્વાસ રે જી – મેરુ.

હરખ ને શોકની આવે નહીં હેડકી, આઠ પહોર રહે આનંદજી,
નિત્ય રે નાચે સત્સંગમાં ને તોડે માયા કેરા ફંદજી – મેરુ.

તન મન ધન જેણે પ્રભુને સમર્પ્યા, તે નામ નિજારી નર ને નારજી,
એકાંતે બેસીને આરાધના માંડે તો, અલખ પધારે એને દ્વારજી – મેરુ.

સતગુરુ વચનમાં શૂરા થઈ ચાલે, શીશ તો કર્યા કુરબાન રે,
સંકલ્પ વિકલ્પ એકે નહિ ઉરમાં, જેણે મેલ્યાં અંતરનાં માન રે – મેરુ.

સંગત કરો તો તમે એવાની કરજો, જે ભજનમાં રહે ભરપુરજી,
ગંગા સતી એમ બોલિયાં, જેને નેણ તે વરસે ઝાઝાં નૂરજી – મેરુ.

⇒ કાનુડો માંગ્યો દેને રે યશોદા મૈયા ⇐

કાનુડો માંગ્યો દેને રે યશોદા મૈયા

મોહન માંગ્યો દે.

આજની રાત અમે રંગ ભરી રમશું

પરભાતે પાછો માંગી લે ને રે યશોદા મૈયા ...કાનુડો માંગ્યો...

જવ તલ ભાર અમે ઓછો નવ કરીએ

ત્રાજવડે તોળી તોળી દે ને રે યશોદા મૈયા ... કાનુડો માંગ્યો...

કાંબી ને કડલા ને અણવટ વિછીયા

હાર હૈયાનો માંગી લે ને રે યશોદા મૈયા ... કાનુડો માંગ્યો...

હાથી ઘોડા ને આ માલ ખજાના

મેલ્યું સજીને તમે લ્યોને યશોદા મૈયા ... કાનુડો માંગ્યો...

બાઈ મીરાં કે પ્રભુ ગિરિધર નાગર

ચરણ કમળ મને દોને યશોદા મૈયા ... કાનુડો માંગ્યો...

★ મુખડાની માયા લાગી રે ★

મુખડાની માયા લાગી રે, મોહન પ્યારા

મુખડું મેં જોયું તારું, સર્વ જગ થયું ખાડું
મન માડું રહ્યું ન્યાડું રે, મોહન પ્યારા ... મુખડાની માયા

સંસારીનું સુખ એવું, ઝાંઝવાનાં નીર જેવું
તેને તુચ્છ કરી દેવું રે, મોહન પ્યારા ... મુખડાની માયા

સંસારીનું સુખ કાયું, પરણીને રંડાવું પાછું,
તેને તો શીદ યાયું રે, મોહન પ્યારા ... મુખડાની માયા

પરણું તો પ્રિતમ પ્યારો, અખંડ સૌભાગ્ય મારો,
રાંડવાનો નાવે વારો, મોહન પ્યારા ... મુખડાની માયા

મીરાંબાઈ બલિહારિ, આશા મને એક તારી
સંસારથી રહી ન્યારી રે, મોહન પ્યારા ... મુખડાની માયા

◀ ગોવિંદો પ્રાણ અમારો ▶

ગોવિંદો પ્રાણ અમારો રે,
મને જગ લાગ્યો ખારો રે.
મને મારો રામજી ભાવે રે,
બીજો મારી નજરે ન આવે રે.

મીરાંબાઈના મહેલમાં રે,

હરિસંતનનો વાસ;

કપટીથી હરિ દૂર વસે,

મારા સંતન કેરી પાસ.

રાણોજી કાગળ મોકલે રે,

દેજો મીરાંને હાથ;

સાધુની સંગત છોડીદો તમે,

વસોને અમારે સાથ.

મીરાંબાઈ કાગળ મોકલે રે,

દેજો રાણાજીને હાથ;

રાજપાટ તમે છોડી રાણાજી,

વસો રે સાધુની સાથ.

વિષનો પ્યાલો રાણે મોકલ્યો રે,

દેજો મીરાંને હાથ;

અમૃત જાણી મીરાં પી ગયાં,

જેને સહાય શ્રી વિશ્વનો નાથ.

મનડું વિંધાણું રાણા...

મનડું વિંધાણું રાણા, મનડું વિંધાણું
ચિત્તડું ચોરાણું રાણા, શું રે કરું?
વિષ પીધે રાણા ના રે મરું.
મારું મનડું વિંધાણું

નીંદા કરે છે મારી નગરીના લોક રાણા
તારી શીખામણ હવે મારે મન ફોક રાણા
ચિત્તડું ચોરાણું રાણા, શું રે કરું?
વિષ પીધે રાણા ના રે મરું.
મારું મનડું વિંધાણું

ભૂલી રે ભૂલી હું તો ધરના રે કામ રાણા
ભોજન ના ભાવે નૈણે નિંદ હરામ રાણા
ચિત્તડું ચોરાણું રાણા, શું રે કરું?
વિષ પીધે રાણા ના રે મરું.
મારું મનડું વિંધાણું

બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ગિરીધરના ગુણ વ્હાલા
પ્રભુ ને ભજીને હું તો થઇ ગઇ ન્યાલ રાણા
ચિત્તડું ચોરાણું રાણા, શું રે કરું?
વિષ પીધે રાણા ના રે મરું.
મારું મનડું વિંધાણું

◆ હાં રે ચાલો ડાકોર ◆

હાં રે ચાલો ડાકોર જઈ વસિયે,
હાં રે મને લેહ લગાડી રંગરસિયે રે ... ચાલો.
હાં રે પ્રભાતના પહોરમાં નોબત વાજે,
હાં રે અમે દરશન કરવા જઈએ રે ... ચાલો.
હાં રે અટપટી પાઘ કેસરિયો વાઘો,
હાં રે કાને કુંડળ સોઈયે રે ... ચાલો.
હાં રે પીળા પીતાંબર જરકશી જામો,
હાં રે મોતીન માળાથી મોહિયે રે ... ચાલો.
હાં રે ચંદ્રબદન અણિયાલી આંખો,
હાં રે મુખડું સુંદર સોઈયે રે ... ચાલો.
હાં રે ડુમઝૂમ ડુમઝૂમ નેપૂર બાજે,
હાં રે મન મોહ્યું માટું મોરલીએ રે ... ચાલો.
હાં રે મીરાંબાઈ કહે પ્રભુ ગિરિધર નાગર,
હાં રે અંગોઅંગ જઈ મળિયે રે ... ચાલો

★ હરિવર મૂક્યો કેમ જાય ★

હરિવર મૂક્યો કેમ જાય?

હરિવર મૂક્યો કેમ જાય? સાહેલી,

હવે હરિવર મૂક્યો કેમ જાય?

નંદકુંવર સાથે નેડલો બંધાયો,

પ્રાણ ગયે ન છુટાય ... સાહેલી હવે.

ઘેલી કીધી મને ગોકુળના નાથે,

મોરલીના શબ્દ સુણાય,

બાલા રે પણથી પ્રીતિ બંધાઈ,

હૈયાથી કેમ વિસરાય? ... સાહેલી હવે.

મૈયર તજ્યું ને તજ્યું સાસરિયું,

ત્યાગ્યાં છે સર્વ સગાંય,

બાંહ ગ્રહ્યાની લાજ રાખજો દયાળુ,

સ્નેહીને દુઃખ ન દેવાય. ... સાહેલી હવે.

આ અવસર હરિ આવી મળો,

તો વેહનો અગ્નિ ઓલાય,

બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગિરિધર નાગર,

દર્શન ઘો વ્રજરાય. ... સાહેલી હવે.

◆ લેને તારી લાકડી ◆

લેને તારી લાકડી રે,
લેને તારી કામલી,
ગાયો ચરાવવા નહિ જાઉં માવલડી ... લેને.
માખણ તો બલભદ્રને ખાયો.
હમને પાયો ખાટી હો રે છાશલડી ... લેને.
વુંદાવનને મારગ જાતાં,
પાંવમેં ખૂંચે ઝીણી કાંકલડી ... લેને.
મીરાં કે પ્રભુ ગિરિધર નાગર,
ચરણકમલ ચિત્ત રાખલડી રે ... લેને.

◆ સાધુ તે જનનો સંગ ◆

સાધુ તે જનનો સંગ,
બાઈ મારે ભાગ્યે મળ્યો છે.
મોટા પુરુષનો સંગ,
બાઈ મારે ભાગ્યે મળ્યો છે !
મોટા પુરુષના દર્શન કરતાં,
ચડે છે યોગમો રંગ ... બાઈ.
અડસઠ તીરથ સંતોને ચરણે,
કોટિ કાશી ને કોટિ ગંગ,
દુરજન લોકોનો સંગ ન કરીયે,

પાડે ભજનમાં ભંગ ... બાઈ.
નિંદાના કરનાર નરકે રે જાશે,
ભોગવશે થઈ ભોરિંગ,
મીરાં કહે બાઈ, સંત ચરણરજ,
ઊડીને લાગ્યો મારે અંગ ... બાઈ.

.....

○વાટ જુએ છે મીરાં રાંકડી○

વાટ જુએ છે મીરાં રાંકડી રે,
ઊભી ઊભી અરજ કરે છે દીનાનાથની.
મુનિવર સ્વામી, મારે મંદિર પધારો રે,
સેવા કરીશ દિન-રાતડી રે...ઊભી.
ફૂલના તે હાર ને ફૂલના ગજરા રે,
ફૂલના તોરા ને ફૂલ-પાંખડી રે...ઊભી.
પય પકવાન વા'લા, મીઠાઈ ને મેવા રે,
ઘેબર જલેબી તલ-સાંકળી રે..ઊભી.
લવિંગ સોપારી ને પાનનાં બીડલાં રે,
એલચી દોડા ને તજ પાંખડી રે..ઊભી
સાવ સોનાનાં વા'લા, સોગઠાં ઢળાવું રે,
રમવા આવો તો જાય રાતડી રે...ઊભી.
બાઈ મીરાં કે પ્રભુ ગિરધર નાગર,
જોતાં ઠરે છે મારી આંખડી રે..ઊભી.

♦ રામ રમકડું જડિયું રે ♦

રામ રમકડું જડિયું રે, રાણાજી;
મને રામ રમકડું જડિયું.
રૂમઝૂમ કરતું મારે મંદિરે પધાર્યું;
નહિ કોઈના હાથે ઘડિયું રે;
મને રામ રમકડું જડિયું.
મોટા મોટા મુનિવર મથી મથી થાક્યા;
કોઈ એક વિરલાને હાથે યડિયું રે;
મને રામ રમકડું જડિયું.
સૂના શિખરના ઘાટથી ઉપર;
અગમ અગોચર નામ પડિયું રે;
મને રામ રમકડું જડિયું.
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગિરધર નાગર;
મન માડું શામળિયા સંગ જડિયું રે;
મને રામ રમકડું જડિયું.

*_*_*_*

મેં તો હૃદયમાં ઓળખ્યા રામ, રાણા ઘરે નહીં રે આવું.
મીરાંબાઈ મહેલમાં રે, હરિ સંતનનો વાસ,
કપટીથી હરિ દૂર વસે, મારા સંતન કેરા પાસ ... રાણા.
રાણાજી કાગળ મોકલે રે, દો રાણી મીરાંને હાથ,
સાધુની સંગત છોડી દો, તમે વસો અમારી સાથ ... રાણા.
મીરાંબાઈ કાગળ મોકલે રે, દો રાણાજીને હાથ,
રાજપાટ તમે છોડી, રાણાજી, વસો સાધુ સંગાથ ... રાણા.
વિષનો પ્યાલો રાણે મોકલ્યો રે, દેજો મીરાંને હાથ,
અમૃત જાણી મીરાં પી ગયાં, જેને સહાય શ્રીવિશ્વનો નાથ ... રાણા.
સાંઢણીવાળા સાંઢણી શણગારજે રે, જાવું સો સો રે કોશ,
રાણાજીના રાજમાં મારે, જળ પીવાનો દોષ ... રાણા.
ડાબો મેલ્યો મેવાડ રે, મીરાં ગઈ પશ્ચિમની માંઘ,
સર્વ છોડી મીરાં નીસર્યા, જેનું માયામાં મનડું ન ક્યાંય ... રાણા.
સાસુ અમારી રે સુષુમણા રે, સસરો પ્રેમ સંતોષ,
જેઠ જગજીવન જગતમાં મારો, નાવલિયો નિર્દોષ ... રાણા.
ચૂંદડી ઓઢું ત્યારે રંગ ચૂંવે રે, રંગબેરંગી હોય,
ઓઢું હું કાળો કમળો, દૂજો ડાઘ ન લાગે કોય ... રાણા.
મીરાં હરિની લાડકી રે, રહેતી સંત હજૂર,
સાધુ સંગાથે સ્નેહ ઘણો, પેલા કપટીથી દિલ દૂર ... રાણા.

◀ રામ રાખે તેમ રહીએ ▶

રામ રાખે તેમ રહીએ,
ઓધવજી રામ રાખે તેમ રહીએ..
હે આપણે ચીઠીના ચાકર છેએ,
ઓધવજી રામ રાખે તેમ રહીએ...
કોઇ દિન પહેરણ હિર ને ચીર
તો કોઇ દિન સાદા ફરીએ,
કોઇ દિન ભોજન શિરો ને પૂરી
તો કોઇ દિન ભુખ્યાં રહીએ,
ઓધવજી, રામ રાખે તેમ રહીએ...
કોઇ દિન રહેવાને બાગ-બગીચા
તો કોઇ દિન જંગલ રહીએ,
કોઇ દિન સુવાને ગાદી ને તકીયા
તો કોઇ દિન ભોંય પર સુઇએ,
ઓધવજી, રામ રાખે તેમ રહીએ...
બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ગિરિધરના ગુણ
સુખ-દુઃખ સર્વે સહીએ
હે આપણે ચીઠીના ચાકર છેએ.
ઓધવજી, રામ રાખે તેમ રહીએ...

*

◀ રામ છે રામ છે ▶

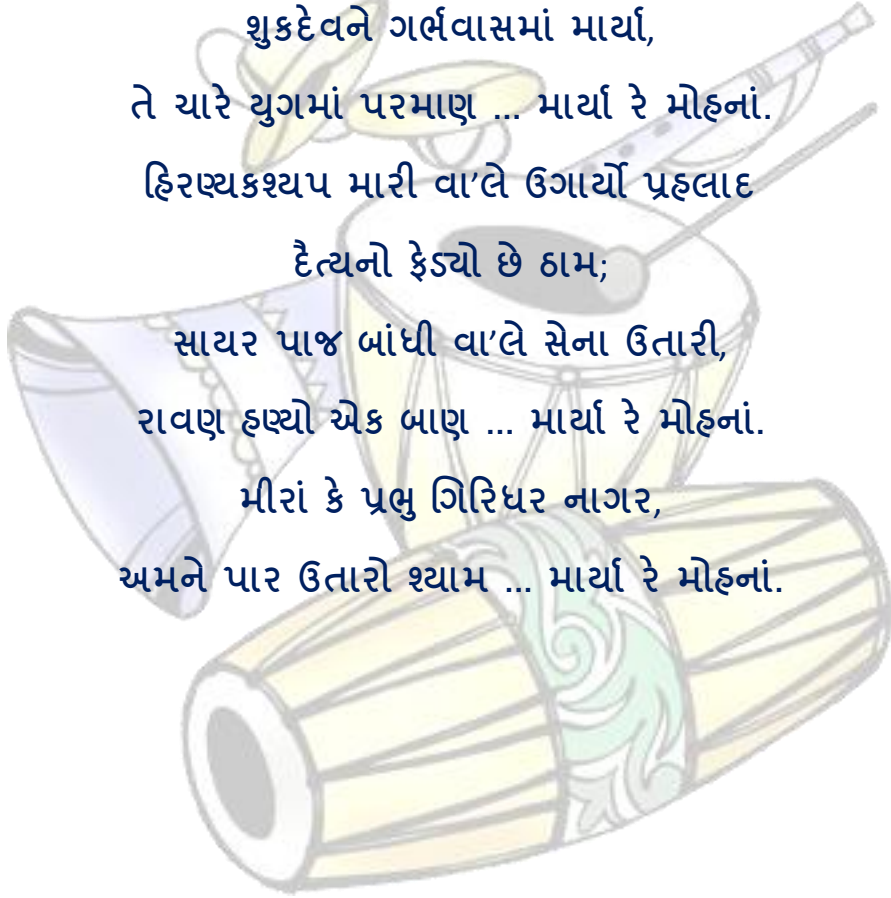
રામ છે રામ છે રામ છે રે,
મારા હૃદયમાં વા'લો રામ છે!
આ રે મંદિરે મારી સાસુ ને સસરો,
સામે મંદિરિયે શ્યામ છે રે ... મારા.
સાસુ જૂઠી ને મારી નણદી હઠીલી,
ન્હાનો દિયરિયો નકામ છે રે ... મારા.
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગિરિધરના ગુણ,
વચમાં ગોકુળિયું ગામ છે રે ... મારા.

◀ મુંને લહેર રે લાગી ▶

મુંને લહેર રે લાગી હરિના નામની રે,
હું તો ટળી રે સંસારીયાના કામની રે ... મુંને.
ચોટ લાગી તે ટાળી કદી નહીં ટળે રે,
ભલે કોટિ પ્રયત્ન દુર્જન કરે રે ... મુંને.
હું તો બાવરી ફરું છું મારા હૃદયમાં રે,
મારી સૂરતી શામળિયાના પદમાં રે ... મુંને
મહામંત્ર સુણાવ્યો મારા કાનમાં રે,
હું તો સમજી મોહનજીને સાનમાં રે ... મુંને
મીરાંબાઈને ગુરુજી મળ્યા વાટમાં રે,
એણે છોડી દીધેલ રાજ પાટના રે ... મુંને

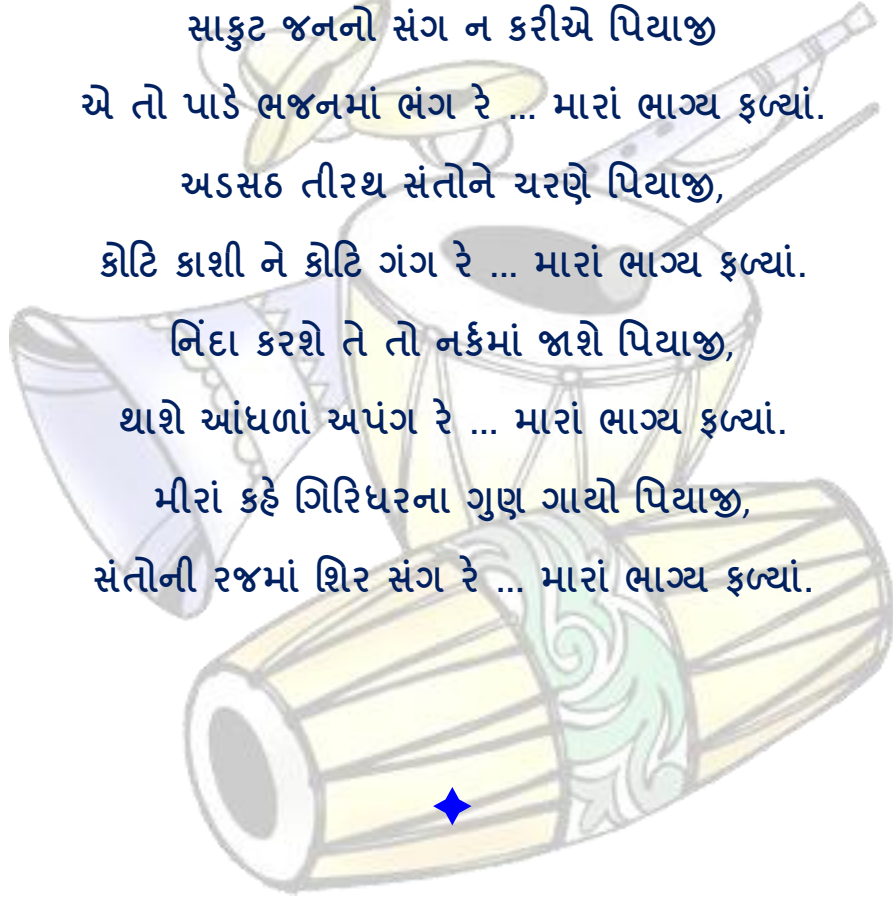
● માર્યા રે મોહનાં બાણ ●

માર્યા રે મોહનાં બાણ, ધુતારે
મને માર્યા મોહના બાણ.
ધુવને માર્યા, પ્રહલાદને માર્યા,
તે ઠરી ના બેઠા ઠામ;
શુકદેવને ગર્ભવાસમાં માર્યા,
તે ચારે યુગમાં પરમાણ ... માર્યા રે મોહનાં.
હિરણ્યકશ્યપ મારી વા'લે ઉગાર્યો પ્રહલાદ
દૈત્યનો ફેડ્યો છે ઠામ;
સાયર પાજ બાંધી વા'લે સેના ઉતારી,
રાવણ હણ્યો એક બાણ ... માર્યા રે મોહનાં.
મીરાં કે પ્રભુ ગિરિધર નાગર,
અમને પાર ઉતારો શ્યામ ... માર્યા રે મોહનાં.

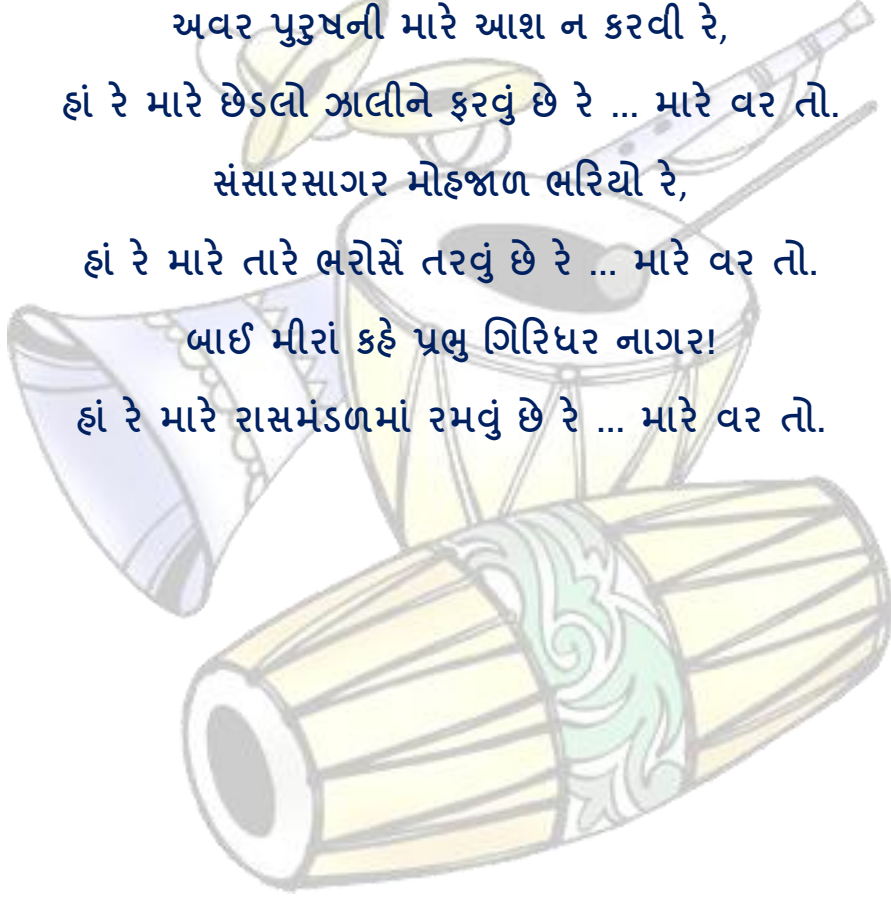
● મારાં ભાગ્ય ફળ્યાં રે ●

આજ મારે સાધુજનોનો સંગ રે રાણા,
મારાં ભાગ્ય ફળ્યાં રે આજ ... (ટેક)
સાધુજનોનો સંગ જો કરીએ પિયાજી,
ચડે તે યોગણો રંગ રે ... મારાં ભાગ્ય ફળ્યાં.
સાકુટ જનનો સંગ ન કરીએ પિયાજી
એ તો પાડે ભજનમાં ભંગ રે ... મારાં ભાગ્ય ફળ્યાં.
અડસઠ તીરથ સંતોને ચરણે પિયાજી,
કોટિ કાશી ને કોટિ ગંગ રે ... મારાં ભાગ્ય ફળ્યાં.
નિંદા કરશે તે તો નર્કમાં જાશે પિયાજી,
થાશે આંધળાં અપંગ રે ... મારાં ભાગ્ય ફળ્યાં.
મીરાં કહે ગિરિધરના ગુણ ગાયો પિયાજી,
સંતોની રજમાં શિર સંગ રે ... મારાં ભાગ્ય ફળ્યાં.

● મારે વર તો ગિરિધરને વરવું છે ●

મારે વર તો ગિરિધરને વરવું છે,
હાં રે બીજાને મારે શું કરવું છે? રે ... મારે વર તો.
નંદના કુંવર સાથે નેડલો બંધાણો રે,
હાં રે મારે ધ્યાન ધણીનું ધરવું છે રે ... મારે વર તો.
અવર પુરુષની મારે આશ ન કરવી રે,
હાં રે મારે છેડલો ઝાલીને ફરવું છે રે ... મારે વર તો.
સંસારસાગર મોહજાળ ભરિયો રે,
હાં રે મારે તારે ભરોસેં તરવું છે રે ... મારે વર તો.
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગિરિધર નાગર!
હાં રે મારે રાસમંડળમાં રમવું છે રે ... મારે વર તો.

● મને કૃષ્ણ કનૈયાની મોરલી ગમે ●

મને કૃષ્ણ કનૈયાની મોરલી ગમે,
મને જશોદાના લાલની મોરલી ગમે.

મને કૃષ્ણ કનૈયાની ...

રાત-દિવસ મારા મનમાં વસી,

રાત-દિવસ મારા દિલમાં વસી,

મને કૃષ્ણ કનૈયાની ...

વા'લા વનમાં તેં મોરલી વગાડી હતી,

તમે સુતી ગોપીને જગાડી હતી,

મને કૃષ્ણ કનૈયાની ...

વા'લા મોરલીમાં આવું શું જાદુ કર્યું,

તમે સાડું ગોકુળીયું ઘેલું કર્યું,

મને કૃષ્ણ કનૈયાની ...

મીરાં મસ્ત બની છે સાધુ-સંતમાં રે,

એ તો વહી ગઈ રણછોડજીનાં અંગમાં રે,

મને કૃષ્ણ કનૈયાની ...

◉ બોલે ઝીણાં મોર ◉

બોલે ઝીણા મોર, બોલે ઝીણાં મોર
રાધે! તારા ડુંગરિયા પર બોલે ઝીણા મોર.
મોર હી બોલે, બપૈયા હી બોલે,
કોયલ કરત કલશોર ... રાધે! તારા ડુંગરિયા પર
કાલી બદરિયા મેં વીજળી ચમકે,
મેઘ હુઆ ધનઘોર ... રાધે! તારા ડુંગરિયા પર
ઝરમર ઝરમર મેહુલો વરસે,
ભીંજે મારા સાળુડાની કોર ... રાધે! તારા ડુંગરિયા પર
બાઈ મીરાં કે પ્રભુ ગિરિધર નાગર,
તું તો મારા ચિત્તડાનો ચોર ... રાધે! તારા ડુંગરિયા પર

◉ મન ભજી લે મોહન ખ્યારાને ◉

મન ભજી લે મોહન ખ્યારાને,
ખ્યારાને મોરલીવાળાને ... મન ભજી લે.
સાત સમંદર તરી તરી આવ્યો,
ડૂબી મર મત આરા મેં. ... મન ભજી લે.
મનુષા દેહ મળેલો છૂટવા,
શું ભૂલ્યો ભમે ઘરબારામેં ? ... મન ભજી લે.
મીરાં કહે પ્રભુ ગિરિધરના ગુણ,
હરિ ભજી લે યે વારામેં. ... મન ભજી લે.

પ્રેમની, પ્રેમની, પ્રેમની રે

પ્રેમની, પ્રેમની, પ્રેમની રે;
મુને લાગી કટારી પ્રેમની રે ... ટેક
જળ જમુનાનાં ભરવા ગયા'તાં;
હતી ગાગર માથે હેમની રે... મને લાગી કટારી
કાચે તે તાંતણે હરિજીએ બાંધી;
જેમ ખેંચે તેમ તેમની રે... મુને લાગી કટારી
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગિરધર નાગર;
શામળી સૂરત શુભ એમની રે... મુને લાગી કટારી

❖ જાગો રે અલબેલા કા'ના ❖

જાગો રે અલબેલા કા'ના મોટા મુકુટધારી રે,
સહુ દુનિયા તો સૂતી જાગી,
પ્રભુ તમારી નિદ્રા ભારી રે ... જાગો રે.
ગોકુળ ગામની ગાયો છૂટી, વણજ કરે વેપારી રે,
દાતણ કરો તમો આદે દેવા,
મુખ ધુઓ મોરારિ રે ... જાગો રે.
ભાતભાતનાં ભોજન નીપાયાં, ભરી સુવર્ણથાળી રે,
લવંગ, સોપારી ને એલચી,
પ્રભુ પાનની બીડી વાળી રે ... જાગો રે.
પ્રીત કરી ખાઓ પુરુષોત્તમ, ખવડાવે વ્રજની નારી રે,
કંસની તમે વંશ કાઢી,

માસી પૂતના મારી રે ... જાગો રે.
પાતાળે જઈ કાળીનાગ નાથ્યો, અવળી કરી અસવારી રે,
મીરાં કે પ્રભુ ગિરિધર નાગર,
હું છું દાસી તમારી રે ... જાગો રે.

❦❦❦★❦❦❦

❦ તમે પધારો વનમાળી રે ❦

હાં રે મેં તો કીધી છે ઠાકોર થાળી રે,
હવે તમે પધારો વનમાળી રે ... હાં રે મેં તો.
પ્રભુ સાકર દ્રાક્ષ ખજૂરી,
માંહે નથી બાસુંદી કે પૂરી,
મારે સાસુ નણદી છે શૂળી ... પધારો વનમાળી રે.
પ્રભુ ભાતભાતના લાવું મેવા,
તમે પધારો વાસુદેવા,
મારે ભુવનમાં રજની રહેવા ... પધારો વનમાળી રે.
પ્રભુ કંગાલ તોરી દાસી,
પ્રભુ પ્રેમના છો તમે પ્યાસી,
દાસીની પૂરજો આશી ... પધારો વનમાળી રે.
હાંરે મેં તો તજી છે લોકની શંકા,
પ્રીતમ કા ઘર હૈ બંકા,
બાઈ મીરાંએ દીધા ડંકા ... પધારો વનમાળી રે.

ગોવિંદના ગુણ ગાથું

ગોવિંદના ગુણ ગાથું,
રાણાજી, અમે ગોવિંદના ગુણ ગાથું.
ચરણામૃતનો નિયમ હમારે,
નિત્ય ઊઠી મંદિર જાથું ... રાણાજી અમે.
રાણોજી રૂઠશે તો રાજ તજાવશે,
પ્રભુજી રૂઠે રે મરી જાથું ... રાણાજી અમે.
વિષના ખ્યાલા રાણાજીએ મોકલ્યા,
ચરણામૃત કરી લેથું ... રાણાજી અમે.
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગિરિધર નાગર,
ચરણકમળ પર વારી જાથું ... રાણાજી અમે.

ઓધા નહીં રે આવું

કામ છે, કામ છે, કામ છે, રે
ઓધા નહીં રે આવું મારે કામ છે.
શામળિયા ભીને વાન છે રે,
ઓધા નહીં રે આવું મારે કામ છે.
આણી તીરે ગંગા ને પેલી તીરે જમના,
વચમાં ગોકુળિયું ગામ છે રે ... ઓધા નહીં રે આવું.
સોનું રૂપું મારે કામ ન આવે,

તુલસી તિલક પર ધ્યાન છે રે ... ઓધા નહીં રે આવું.
આગલી પરસાળે મારો સસરાજી પોઢે,
પાછલી પરસાળે સુંદરશ્યામ છે રે ... ઓધા નહીં રે આવું.
મીરાંબાઈ કે પ્રભુ ગિરિધર નાગર,
ચરણકમળમાં મારો વિશ્રામ છે રે ... ઓધા નહીં રે આવું.

કે દા'ડે મળશે મુંને કા'ન

જોશીડા જોશ જુવોને,
કે દા'ડે મળશે મુંને કા'ન રે?
દુઃખડાની મારી વા'લા દૂબળી થઈ છું,
પચીપચી થઈ છું પીળી પાન રે ... કે દા'ડે મળશે.
દુઃખડાં મારાં ડુંગર જેવડાં,
સુખડાં છે મેરું સમાન રે. ... કે દા'ડે મળશે.
પ્રીત કરીને વા'લે પાંગળાં કીધાં,
બાણે વીંધ્યા છે મારા પ્રાણ રે. ... કે દા'ડે મળશે.
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગિરિધરના ગુણ,
ચરણકમળ ચિત્ત ધ્યાઉં રે. ... કે દા'ડે મળશે.

► એ રી મૈં તો પ્રેમદિવાની ◀

એ રી મૈં તો પ્રેમદિવાની
મેરો દર્દ ના જાણે કોઈ ... એ રી મૈં તો પ્રેમદિવાની.
શૂળી ઉપર સેજ હમારી,
કિસ બિધ સોના હોય,
ગગન મંડલ પર સેજ પિયા કી
કિસ બિધ મિલના હોય ... એ રી મૈં તો પ્રેમદિવાની.
ઘાયલ કી ગત ઘાયલ જાને,
ઔર ન જાને કોય,
જૌહરી કી ગતી જૌહરી જાણે,
કી જિન જૌહર હોય ... એ રી મૈં તો પ્રેમદિવાની.
દરદ કી મારી વન વન ભટકૂં
વૈદ્ય મિલ્યા નહીં કોય
મીરાં કી પ્રભુ પીડ મિટેગી
જબ વૈદ્ય સાંવરિયો હોય ... એ રી મૈં તો પ્રેમદિવાની.

મારી હૂંડી સ્વીકારો

મારી હૂંડી સ્વીકારો મહારાજ રે, શામળા ગિરધારી
મારી હૂંડી શામળીયાને હાથ રે, શામળા ગિરધારી

સ્થંભ થકી પ્રભુ પ્રગટીયા, વળી ધરીયા નરસિંહ રૂપ,
પ્રહલાદને ઉગારીયો રે...

હે વા'લે માર્યો હરણાકંસ ભૂપ રે, શામળા ગિરધારી
ગજને વા'લે ઉગારીયો, વળી સુદામાની ભાંગી ભુખ,
સાચી વેળાના મારા વાલમા રે...

તમે ભક્તો ને આપ્યા ઘણા સુખ રે, શામળા ગિરધારી
પાંડવની પ્રતિજ્ઞા પાળી, વળી દ્રૌપદીના પૂર્યા ચીર,
નરસિંહ મેહતાની હૂંડી સ્વીકારજો રે...

તમે સુભદ્રા બાઈના વિર રે, શામળા ગિરધારી
રેહવાને નથી ઝુંપડું, વળી જમવા નથી જુવાર,
બેટા-બેટી વળાવીયા રે...

મેં તો વળાવી ઘર કેરી નાર રે, શામળા ગિરધારી
ગરથ માડું ગોપીચંદન વળી તુલસી હેમ નો હાર,
સાચું નાણું મારે શામળો રે...

મારે મૂડીમાં ઝાંઝ-પખાજ રે, શામળા ગિરધારી

તિરથવાસી સૌ ચાલીયા વળી આવ્યા નગરની બહાર,
વેશ લીધો વણીકનો રે...

મારું શામળશા શેઠ એવું નામ રે, શામળા ગિરધારી
હૂંડી લાવો હાથમાં વળી આપું પૂરા દામ,
રૂપીયા આપું રોકડા રે...

મારું શામળશા શેઠ એવું નામ રે, શામળા ગીરધારી
હૂંડી સ્વીકારી વા'લે શામળે વળી અરજે કિધાં કામ,
મેહતાજી ફરી લખજો રે...

મુજ વાણોત્તર સરખાં કામ રે, શામળા ગિરધારી
મારી હૂંડી સ્વીકારો મહારાજ રે, શામળા ગિરધારી
મારી હૂંડી શામળીયાને હાથ રે, શામળા ગિરધારી

અમે મૈયારા રે.. ગોકુળ ગામનાં
મારે મહિ વેચવાને જાવા
મૈયારા રે.. ગોકુળ ગામનાં..

મથુરાની વાટ મહિ વેચવાને નીસરી
નટખટ એ નંદકિશોર માગે છે દાણ જી
હે.. મારે દાણ દેવા, નછ લેવા,
મૈયારા રે... ગોકુળ ગામના..

યમુનાને તીર વા'લો વાંસળી વગાડતો
ભુલાવી ભાન સાન ઉંઘતી જગાડતો
હે.. મારે જાગી જોવું ને જાવું,
મૈયારા રે.. ગોકુળ ગામનાં..

માવડી જશોદાજી કાનજીને વાળો
દુઃખડા દી એ હજાર નંદજીનો લાલો
હે.. મારે દુઃખ સહેવા, નછ કેહવા,
મૈયારા રે.. ગોકુળ ગામનાં..

નરસિંહનો નંદકિશોર નાનકડો કાનજી
ઉતારે આતમથી ભવ ભવનો ભાર જી
નિર્મળ હૈયાની વાત કહેવા,

મૈયારા રે.. ગોકુળ ગામનાં..

અમે મૈયારા રે.. ગોકુળ ગામનાં

મારે મહિ વેચવાને જાવા

મૈયારા રે.. ગોકુળ ગામનાં..

♦ ભોળી રે ભરવાડણ ♦

ભોળી રે ભરવાડણ હરિને વેચવા ચાલી;
સોળ સહસ્ર ગોપીનો વાહાલો, મટુકીમાં ઘાલી. ભોળીo

અનાથના નાથને વેચે આહીરની નારી;
શેરીએ-શેરીએ સાદ પાડે : લ્યો કોઈ મોરારિ. ભોળીo

મટુકી ઉતારી, માંહી મોરલી વાગી;
વ્રજનારીને સેજે જોતાં મૂરછા લાગી. ભોળીo

બ્રહ્મદિક ઇન્દ્રદિક સરખા કૌતક એ પેખે;
ચૌદ લોકના નાથને કાંઈ મટુકીમાં દેખે. ભોળીo

ગોવાલણીના ભાગ્યે પ્રગટ્યા અંતરજામી;
દાસલડાંને લાડ લડાવે નરસૈનો સ્વામી. ભોળીo

❀ ઘડપણ કેણે મોકલ્યું ❀

ઘડપણ કેણે મોકલ્યું, જાણ્યું જોબન રહે સૌ કાળ.

ઘડપણ ટેક...

ઊમરા તો ડુંગરા થયા રે, પાદર થયાં પરદેશ,
ગોળી તો ગંગા થઇ રે, અંગે ઊજળા થયા છે કેશ. ઘડપણ.

નહોતું જોઇતું ને શીદ આવિયું રે, નહોતી જોઇ તારી વાટ,
ઘરમાંથી હળવા થયા રે, એની ખૂણે ઢળાવોને ખાટ. ઘડપણ...

નાનપણે ભાવે લાડવા રે, ઘડપને ભાવે શેવ,
રોજ ને રોજ જોઇએ રાબડી રે, એવી બળી રે ઘડપણની ટેવ. ઘડપણ...

પ્રાતઃકાળે પ્રાણ માહરા રે, અન્ન વિના અકળાય,
ઘરના કહે મરતો નથી રે, તને બેસી રહેતાં શું થાય ? ઘડપણ...

દીકરા તો જૂજવા થયા રે, વહુઓ દે છે ગાળ,
દીકરીઓને જમાઇ લઇ ગયા રે, હવે ઘડપણના શા રે હાલ. ઘડપણ...

નવ નાડો જૂજવી પડી ને આવી પહોંચ્યો છે કાળ,
બૈરાંછોકરાં ફટફટ કરે રે, નાનાં બાળક દે છે ગાળ. ઘડપણ...

અંતકાળે વળી આવિયા રે, દીકરા પધાર્યા દ્વાર,
પાંસળીએથી વાંસળી રે, પછી છોડીને આપી બા'ર. ઘડપણ...

એવું સાંભળી પ્રભુ ભજો રે, સાંભરજો જગનાથ,
પરઉપકાર કીધે પામશે રે, ગુણ ગાય નરસૈયો દાસ. ઘડપણ...

સુખ દુઃખ મનમાં ન લાવીએ

સુખ દુઃખ મનમાં ન લાવીએ, ઘટ સાથે છે ઘડીયાં,
ટાલ્યાં તે કોઈનાં નવ ટળે, રઘુનાથનાં ઘડીયાં.... સુખ દુઃખ મનમાં...

હરીચંદ્ર રાજા સતવાદી, જેની તારા લોચન રાણી,
વિપત્ત બહુ પડી, ભરીયાં નીચ ઘેર પાણી.... સુખ દુઃખ મનમાં...

નળ રે રાજા સરખો નર નહી, જેને દમંયત્તી નારી,
અડધા વસ્ત્રે વન ભોગવ્યાં, ના મળે અન્ન કે પાણી.... સુખ દુઃખ મનમાં...

પાંચ રે પાંડવ સરખા બાંધવા, જેને દ્રોપદી રાણી,
બાર રે વરસ વન ભોગવ્યાં, નયને નિદ્રા ના આણી.... સુખ દુઃખ મનમાં...

સીતા રે સરખી સતી નહી, જેના રામજી સ્વામી,
તેને તો રાવણ હરી ગયો, સતી મહા દુઃખ પામી.... સુખ દુઃખ મનમાં...

રાવણ સરખો રાજવી, જેને મંદોદરી રાણી,
દશ મસ્તક તો છેદાઈ ગયાં, બધી લંકા લૂટાણી.... સુખ દુઃખ મનમાં...

શિવજી સરીખા સતવાદી, જેને પાર્વતી નારી,
ભિલડીએ તેમને ભોડવીયા, તપમાં ખામી કહેવાણી.... સુખ દુઃખ મનમાં...

સર્વે દેવોને જ્યારે ભીડ પડી, સમર્યા અંતર્યામી,
ભાવટ ભાંગી ભૂદરે, મહેતા નરસિંહના સ્વામી.... સુખ દુઃખ મનમાં...

ખમ્મા, મારા નંદજીના લાલ

ખમ્મા, મારા નંદજીના લાલ,
મોરલી ક્યાંરે વગાડી?

હું રે સૂતી'તી મારા શયનભવનમાં,
સાંભળ્યો મોરલીનો નાદ ... મોરલી ... ખમ્મા ...

ભર રે નીંદરમાંથી ઝબકીને જાગી,
ભૂલ ઈ ગૈય સુધ ભાન સાન ... મોરલી ... ખમ્મા ...

પાણીડાંની મસે જીવન જોવાને હાલી,
દીઠાં મેં નંદજીના લાલ ... મોરલી ... ખમ્મા ...

દોણું લૈઅને ગૌ દો'વાને બેઠી,
નેતરાં લીધાં હાથ ... મોરલી ... ખમ્મા ...

વાછરુ વરાંરે મેં તો છોકરાંને બાંધ્યાં
નેતરાં લૈઅને હાથ
મોરલી ક્યાં રે વગાડી?

ખમ્મા, મારા નંદજીના લાલ,
મોરલી ક્યાંરે વગાડી?

◇ અખિલ બ્રહ્માંડમાં ◇

અખિલ બ્રહ્માંડમાં એક તું શ્રી હરિ,
જુજવે રૂપ અનંત ભાસે,
દેહમાં દેવ તું,તેજમાં તત્વ તું,શૂન્યમાં શબ્દ થઈ વેદ વાસે.
પવન તું ,પાણી તું ,ભૂમિ તું ,ભૂધરા ,વૃક્ષ થઈ કુલી રહ્યો આકાશે.
વિવિધ રચના કરી ,અનેક રસ લેવાને,
શિવ પછી જીવ થયો એજ આશે.અખિલ.....
વેદ તો એમ વદે,શ્રુતિ-સ્મૃતિ શાખ દે,કનકકુંડળ વિશે ભેદ ન હોય,
ઘાટ ઘડીયા પછી,નામરૂપ જૂજવાં,
અંતે તો હેમનું હેમ હોય. અખિલ..
ગ્રંથ ગરબડ કરી,વાત ન કરી ખરી ,જેહને જે ગમે તેને પૂજે,
મન કર્મ વચનથી ,આપ માની લહે,
સત્ય છે એજ મન એમ સૂજે. અખિલ.....
વૃક્ષ માં બીજ તું ,બીજમાં વૃક્ષ તું ,જોઉં પટંતરો એજ પાસે,
ભણે નરસૈયો જે ,ભેદ જાણી જુઓ,
પ્રીત કરું પ્રેમથી પ્રગટ થાશે. અખિલ.....

◇ આ શેરી વળાવી સજ્જ કરું ◇

આ શેરી વળાવી સજ્જ કરું, ઘરે આવો ને !
આંગણિયે પથરાવું ફૂલ, વાલમ ઘરે આવો ને.

આ ઉતારા દેશું, ઓરડા ઘરે આવો ને;
દેશું દેશું મેડીના મોલ, મારે ઘરે આવો ને... શેરી..

આ દાતણ દેશું દાડમી ઘરે આવો ને
દેશું કણેરી કાંબ, મારે ઘરે આવો ને... શેરી..

આ નાવણ દેશું કુંડિયું ઘરે આવો ને,
દેશું દેશું જમનાજીના નીર મારે ઘરે આવો ને... શેરી..

આ ભોજન દેશું લાપશી ઘરે આવો ને !
દેશું દેશું સાકરિયો કંસાર, મારે ઘરે આવો ને... શેરી..

આ રમત-દેશું સોગઠી ઘરે આવો ને,
દેશું દેશું પાસાની જોડ, મારે ઘરે આવો ને... શેરી..

આ પોઢણ દેશું ઢાલિયા, ઘરે આવો ને,
દેશું દેશું હિંડોળા ખાટ, મારે ઘરે આવો ને... શેરી..

આ મહેતા નરસૈયાના સ્વામી શામળિયા,
હાં રે અમને તેડી રમાડ્યા રાસ, મારે ઘેર આવો ને... શેરી..

► આજની ઘડી તે રળિયામણી ◀

આજની ઘડી તે રળિયામણી,
હાં રે ! મારો વ્હાલોજી આવ્યાની વધામણી જી રે....આજની ઘડી

જી રે તરિયા તોરણ તે બંધાવિયા,
હે મારા વ્હાલાજીને મોતીડે વધાવિયા જી રે.... આજની ઘડી.

જી રે લીલુડાં વાંસ વઢાવિયા,
હે મારા વ્હાલાજીનો મંડપ રચાવિયે જી રે.... આજની ઘડી.

જી રે પૂરો સોહાગણ સાથિયો,
હે મારો વ્હાલો આવે મલપતો હાથિયો જી રે.... આજની ઘડી.

જી રે જમુનાના નીર મંગાવિયે,
હે મારા વ્હાલાજીના ચરણ પખાળિયે જી રે... આજની ઘડી.

જી રે સહુ સખીઓ મળીને વધાવિયે,
હે મારા વ્હાલાજીની આરતી ઉતારિયે જી રે... આજની ઘડી.

જી રે તન-મન-ધન, ઓવારિયે,
હે મારા વ્હાલાજીની આરતી ઉતારિયે જી રે... આજની ઘડી.

જી રે રસ વાધ્યો છે અતિ મીઠડો,
હે મે'તા નરસિંહનો સ્વામી દીઠડો જી રે....આજની ઘડી.

◆ ઊંચી મેડી તે મારા સંતની ◆

ઊંચી મેડી તે મારા સંતની રે,
મેં તો મા'લી ન જાણી રામ.. હો રામ..
ઊંચી મેડી તે મારા સંતની રે.

અમને તે તેડાં શીદ મોકલ્યાં,
કે મારો પીંડ છે કાચો રામ,
મોંઘા મૂલની મારી ચુંદડી,
મેં તો મા'લી ન જાણી રામ.. હો રામ..
ઊંચી મેડી તે મારા સંતની રે....

અડધાં પેહર્યાં અડધાં પાથર્યાં,
અડધાં ઉપર ઓઢાડ્યાં રામ
ચારે છેડે ચારે જણાં,
તોયે ડગમગ થાયે રામ.. હો રામ..
ઊંચી મેડી તે મારા સંતની રે....

નથી તરાપો, નથી તુંબરા,
નથી ઉતર્યાનો આરો રામ
નરસિંહ મહેતાના સ્વામી શામળા,
પ્રભુ પાર ઉતારો રામ.. હો રામ..
ઊંચી મેડી તે મારા સંતની રે....

આશા ભર્યા તે અમે આવિયાં

આશા ભર્યા તે અમે આવિયાં
ને મારે વાલે રમાડ્યા રાસ રે,
આવેલ આશા ભર્યા..... (૨)

શરદપૂનમની રાતડી ને
કાંઈ ચાંદો ચડ્યો આકાશ રે.... આવેલ...

વૃંદા તે વનના ચોકમાં
કાંઈ નામે નટવરલાલ રે.... આવેલ...

જોતાં તે વળતાં થંભિયાં
ઓલ્યા નદિયું કેરા નીર રે.... આવેલ...

અષ્ટકુળ પર્વત ડોલિયા ને
ઓલ્યા ડોલ્યા નવકુળ નાગ રે.... આવેલ...

મે'તા નરસૈયાના સ્વામી શામળિયા
સદા રાખો ચરણની પાસ રે.... આવેલ...

ગોરી તારાં નૂપુર

ગોરી તારાં નૂપુર રણઝણ વાજણાં રે,
વાજ્યાં કાંઈ માઝમ રાત મોજાર;
સૂતું નગર બધું જગાડિયું
તે તો તાહરાં ઝાંઝરનો ઝમકાર.

સેજલડી ઢંઢોળી હું પાછી ફરી રે,
પિયુડો તે પોઢ્યો પાડોશણ પાસ;
એક ને અનેક વહાલો મારો ભોગવે રે,
અમને નહિ અમારાની આશ !

ફૂવો હોયે તો ઢાંકીને મૂકીએ રે,
સૈયર ઢાંક્યો ક્યમ જાય ?
મનનો માન્યો હોય તો કાઢી મૂકીએ રે,
પરણ્યો કાઢી ક્યમ મૂકાય ?

મારે આંગણે આંબો મહોરિયો રે,
ગળવા લાગી છે કાંઈ સાખ;
ઊઠો ને આરોગો, પ્રભુજી પાતળા રે !
હું રે વેજું ને તું રે ચાખ.

મારે આંગણે દ્રાક્ષ, બિજોરડી રે,
બિય બિય રોપી છે નાગરવેલ;
નરસૈયાનો સ્વામી મંદિર પધારિયો રે,
હૈયું થયું છે કોમળ ગેહેલ.

જાગીને જોઉં તો જગત દીસે નહિ,
 ઊંઘમાં અટપટા ભોગ ભાસે;
 ચિત્ત ચૈતન્ય વિલાસ તદ્રુપ છે,
 બ્રહ્મ લટકાં કરે બ્રહ્મ પાસે ... જાગીને...

પંચ મહાભૂત પરબ્રહ્મ વિશે ઉપજ્યાં,
 અણુ અણુમાંહીં રહ્યાં રે વળગી;
 ફૂલ ને ફળ તે તો વૃક્ષનાં જાણવાં,
 થડ થકી ડાળ નવ હોય અળગી ... જાગીને...

વેદ તો એમ વહે, શ્રુતિ-સ્મૃતિ શાખ દે
 કનક કુંડલ વિશે ભેદ ન્હોયે;
 ઘાટ ઘડિયાં પછી નામરૂપ જૂજવાં
 અંતે તો હેમનું હેમ હોયે ... જાગીને...

જીવ ને શિવ તો આપ ઇચ્છાએ થયા
 રચી પ્રપંચ ચૌદ લોક કીધા;
 ભણે નરસૈયો એ 'તે જ તું', 'તે જ તું'
 એને સમર્યાથી કેં સંત સીધ્યા ... જાગીને...

◆ નાગર નંદજીના લાલ ◆

નાગર નંદજીના લાલ !
રાસ રમંતા મારી નથડી ખોવાણી.

કાના ! જડી હોય તો આલ
રાસ રમંતા મારી નથડી ખોવાણી... નાગર નંદજીના લાલ !

નાની નાની નથણી ને માંહી જડેલા મોતી,
નથણી કારણ નિત્ય ફરું જોતી જોતી ... નાગર નંદજીના લાલ !

નાની નાની નથણી ને માંહી જડેલા હીરા,
નથણી આપો ને મારા સુભદ્રાના વીરા... નાગર નંદજીના લાલ !

નાનેરી પહેરું તો મારે નાકે ના સોહાય,
મોટેરી પહેરું તો મારા મુખ પર ઝીલાં ખાય... નાગર નંદજીના લાલ !

આંબે બોલે કોયલડી ને વનમાં બોલે મોર
રાધાજીની નથણીનો શામળિયો છે ચોર... નાગર નંદજીના લાલ !

નથણી કારણે મેં તો ફેંઢ્યું છે વૃંદાવન,
નથણી આપો ને મારા તમે પ્રાણજીવન ... નાગર નંદજીના લાલ !

નથણી આપોને પ્રભુ નંદના કુમાર,
નરસૈયાના સ્વામી ઉપર જાઉં બલિહાર... નાગર નંદજીના લાલ !

◆ નીરખને ગગનમાં ◆

નિરખને ગગનમાં કોણ ધૂમી રહ્યો
'તે જ હું', 'તે જ હું', શબ્દ બોલે;
શ્યામના ચરણમાં ઈચ્છું છું મરણ,
અહીંયા કો નથી કૃષ્ણ તોલે.

શ્યામ-શોભા ઘણી, બુદ્ધિ નવ શકે કળી,
અનંત ઓચ્છવમાં પંથ ભૂલી;
જડ ને ચૈતન્ય રસ કરી જાણવો
પકડી પ્રેમે સંજીવન-મૂળી.

ઝળહળ જ્યોત ઉદ્યોગ રવિ કોટમાં,
હેમની કોર જ્યાં નીસરે તોલે;
સચ્ચિદાનંદ આનંદ-કીડા કરે,
સોનાના પારણા માંહી ઝૂલે.

બત્તી વિણ, તેલ વિણ, સૂત્ર વિણ જો વળી,
અચળ ઝળકે સદા વિમળ દીવો;
નેત્ર વિણ નિરખવો, રૂપ વિણ પરખવો,
વણ જિહ્વાએ રસ સરસ પીવો.

અકળ અવિનાશી એ, નવ જાયે કબ્યો,
અરધ-ઊરધની મધ્યે મહાલે;
નરસૈયાયો સ્વામી સકળ વ્યાપી રહ્યો,
પ્રેમના તંતમાં સંત ઝાલે.

◇ પઢો રે પોપટ રાજા રામના ◇

પઢો રે પોપટ રાજા રામના,
સતી સીતાજી પઢાવે,
પાસે રે બંધાવી રૂડું પાંજડુ,
મુખ થી રામ જપાવે.

હેજી વાલા, પઢો રે પોપટ રાજા રામના....

પોપટ તારે કારણે,
લીલા વાંસ વઢાવું,
એનું રે ઘડાવું પોપટ પાંજડુ
હીરલા રતને જડાવું.

હેજી વાલા, પઢો રે પોપટ રાજા રામના....

પોપટ તારે કારણે
શી શી રસોઈ રંધાવું,
સાકરનાં કરી ચુરમા,
ઉપર ધી પિરસાવું.

હેજી વાલા, પઢો રે પોપટ રાજા રામના....

પાંખ પીળી ને પગ પાડુંરા,
કોટે કાંઠલો કાળો,
નરસૈયાના સ્વામીને ભજો
રાગ તાણી રૂપાળો.

હેજી વાલા, પઢો રે પોપટ રાજા રામના....

નાનું સરખું ગોકુળિયું
મારે વ્હાલે વૈકુંઠ કીધું રે,
ભક્તજનોને લાડ લડાવી
ગોપીઓને સુખ દીધું રે.

ખટદર્શને ખોળ્યો ન લાધે,
મુનિજનને ધ્યાન ના'વે રે
છાશ વલોવે નંદ ઘેર વ્હાલો
વૃંદાવન ધેનુ ચરાવે રે.

વણકીધે વહાલો વાતાં કરે,
પૂરણ બ્રહ્મ અવિનાશી રે,
માખણ કાજ મહિયારી આગળ
ઊભો વદન વિકારી રે.

બ્રહ્માદિક જેનો પાર ન પામે,
શંકર કરે ખવાસી રે,
નરસૈયાનો સ્વામી ભક્ત તણે વશ,
મુક્તિ સરીખી દાસી રે.

❖ રામસભામાં અમે રમવાને ગ્યાં'તાં ❖

રામ સભામાં અમે રમવાને ગ્યાં'તાં
પસલી ભરીને રસ પીધો રે, હરિનો રસ પુરણ પાચો.

પહેલો પિયાલો મારા સદગુરુએ પાચો,
બીજે પિયાલે રંગની હેલી રે,
ત્રીજો પિયાલો મારાં રોમે-રોમે વ્યોખ્યો,
ચોથે પિયાલે થઈ છું ઘેલી રે ...રામ સભામાં...

રસ બસ એકરૂપ રસિયા સાથે,
વાત ન સુઝે બીજી વાટે રે,
મોટા જોગેશ્વર જેને સ્વપ્ને ન આવે
તે મારા મંદિરીયામાં મ્હાલે રે ... રામ સભામાં...

અખંડ હેવાતણ મારા સદગુરુએ દીધાં
અખંડ સૌભાગી અમને કીધાં રે,
ભલે મળ્યા મહેતા નરસિંહના સ્વામી
દાસી પરમ સુખ પામી રે ... રામ સભામાં...

◆ મેં કાનુડા તેરી ગોવાલણ ◆

મેં કાનુડા તેરી ગોવાલણ,
મોરલીએ લલચાણી રે .. મેં કાનુડા.

હરખેં ઈઢોણી માથે લીધી,
ભરવા હાલી હું તો પાણી રે,
ગાગર ભરોંસે ગોળી લીધી,
આરાની હું અજાણી રે... મેં કાનુડા.

ગાય ભરોંસે ગોધાને બાંધ્યો,
દોહ્યાંની હું અજાણી રે,
વાછરું ભરોંસે છોકરાં બાંધ્યા,
બાંધ્યા છે બહુ તાણી રે... મેં કાનુડા.

રવાઈ ભરોંસે ઘોસરું લીધું,
વલોવ્યાની હું અજાણી રે,
નેતરાં ભરોંસે સાડી લીધી,
દૂધમાં રેડ્યાં પાણી રે... મેં કાનુડા.

ઘેલી ઘેલી મને સૌ કોઈ કહે છે,
ઘેલી હું રંગમાં રે'લી રે,
ભલે મળ્યા મહેતા નરસિંહના સ્વામી,
પૂરણ પ્રીત હું પામી રે ..મેં કાનુડા.

◆ મેહુલો ગાજે ને માધવ નાચે ◆

મેહુલો ગાજે ને માધવ નાચે,
રૂમઝૂમ વાગે પાચે ધુધરડી રે,
તાલ પખાજ વજાડે રે ગોપી,
વહાલો વજાડે વેણુ વાંસલડી રે.

પહેરણ ચીર, ચરણા ને ચોળી,
ઓઢણ આછી લોબરડી રે;
દાદુર, મોર, બપૈયા બોલે,
મધુરી શી બોલે કોયલડી રે.

ધન્ય બંસીવટ, ધન્ય જમુનાતટ,
ધન્ય વૃંદાવનમાં અવતાર રે;
ધન્ય નરસૈયાની જીભલડીને,
જેણે ગાયો રાગ મલ્હાર રે.....

માલણ લાવે મોગરો રે,
કાચી કળીનો હાર;
આવતાં ભીંજે ચૂંદડી,
રણ મેઘ ન પડે ધાર.

રૂપલા કેરી ઊઠાલણી રે,
સોના કેરી થાળ;
પીરસે પદ્મિની પાતળી રે,
તમે આરોગો નંદલાલ.

ચંદ્ર વિના શી ચાંદની રે,
દીવડા વિના શી રાત;
હરજી વિના શી ગોઠડી,
મારે જવું શામળિયા સાથ.

પાંચસાત ગોપીઓ ટોળે મળી રે,
ઊભી ચાંપલિયા હેઠ;
છેલ કાનુડો આવશે,
પેલી પાતલડીને ઘેર.

આંબુડો વાવે મલગુગડો,
જાંબુડો લહરે રે જાય;
ભલે મળ્યો મહેતા નરસૈનો સ્વામી
મારી હૃદયા ટાઢી થાય.

વારી જાઉં રે સુંદર શ્યામ તમારા લટકાને

લટકે ગોકુળ ગૌ ચારીને, લટકે વાયો વંસ રે,
લટકે જઈ દાવાનળ પીધો,
લટકે માર્યો કંસ રે ... વારી જાઉં.

લટકે જઈ ગોવર્ધન ધરિયો, લટકે પલવટ વાળી રે,
લટકે જઈ જમુનામાં પેસી,
લટકે નાથ્યો કાળી રે ... વારી જાઉં.

લટકે વામન રૂપ ધરીને, આવ્યા બલિને દ્વાર રે,
ઉઠ કદંબ અવની માગી,
બલિ ચાંપ્યો પાતાળે રે ... વારી જાઉં.

લટકે રઘુપતિ રૂપ ધરીને, તાતની આજ્ઞા પાળી રે,
લટકે રાવણ રણ મારીને,
લટકે સીતા વાળી રે ... વારી જાઉં.

એવા લટકા છે ઘણેરા, લટકા લાખ કરોડ રે,
લટકે મળે નરસૈના સ્વામી,
હીંડે મોડામોડ રે ... વારી જાઉં.

વા વાયા ને વાદળભિમત્યાં

વા વાયા ને વાદળ ભિમત્યાં,
ગોકુળમાં ટહુક્યા મોર,
મળવા આવો સુંદીરવર શામળિયા.

તમે મળવા તે ના'વો શા માટે
નહીં આવો તો નંદજીની આણ ... મળવા.

તમે ગોકુળમાં ગોધન ચોરંતા,
તમે છો રે સદાના ચોર ... મળવા.

તમે કાળી તે કામળી ઓઢંતા,
તમે ભરવાડના ભાણેજ ... મળવા.

તમે વ્રજમાં તે વાંસળી વાજંતા,
તમે ગોપીઓના ચિત્તના ચોર ... મળવા.

મહેતા નરસિંહના સ્વામી શામળિયા,
એમને તેડી રમાડ્યા રાસ ... મળવા.

આજ રે કાનુડે વ્હાલે

આજ રે કાનુડે વ્હાલે
અમ શું અંતર કીધાં રે,
રાધિકાનો હાર હરિએ રૂકમિણીને દીધો રે આજ રે કાનુડે.

શેરીએ શેરીએ સાદ પડાવી,
ઘેર ઘેર હું તો જોતી રે
રૂકમિણીની ડોકે મેં તો ઓળખ્યા મારા મોતી રે આજ રે કાનુડે.

રાધાજી અતિ કોઘે ભરાણાં
નયણે નીર ન માય રે,
આપોને હરિ હાર જ મારો નહીં તો જીવડો જાશે રે આજ રે કાનુડે.

થાળ ભરી શગ મોતી મંગાવ્યા,
અણ વીંધ્યા પરોવ્યા રે,
નરસૈયાના નાથ હરિએ, રૂઠ્યા રાધાજી મનાવ્યાં રે.
રૂઠ્યા રાધાજી મનાવ્યા

◀ અખંડ રોજી હરિના હાથમાં ▶

હે જી વ્હાલા અખંડ રોજી હરિના હાથમાં, વાલો મારો જુવે છે વિચારી ;
દેવા રે વાળો નથી દૂબળો, ભગવાન નથી રે ભીખારી...
હે જી વ્હાલા...

જળ ને સ્થળ તો અગમ છે, અને આ કાયા છે વિનાશી ;
સરવને વાલો મારો આપશે, હે જી તમે રાખો ને વિશવાસી...
હે જી વ્હાલા...

નવ નવ મહિના ઉદર વસ્યાં, તે દિ વાલે જળથી જીવાડ્યાં ;
ઉદર વસ્યાંને હરિ આપતો, આપતો સૂતાં ને જગાડી...
હે જી વ્હાલા...

ગરૂડે ચડીને ગોવિંદ આવજો, આવજો અંતરજામી ;
ભક્તોના સંકટ તમે કાપજો મહેતા નરસૈના સ્વામી...
હે જી વ્હાલા...

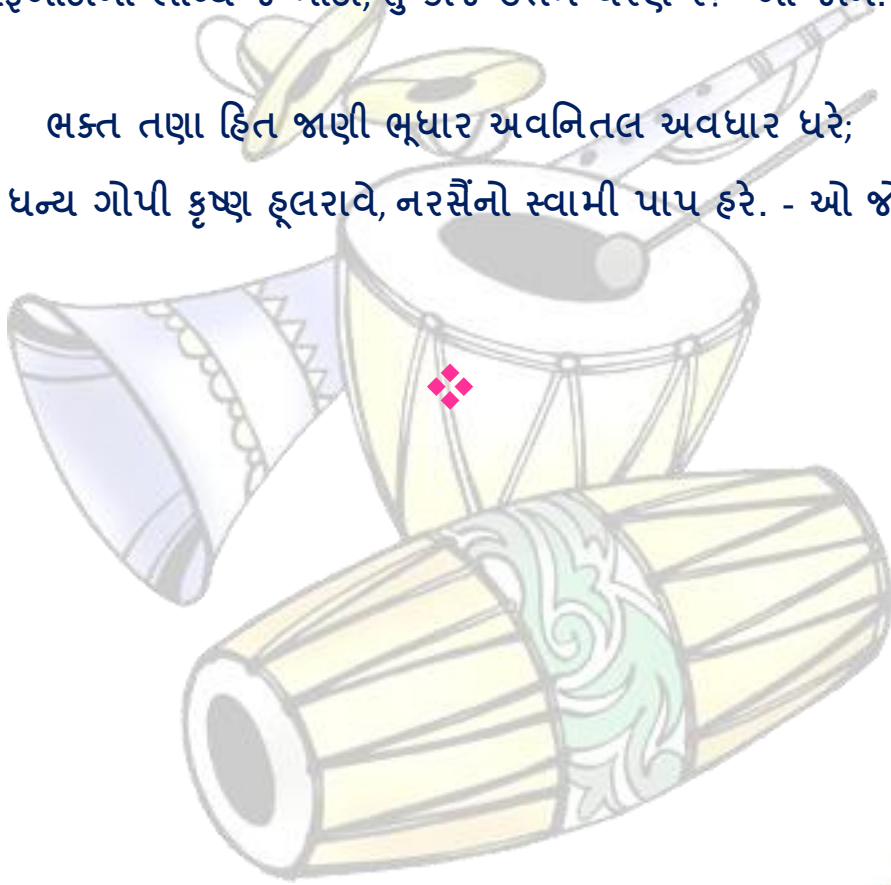

▷ આ જોને આહીરને આંગણે ▷

આ જોને આહીરને આંગણે, નરહરિ નાચે નિત્યે રે;
બ્રહ્માદિકને સ્વપ્ને ન આવે તે હરિ આવે પ્રીત્યે રે. - ઓ જોને. ૧

નાચતો હરિ સુંદર દીસે ધૂધરડી વાજે ચરણ રે;
ભરૂઆડાનાં ભાગ્ય જ મોટા, શું કીજે ઉત્તમ વરણ રે? - ઓ જોને. ૨

ભક્ત તણા હિત જાણી ભૂધાર અવનિતલ અવધાર ધરે;
ધન્ય ધન્ય ગોપી કૃષ્ણ હૂલરાવે, નરસૈનો સ્વામી પાપ હરે. - ઓ જોને. ૩

આજ મારાં નયણાં સફળ થયાં નાથને નીરખી,
સુંદર વદન નિહાળીને મારા હૈયામાં હરખી.

જે રે મારા મનમાં હુતું તે વહાલાએ કીધું;
પ્રીતે-શું પ્રભુજી પધારિયા, આવી આલિંગન દીધું.

વહાલો મારો વિહારીલો, તેહને જાવા ન દીજે;
હાથ થકી નવ મૂકીએ, અંતરગત લીજે.

કાલિંદ્રીને કાંઠડે, હરિ નાચે ને ગાયે,
સ્વર પૂરે સરવ સુંદરી, અતિ આનંદ થાયે.

ધન્ય જમુનાના તટને, ધન્ય વ્રજનો રે વાસ;
ધન્યભાગ્ય આ ભૂમિનાં, વહાલો રમ્યા છે રાસ.

અમરલોક અંતરિક્ષથી શોભા જોવાને આવે;
પુષ્પવૃષ્ટિ તાંહાં થઈ રહી, નરસૈયો વધાવે.

મોરના પીંછડાંવાળો રે કાનુડો ઓલ્યો

મોરના પીંછડાંવાળો

મોરના પીંછડાંવાળો રે કાનુડો ઓલ્યો

મોરના પીંછડાંવાળો

મુગટ છે એનો રે રૂપાળો કાનુડો ઓલ્યો

મોરના પીંછડાંવાળો

મોરના પીંછડાંવાળો રે કાનુડો ઓલ્યો

મોરના પીંછડાંવાળો

માથે મુગટ એણે પહેર્યું પીતાંબર

ગુંજાનો હાર રઢિયાળો રે કાનુડો ઓલ્યો

મોરના પીંછડાંવાળો

મોરના પીંછડાંવાળો રે કાનુડો ઓલ્યો

મોરના પીંછડાંવાળો

ખંભે છે કામળી ને હાથમાં છે લાકડી

મીઠી મીઠી મોરલીવાળો રે કાનુડો ઓલ્યો

મોરના પીંછડાંવાળો

મોરના પીંછડાંવાળો રે કાનુડો ઓલ્યો

મોરના પીંછડાંવાળો

નરસૈયાંના નાથને નજરે નિહાળતાં
આવે છે ઉરમાં ઉછાળો રે કાનુડો ઓલ્યો
મોરના પીંછડાંવાળો
મોરના પીંછડાંવાળો રે કાનુડો ઓલ્યો
મોરના પીંછડાંવાળો

◉ રાધિકા સુંદરી ! ◉

રાધિકા સુંદરી ! સકલ શિરોમણી, વેઠલા - વલ્લહી માન માગું,
ક્ષણુએક નાથને બાથ અળગી કરો, મેલ મમ નાથને પાચ લાગું. - રાધિકા. (૧)

અજિત તં જિતિયો, અબંધ તે બાંધિયો નેહભર શામ-શુ કેલિ કરતા,
તા હરું ચલણ દીસે ઘણુંધર વિષે, સમુદ્રતનયા હિંડે અંક ભરતા - રાધિકા. (૨)

પુરુષને પુરુષનો સ્નેહ શું કામનો ? નારીને પુરુષનો સંગ રૂડો,
જેની માયા વિષે વિશ્વ બૂડી રહ્યું, તેહ હરિ રાધિકા સંગ બૂડ્યો - રાધિકા. (૩)

છેલ ચંચળ ! અહંકાર નવ કિજિયે, જાય અહંકાર ત્ જોત જોતાં,
ભણે નરસૈયો : 'મેલ મમ નાથને, નીકળશે કાદવ કોઠી ધોતા' - રાધિકા. (૪)

◇ નવધા ભક્તિમાં નિર્મળ રહેવું ◇

નવધા ભક્તિમાં નિર્મળ રહેવું
ને રાખવો વચનનો વિશ્વાસ રે
સતગુરુને પૂછીને પગલાં રે ભરવાં
ને થઈને રહેવું એના દાસ રે ... નવધા ભક્તિમાં

રંગ ને રૂપમાં રમવું નહીં
ને કરવો ભજનનો અભ્યાસ રે,
સતગુરુ સંગે નીર્મળ રહેવું
ને તજી દેવી ફળ કેરી આશ રે નવધા ભક્તિમાં

દાતા ને ભોક્તા હરિ એમ કહેવું
ને રાખવું નીર્મળ ધ્યાન રે,
સતગુરુ ચરણમાં શીશ રે નમાવવું
ને ધરવું ગુરુજીનું ધ્યાન રે ... નવધા ભક્તિમાં

અભ્યાસી થઈને પાનબાઈ એવી રીતે રહેવું
ને જાણવો વચનનો મરમ રે
ગંગા સતી એમ બોલિયા પાનબાઈ,
છોડી દેવાં અશુદ્ધ કરમ રે .. નવધા ભક્તિમાં

▼ હેઠા ઊતરીને પાસ લાગ્યા ▼

હેઠા ઊતરીને પાસ લાગ્યા
ને ઘણો છે એનો ઉપકાર રે,
અમાપક બુદ્ધિ થઈ ગઈ છે મારી,
ને લાગ્યો અકર્તા પુરુષમાં તાર રે ... હેઠા.

અખંડ અમર અવિનાશી ભાભ્યા,
ને વસ્તુ છે અગમ અપાર રે,
દયા કરીને મુજને દરસાવ્યા
ને અનામ એક નિરધાર રે ... હેઠા.

સમજીને વાસના સમાઈ ગઈ,
ને અનુપમ છે એક રૂપ રે,
આતમને ભિન્ન નવ જાણો,
ને એ તો છે શુદ્ધ નિરંજન ભુપ રે ... હેઠા.

સરવેની સાથે મિત્રતા રાખજો,
ને નહિ પ્રીત નહિ વેર રે,
ગંગા રે સતી પ્રતાપે પાનબાઈ બોલિયાં રે,
એવું સમજીને કરવી લે'ર રે ... હેઠા.

● કળજુગ આવ્યો હવે કારમો ●

કળજુગ આવ્યો હવે કારમો રે,
તમે સુણજો નર ને નાર,
ભક્તિ ધરમ તે માંહે લોપાશે,
રહેશે નહિ તેની મર્યાદ કળજુગ.

ગુરુજીના કીધાં ચેલો નહીં માને
ને ઘેરઘેર જગાવશે જ્યોત
નર ને નારી મળી એકાંતે બેસશે,
ને રહેશે નહિ આત્મ ઓળખાણ ... કળજુગ.

વિષયના વેપારમાં ગુરુજીને વામશે,
જૂઠાં હશે નર ને નાર,
આઠ ધરમની ઓથ લેશે,
પણ રાખે નહિ અલખ ઓળખાણ ... કળજુગ.

એક બીજાના અવગુણ જોવાશે
ને કરશે તાણવાણ રે,
કજીયા કલેશની વૃદ્ધિ થાશે ત્યારે,
નહિ આવે ધણી મારો દ્વાર કળજુગ.

સાચા મારા ભઈલા અલખ આરાધે
ને ધણી પધારે એને દ્વાર રે,

ગંગા રે સતી એમ બોલિયાં રે,
તમે કરજો સાચાનો સંગ ... કળજુગ.

ભક્તિ રે કરવી એણે રાંક થઈને રહેવું

ભક્તિ રે કરવી એણે રાંક થઈને રહેવું પાનબાઈ
મેલવું અંતરનું અભિમાન રે,
સતગુરુ ચરણમાં શીશ રે નમાવી
કર જોડી લાગવું પાથ રે ભક્તિ રે કરવી એણે

જાતિપણું છોડીને અજાતિ થાવું ને
કાઢવો વર્ણ વિકાર રે,
જાતિ ને ભ્રાંતિ નહીં હરિ કેરા દેશમાં
એવી રીતે રહેવું નિરમાણ રે ... ભક્તિ રે કરવી એણે

પારકાનાં અવગુણ કોઈના જુએ નહીં,
એને કહીએ હરિ કેરા દાસ રે,
આશા ને તૃષ્ણા નહીં એકેય જેના ઉરમાં રે
એનો દૃઢ રે કરવો વિશ્વાસ રે ... ભક્તિ રે કરવી એણે

ભક્તિ કરો તો એવી રીતે કરજો પાનબાઈ
રાખજો વચનમાં વિશ્વાસ રે,
ગંગા સતી એમ બોલિયા રે પાનબાઈ
હરિજન હરિ કેરા દાસ રે ભક્તિ રે કરવી એણે

▷ માડી તારું કંકુ ખર્યું ◁

માડી તારું કંકુ ખર્યું ને સૂરજ ઊગ્યો,
જગ માથે જાણે પ્રભુતાએ પગ મૂક્યો
કંકુ ખર્યું ને સૂરજ ઊગ્યો માડી તારું કંકુ

મંદિર સર્જાયું ને ઘંટારવ ગાજ્યો,
નભનો ચંદરવો માથે આંખ્યુંમાં આંજ્યો,
દિવો થાવા મંદિરનો ચાંદો આવી પૂગ્યો
કંકુ ખર્યું ને સૂરજ ઊગ્યો માડી તારું કંકુ

માવડીની કોટમાં તારાના મોતી,
જનનીની આંખ્યુંમાં પૂનમની જ્યોતિ,
છડી રે પૂકારી માની મોરલો ટહુક્યો,
કંકુ ખર્યું ને સૂરજ ઊગ્યો ... માડી તારું કંકુ

માવડીના રથના ધૂધરા બોલ્યા,
અજવાળી રાતે માથે અમૃત ઢોળ્યાં,
ગગનનો ગરબો માના ચરણોમાં ઝૂક્યો,
કંકુ ખર્યું ને સૂરજ ઊગ્યો માડી તારું કંકુ

બોલે ઝીણા મોર,

બોલે ઝીણા મોર,

રાધે ! તારા ડુંગરિયા પર બોલે ઝીણા મોર રે.

મોર હી બોલે,બપૈયા હી બોલે,

કોયલ કરત કલશોર .

રાધે ! તારા ડુંગરિયા પર બોલે ઝીણા મોર રે.

કાલી બદરિયા મે બીજલી ચમકે,

મેઘ હુઆ ધનધોર.

રાધે ! તારા ડુંગરિયા પર બોલે ઝીણા મોર રે.

ઝરમર ઝરમર મેહુલો વરસે,

ભીજે મારા સાળુડાની કોર .

રાધે ! તારા ડુંગરિયા પર બોલે ઝીણા મોર રે.

બાઈ મીરાં કે પ્રભુ ગિરિધર નાગર,

પ્રભુ મારા ચિત્તડા કેરો ચોર.

રાધે ! તારા ડુંગરિયા પર બોલે ઝીણા મોર રે.-

◆ શ્રી રામચંદ્ર કૃપાળુ ◆

શ્રી રામચંદ્ર કૃપાળુ ભજમન,
હરણ ભવભય દારૂણમ્
નવ કંજ લોચન કંજ મુખ કર,
કંજ પદ કંજારૂણમ્ ... શ્રી રામચંદ્ર

કંદર્પ અગણિત અમિત છબી નવ નિલ નીરજ સુંદરમ્,
પટ પિત માનહું તડિત રૂચિ સુચિ નવમી જનકસુતાવરમ્ ... શ્રી રામચંદ્ર

ભજ દીન બંધુ દિનેશ દાનવ દલન દુષ્ટ નિકંદનમ્
રધુનંદ આનંદ કંદ કૌશલ્ય ચંદ દશરથ નંદનમ્ ... શ્રી રામચંદ્ર

શિર મુગટ કુંડલ તિલક ચારૂ ઉદાર અંગ વિભૂષણમ્
આજાન્ ભૂજ શર ચાપ ધર સંગ્રામ જીત ખર દુષણમ્ ... શ્રી રામચંદ્ર

છતિ વદતિ તુલસીદાસ શંકર શેષ મુનિજન રંજનમ્
મમ હૃદયકુંજ નિવાસ કરો કામાદિ ખલ દલ ગંજનમ્ ... શ્રી રામચંદ્ર

એકલાં જ આવ્યા મનવા

એકલાં જ આવ્યા મનવા, એકલાં જવાના
સાથી વિના, સંગી વિના, એકલાં જવાના

કાળજાની કેડીએ કાયા ના સાથ દે
કાળી કાળી રાતડીએ છાયા ના સાથ દે
કાયા ના સાથ દે ભલે, છાયા ના સાથ દે ભલે
પોતાના જ પંથે પોતના વિનાના
સાથી વિના, સંગી વિના, એકલાં જવાના

આપણે અંહી એકલા ને કિરતાર એકલો
એકલા જીવોને એનો આધાર એકલો
વેદના સહીએ ભલે, એકલા રહીએ ભલે
એકલા રહીને બેલી થવું રે બધાનાં

સાથી વિના, સંગી વિના, એકલાં જવાના
એકલાં જ આવ્યા મનવા, એકલાં જવાના
સાથી વિના, સંગી વિના, એકલાં જવાના

►મેરે તો ગિરિધર ગોપાલ◄

મેરે તો ગિરિધર ગોપાલ, દુસરો ના કોઇ.
જા કે સર મોર મુકુટ, મેરો પતિ સોઇ.

કોઇ કહે કાળો, કોઇ કહે ગોરો,
લીયો હૈ અખિયા ખોલ,
કોઇ કહે હલકો કોઇ કહે ભારો,
લીયો હૈ તરાજુ તોલ.

કોઇ કહે છાને, કોઇ કહે છવરે,
લીયો હૈ બજંતા ઢોલ,
તનકા ગહેના મૈં સબકુછ ગીના,
લીયો હૈ બાજુબંધ ખોય.

અસુવન જલ સીંચસીંચ પ્રેમબેલ બોઇ,
અબ બેલ ફેલ ગઇ, આનંદફલ હોઇ.

તાતમાતભ્રાત બંધુ આપણો ના કોઇ,
છાડ ગઇ કુલ કી કાન કા કરીયે કોઇ?

ચુનરી કે લીયે ટોક ઓઢલી લીયે લોચી,
મોતી મુંગે ઉતાર બનમાલા પોચી.

◇ ઓધાજી મારા વ્હાલાને ◇

હે ઓધાજી મારા વ્હાલાને વઢીને કે'જો જી

હે મનાવી લેજો રે

હે ઓધાજી મારા વ્હાલાને વઢીને કે'જો જી

માને તો મનાવી લેજો જી

મથુરાના રાજા થ્યા છો

ગોવાળોને ભૂલી ગ્યા છો

માનીતીના મ્હોલે રહ્યાં છો.

એ ઓધાજી મારા વ્હાલાને વઢીને કે'જો જી

માને તો મનાવી લે'જો રે

મારા વ્હાલાને વઢીને કે'જો જી

એકવાર ગોકૂળ આવો

માતાજીને મોઢે થાઓ,

ગાયો ને હંભારી જાઓ રે

હે ઓધાજી મારા વ્હાલાને વઢીને કે'જો જી

માને તો મનાવી લેજો જી

મારા વ્હાલાને વઢીને કે'જો જી

કુબ્જા રંગે કાળી

કાળા તમે વનમાળી

આવી જોડી ક્યાંય ના ભાળી રે

એ ઓધવજી મારા વ્હાલાને વઢીને કે'જો રે

માને તો મનાવી લે'જો રે

મારા વ્હાલાને વઢીને કે'જો રે
વ્હાલાની મરજીમાં રહેશું
જે કહેશે તે લાવી દેશું
કુબજા ને પટરાણી કેશું રે
એ ઓધાજી મારા વ્હાલાને વઢીને કે'જો જી
માને તો મનાવી લે'જો રે
મારા વ્હાલાને વઢીને કે'જો જી
તમે છો ભક્તોના તારણ
એવી અમને હૈયા ધારણ
હે ગુણ ગાય ભગો ચારણ
એ ઓધવજી મારા વ્હાલાને વઢીને કે'જો જી
માને તો મનાવી લે'જો રે
મારા વ્હાલાને વઢીને કે'જો જી
સરખી સાહેલી સાથે
કાગળ લખ્યો મારા હાથે
વાંચ્યો નહીં મારા નાથે
એ ઓધવજી મારા વ્હાલાને વઢીને કે'જો રે
માને તો મનાવી લે'જો રે
મારા વ્હાલાને વઢીને કે'જો રે
મથુરાને મારગ જાતા
લૂંટી તમે માખણ ખાતા
તોડ્યા કેમ જુના નાતા રે
એ ઓધવજી મારા વ્હાલાને વઢીને કે'જો રે

માને તો મનાવી લે'જો રે
મારા વ્હાલાને વઢીને કે'જો રે
દાસ રે મીઠાના સ્વામી,
આવો તમે અંતર્યામી,
પડી શું મારામાં ખામી રે.

એ ઓધવજી મારા વ્હાલાને વઢીને કે'જો રે
માને તો મનાવી લે'જો રે
મારા વ્હાલાને વઢીને કે'જો રે...

જૂનું તો થયું રે દેવળ

જૂનું તો થયું રે દેવળ જૂનું તો થયું,
મારો હંસલો નાનો ને દેવળ જૂનું તો થયું.

આરે કાયા રે હંસા, ડોલવાને લાગી રે,
પડી ગયાં દાંત, માંચલી રેખું તો રહ્યું ... મારો હંસલો

તારે ને મારે હંસા પ્રીત્યું બંધાણી રે,
ઉડી ગયો હંસ પીંજર પડી તો રહ્યું ... મારો હંસલો

બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગિરિધરનાં ગુણ,
પ્રેમનો ખ્યાલો તમને પાઉં ને પીઉં ... મારો હંસલો

શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ
કદંબ કેરી ડાળો બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

યમુના કેરી પાળો બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ
વ્રજ ચોરયાશી કોશ બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

કુંડ કુંડની સીડીઓ બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ
કમલ કમલ પરમધ પર બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

ડાળ ડાળ પર પક્ષી બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ
વૃંદાવન ના વૃક્ષો બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

ગોકુળિયાની ગાયો બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ
કુંજ કુંજ વન ઉપવન બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

વ્રજભૂમિના રજકણ બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ
રાસ રમંતી ગોપી બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

વ્રજ ચરાવતા ગોપો બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ
વાજાં ને તબલામાં બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

શરણાઈ ને તબુંરમાં બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ
નૃત્ય કરંતી નારી બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

કેસર કેરી ખ્યારી બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

આકાશે પાતાળે બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

ચૌદ લોકે બ્રહ્માંડે બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

ચંદ્ર સરોવર ચોકી બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

પત્ર પત્ર શાખાએ બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

આંબ લીબું ને જાંબુ બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

વનસ્પતિ હરિયાળી બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

જકીપુરાના લોકો બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

મથુરાજીના ચોવા બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

ગોવર્ધન શિખરે બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

ગલી ગલી જાહવરવન બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

વેણુ સ્વર સંગીતે બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

કળા કરંતા મોર બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

પુલિન કંદરા મધુવન બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

શ્રી યમુનાજીની લહેરો બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

આંબાડાળે કોયલ બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

તુલસીજીના ક્યારા બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

સર્વ જગતમાં વ્યાપક બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

વિરહી જનના હૈયાં બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

કૃષ્ણ વિયોગી રાપુર બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

વલ્લવી વૈષ્ણવ સર્વે બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

મધુર મીના વાજિંત્રો બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

કુમુદિની સરોવરમાં બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

ચંદ્ર સૂર્ય આકાશે બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

તારોડીયાના મંડલ બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

અષ્ટ પ્રહર આનંદે બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

રોમ રોમ વ્યાકૃળ થઈ બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

મહામંત્ર મનમાંહે બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

જુગલ ચરણ મંત્રાદિ બોલે શ્રી કૃષ્ણ શરણં મમઃ

સમય મારો સાધજે વ્હાલા

સમય મારો સાધજે વ્હાલા, કડું હું તો કાલાવાલા.

અંત સમય મારો આવશે જ્યારે, નહી રહે દેહનું ભાન.

એ રે સમય મુખે તુલસી દેજે, દેજે જમુના પાન.

જીભલડી મારી પરવશ થાશે, ને હારી બેસું હું હામ.

એ રે સમય મારી વ્હારે ચઢીને રાખજે તારું નામ.

કંઠ ડુંધાશે ને નાડીઓ તુટશે, તુટશે જીવનદોર.

એ રે સમય મારા અલબેલાજી, કરજે બંસરી શોર.

આંખલડી મારી પાવન કરજે, ને દેજે એક વ્હાણ.

શ્યામસુંદર તારી આંખી કરીને, 'પુનિત' છોડે પ્રાણ.

તમે ભાવે ભજી લ્યો ભગવાન

તમે ભાવે ભજીલ્યો ભગવાન જીવન થોડું રહ્યું.

કંઈક આત્માનું કરજો કલ્યાણ જીવન થોડું રહ્યું.

એને દીધેલ કોલ તમે ભૂલી ગયા,

જુઠી માયાને મોહમાં ઘેલા થયા.

ચેતો ચેતો શું ભૂલ્યા છો ભાન. જીવન થોડું રહ્યું...

બાળપણને જુવાનીમાં અડધું ગયું.
નથી ભક્તિના મારગમાં ડગલું ભર્યું.
હવે બાકી છે તેમાં દયો ધ્યાન. જીવન થોડું રહ્યું...

પછી ઘડપણમાં શંકર ભજાશે નહિ,
લોભ વૈભવ ને ધનને તજાશે નહિ.
બનો આજથી પ્રભુમાં મસ્તાન. જીવન થોડું રહ્યું...

જરા ચેતીને ભક્તિનું ભાતું ભરો,
કઈંક ડર તો પ્રભુજીનો દિલમાં ધરો,
છીએ થોડા દિવસના મહેમાન. જીવન થોડું રહ્યું...

પછી આળસમાં દીન બધા વીતી જશે,
પછી ઓચિંતું યમનું તેડું થશે,
નહિ ચાલે તમારું તોફાન. જીવન થોડું રહ્યું...

◆ सुबह सुबह ले शिव का नाम ◆

सुबह सुबह ले शिव का नाम,करले बंटे ये शुभ काम.

ॐ नमः शिवाय.

सुबह सुबह ले शिव का नाम,शिव आयेंगे तेरे काम

ॐ नमः शिवाय.

भुद को राख लपेटे फिरते,औरो को हटे धन धाम,
देवो के हितमें विष पी डाला,नीलकंठ को कोटि प्रणाम.

सुबह सुबह ले शिव का नाम,शिव आयेंगे तेरे काम

ॐ नमः शिवाय.

शिव के चरणों में मिलते सारे तिरथ चारो धाम,
करणी का सुभ तेरे हाथो, शिव के हाथो में परिणाम.

सुबह सुबह ले शिव का नाम,शिव आयेंगे तेरे काम

ॐ नमः शिवाय.

शिव के रहते कैसी चिंता, साथ रहे प्रभु आठो याम,
शिव को लज ले सुभ पायेगा, मनको आयेगा आराम.

सुबह सुबह ले शिव का नाम,शिव आयेंगे तेरे काम

ॐ नमः शिवाय.

◆ રાખનાં રમકડાં ◆

રાખનાં રમકડાં મારા રામે રમતાં રાખ્યાં રે
મૃત્યુલોકની માટીમાંથી માનવ કહીને ભાખ્યાં રે.

બોલે ડોલે રોજ રમકડાં, નિત નિત રમત્યું માંડે
આ મારું આ તારું કહીને એકબીજાને ભાંડે રે.

એઠ કાચી માટીને કાચા માથે માચા કેરા રંગ લગાચા
ઢીંગલા ઢીંગલીએ ઘર માંડ્યાં ત્યાં તો વિંઝણલા વિંઝાચા રે.

તંત અનંતનો તંત ન તૂટ્યો ને રમત અધૂરી રહી
તનડા ને મનડાની વાતો આવી એવી ગઈ.

◆ ગોપાલ મરો પારણીયે ઝુલે ◆

ગોપાલ મરો પારણીયે ઝુલે રે
ઝુલાવે ગોકુળ ની ગોપી રે... ગોપાલ મરો પારણીયે ઝુલે રે
ગોપાલ તને રમકડા આલુ રે
ગોપાલ તને માખણિયું વહાલું રે
ગોપાલ મારો બોલે કાલુ કાલુ રે... ગોપાલ મરો પારણીયે ઝુલે રે
ગોપાલ તને ઝાંઝરિયું પહેરાવું
કે નાના નાના ડગલીયાં રે ભરાવું
ગોપાલ તને આંગણીયા માં નચાવું..... ગોપાલ મરો પારણીયે ઝુલે રે

ગોપાલ તને ચાંદની રાત રમાડે
કે હાથ માં ઘુઘરડો રે વગાડે
પરોઢિયે આવી ને જગાડે.... ગોપાલ મરો પારણીયે ઝુલે રે
ગોપાલ તને મોરપીચ્છ મુકુટ પહેરાવું
કે તારે કેડે કંદોરો પહેરાવું
ગોપાલ તને સોના ને પારણે ઝુલાવું.... ગોપાલ મરો પારણીયે ઝુલે રે

ઝૂલણ મોરલી વાગી

ઝૂલણ મોરલી વાગી રે, રાજાના કુંવર
હાલો ને જોવા જઇએ મોરલી વાગી રે, રાજાના કુંવર
ચડવા તે ઘોડો હંસલો રે, રાજાના કુંવર
પીતળિયા પલાણ રે, મોરલી વાગી રે, રાજાના કુંવર
બાંચે બાજુબંધ બેરખા રે, રાજાના કુંવર
દસેય આંગળીએ વેઢ રે, મોરલી વાગી રે, રાજાના કુંવર
માથે મેવાડાં મોળિયાં રે, રાજાના કુંવર
કિનખાબી સુરવાળ રે, મોરલી વાગી રે, રાજાના કુંવર
પગે રાઠોડી મોજડી રે, રાજાના કુંવર,
ચાલે ચટકતી ચાલ્ય રે, મોરલી વાગી રે, રાજાના કુંવર
ઝૂલણ મોરલી વાગી રે, રાજાના કુંવર,
હાલો ને જોવા જઇએ મોરલી વાગી રે, રાજાના કુંવર

ઝુલે નંદલાલા

ઝુલે નંદલાલા, ઝુલે નંદલાલા,
કદમ ની ડાળે ઝુલે નંદલાલા
બંસી બજાવે, ખ્યારી ખ્યારી નંદલાલા,
કદમ ની ડાળે ઝુલે નંદલાલા
રાસ રચાવે, વનરાવન માં નંદલાલા,
કદમ ની ડાળે ઝુલે નંદલાલા
માખણ ચોરાવે, ગોકુળિયા માં નંદલાલા,
કદમ ની ડાળે ઝુલે નંદલાલા
ઘેલી બનાવે રાધિકા ને નંદલાલા,
કદમ ની ડાળે ઝુલે નંદલાલા...

○ હે મને રામ રામ ભજવા દે ○

હે મને રામ રામ ભજવા દે
મને અયોધ્યા નગરી માં જવા દે... હે મને રામ રામ...
હે કિશ્ના કિશ્ના ભજવા દે
મને ગોકુળ ની ગલીઓમાં જવા દે... હે મને રામ રામ...
મને સાંછરામ સાંછરામ ભજવા દે
મને શિરડી ની ગલીઓમાં જવા દે... હે મને રામ રામ...
મને શિવ શિવ ભજવા દે
મને કૈલાશ ધામે જવા દે... હે મને રામ રામ

○ છોટી છોટી ગૈયા ○

છોટી છોટી ગૈયા, છોટે છોટે ગ્વાલ, છોટો સો મેરો, મદન ગોપાલ

આગે આગે ગૈયા, પીછે પીછે ગ્વાલ

બીચ મેં મેરો મદન ગોપાલ..... છોટી છોટી ગૈયા.....

કાલી કાલી ગૈયા, ગોરે ગોરે ગ્વાલ

શ્યામ વરન મેરો મદન ગોપાલ..... છોટી છોટી ગૈયા.....

ધાંસ ખાવે ગૈયા, દુધ પીવે ગ્વાલ

માખન ખાવે મેરો મદન ગોપાલ.... છોટી છોટી ગૈયા.....

○ વિઠ્ઠલ વિઠ્ઠલ વિઠ્ઠલા ○

વિઠ્ઠલ વિઠ્ઠલ વિઠ્ઠલા હરિ ઓમ વિઠ્ઠલા

કોણે કોણે દિઠેલા હરિ ઓમ વિઠ્ઠલા

નરસિંહ મેહતાએ દિઠેલા હરિ ઓમ વિઠ્ઠલા

વિઠ્ઠલ વિઠ્ઠલ વિઠ્ઠલા હરિ ઓમ વિઠ્ઠલા

કોણે કોણે દિઠેલા હરિ ઓમ વિઠ્ઠલા

મીરાબાઈએ દિઠેલા હરિ ઓમ વિઠ્ઠલા

નમઃ શિવાય

નમઃ શિવાય, ઓમ નમઃ શિવાય, હર હર ભોલે નમઃ શિવાય
મહા કાલેશ્વરાય, શિવ કાલેશ્વરાય, હર હર ભોલે નમઃ શિવાય
ઓમ સોમેશ્વરાય, શિવ સોમેશ્વરાય, હર હર ભોલે નમઃ શિવાય
જટાધરાય શિવ જટાધરાય, હર હર ભોલે નમઃ શિવાય
ઓમ રામેશ્વરાય શિવ રામેશ્વરાય, હર હર ભોલે નમઃ શિવાય
ઓમ વિશ્વેશ્વરાય શિવ વિશ્વેશ્વરાય, હર હર ભોલે નમઃ શિવાય
ઓમ ભદ્રેશ્વરાય શિવ ભદ્રેશ્વરાય, હર હર ભોલે નમઃ શિવાય
ઓમ યોગેશ્વરાય શિવ યોગેશ્વરાય, હર હર ભોલે નમઃ શિવાય
ઓમ મંગલેશ્વરાય શિવ મંગલેશ્વરાય, હર હર ભોલે નમઃ શિવાય
ઓમ કોટેશ્વરાય શિવ કોટેશ્વરાય, હર હર ભોલે નમઃ શિવાય
ઓમ ગંગાધરાય શિવ ગંગાધરાય, હર હર ભોલે નમઃ શિવાય
ઓમ કામેશ્વરાય શિવ કામેશ્વરાય, હર હર ભોલે નમઃ શિવાય
ઓમ રૂદ્રેશ્વરાય શિવ રૂદ્રેશ્વરાય, હર હર ભોલે નમઃ શિવાય

◆ કનૈયા લે ◆

કનૈયા લે (૨) મધુરી મોરલી તારી
રડેલા ને હસાવે છે, હસેલા ને રડાવે છે
ભુલેલા ને સ્મરણ તારું, સુપંથે દોરનારું છે
કનૈયા લે (૨) મધુરી મોરલી તારી

◆ રાધા ઢુંઢ રહી હૈ ◆

રાધા ઢુંઢ રહી હૈ, કિસી ને મેરા શ્યામ દેખા
રાધા તેરા શ્યામ હમને ગોકુલમેં દેખા
ગાયો ચરાતે હુવે, કિસી ને મેરા શ્યામ દેખા... રાધા ઢુંઢ....
રાધા તેરા શ્યામ હમને વૃંદાવનમેં દેખા
રાસ રચાતે હુવે, કિસી ને મેરા શ્યામ દેખા... રાધા ઢુંઢ....
રાધા તેરા શ્યામ હમને મથુરામેં દેખા
રાધે રાધે જપતે હુવે, કિસી ને મેરા શ્યામ દેખા... રાધા ઢુંઢ.....

◇ દોડી દોડી આવે ◇

દોડી દોડી આવે મારો કુંવર કનૈયો
મટૂકી ફોડી માખણ ખાવે કુંવર કનૈયો
રાસ રચાવે મારો કુંવર કનૈયો
દોડી દોડી આવે મારો કુંવર કનૈયો
વનરાવનમાં ગાયો ચારે કુંવર કનૈયો
બંસી બજાવે મારો કુંવર કનૈયો

◇ ઉતાડું આરતી શ્રીકૃષ્ણ ◇

ઉતાડું આરતી શ્રીકૃષ્ણ ઘરે આવ્યા
ઝીણે ઝીણે મોટીડે ને ચોખલડે વધાવો રે..... ઉતાડું આરતી.....
ઉતાડું આરતી શ્રી શિવજી ઘરે આવ્યા
ઝીણે ઝીણે મોટીડે ને ચોખલડે વધાવો રે..... ઉતાડું આરતી.....
ઉતાડું આરતી શ્રી સાંઘનાથ ઘરે આવ્યા
ઝીણે ઝીણે મોટીડે ને ચોખલડે વધાવો રે..... ઉતાડું આરતી.....

◆ ચોરી ચોરી માખન ખા ગયો રે ◆

ચોરી ચોરી માખન ખા ગયો રે યશોદા કે લલનવા
સબકે મનકો લુભા ગયો રે યશોદા કે લલનવા
મૈને ઉસસે પૂછા કે નામ તેરા ક્યા હૈ
કિશન કનૈયા બતા ગયો રે યશોદા કે લલનવા
મૈને ઉસસે પૂછા કે ખાના તેરા ક્યા હૈ
માખન મીસરી બતા ગયો રે યશોદા કે લલનવા
મૈને ઉસસે પૂછા કે ગાંવ તેરા ક્યા હૈ
ગોકુલ મથુરા બતા ગયો રે યશોદા કે લલનવા
મૈને ઉસસે પૂછા કે કામ તેરા ક્યા હૈ
ગાયો ચરાના બતા ગયો રે યશોદા કે લલનવા
મૈને ઉસસે પૂછા કે પ્યારા તુઝે કોન હૈ
રાધારાની બતા ગયો રે યશોદા કે લલનવા

કીડીબાઈની જાનમાં

કીડી બિચારી કીડલી રે કીડીનાં લગનિયાં લેવાય,
પંખી પારેવડાંને નોંતર્યા,
એ..એ કીડીને આખ્યાં સનમાન,
હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

મોરલે બાંધ્યો ટુડો માંડવો રે,
ખજૂરો પીરસે ખારેક,ભૂંડે રે ગાયાં મીઠાં ગીતડાં.
એ...એ કે પોપટ પીરસે પકવાન,
હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

મંકોડાને મોકલ્યો માળવે રે, લેવા માંડવીઓ ગોળ,
મંકોડો કેડેથી પાતળો,
એ... ગોળ ઉપડ્યો ન જાય,
હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

મીનીબાઈને મોકલ્યા ગામમાં રે, એના નોતરવા કામ,
હામા મળ્યા બે કૂતરા,
એ..એ બિલાડીનાં કરીયા બે કામ.
હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

ઘોડેરે બાંધ્યા પગે ધૂધરા રે, કાચીંડે બાંધી કરતાલ,
ઊંટે રે બાંધ્યા ગળે ઢોલકા.

એ...એ ગધેડુ ભૂંકે શરણાઈ
હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

ઉંદરમામા હાલ્યા રીહામણએ રે બેઠા દરિયાને બેટ,
દેડકો બેઠો ડગમગે,
એ...એ મને કપડા પહેરાવ.

જાવું છે કીડીબાઈની જાનમાં
હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

વાંહડે ચઢ્યો એક વાંદરો રે, જુએ જાનની વાટ,
આજે તો જાન વધાવવી

એ...એ કે હાંભર્યો હાથીભાઈનો નાદ.
હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

કઈ કીડી ને કોની જાન છે રે, સંતો કરજો વિચાર.

ભોજા ભગતની વિનતી,
એ..એ સમજો ચતુર સુજણ.

હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.
એ...હાલો, હાલોને કીડીબાઈની જાનમાં.

સાખી - ૧

હે..... ભકતો ની નાત જેવી બીજી કોઈ નાત નઈ,
ભજન ની રાત જેવી બીજી કોઈ રાત નઈ.
હે..... સત્સંગ ના સંગ જેવો બીજો કોઈ સંગ નઈ,
ભકિત ના નાદ જેવો બીજો કોઈ નાદ નાઈ (૨)

હે..... બાઈ મીરાં ના, ગિરધર લાલા,
અમૃત કીધાંતા, ઝેર ના ખ્યાલા.
હે..... નરસિંહ મેહતા ની, હુંડી સ્વીકારી,
વહેલા આવો ગિરધારી રે જીરે (૨)
હે..... મોરપીછાળા, શ્યામ છોગાળા,
ગોપી ગોવાળા, નંદલાલા.
દિન દયાળા, કૃષ્ણ કૃપાળા,
રુપ રસાળા મતવાલા.
હે..... ચિતડું ચોરી, મટુકી ફોડી,
ગયો ક્યાં દોડી, ગિરધારી.
મોરલી વગાડી, સૌને જગાડી,
ઘેલી બનાવી, ગિરધારી રે જી રે..... (૨)

સાખી - ૨

હે..... મેહુલો ગાજે, ને માધવ નાચે,
રૂમઝૂમ વાગે, પાચે ધૂધરડી.

હે.....તાલ પખાજ, વગાડે રે ગોપી,
વહાલો વગાડે, વેણુ વાંસલડી રે (૨)
હે.....પહેરણ ચીર, ચરણા ને ચોળી,
ઓઢણ આછી લોબરડી

હે.....દાદુર, મોર, બપૈયા બોલે,
મધુરી શી બોલે, કોયલડી રે (૨)
હે.....ધન્ય બંસીવટ, ધન જમુનાતટ,
ધન્ય વૃંદાવનમાં અવતાર રે;
હે.....ધન્ય નરસૈયાની જીભલડીને,
ધન્ય નરસૈયા નો નાથ રે.... (૨)

સાખી - ૩

હે.....રિધ્ધી દે, સિધ્ધી દે, આઠ નવ નિધ્ધી દે,
વંશ મે વૃધ્ધિ દે દાસજાણી.....(૨)
હેજી હૃદય મે જ્ઞાન, ચિત્તમે ધ્યાન દે,
અભય વરદાન દે દાસજાણી.....(૨)
હે.....કુઃખ સબ કુર કરે, સુખ ભરપુર કરે,
આશ સબ પૂર્ણ કરે, દાસ જાણી.....(૨)
હેજી સજ્જન સા હિત દે, કુંટુંબ મેં પ્રિત દે,
જગત મેં જીત દે મા ભવાની જીરે..... (૨)

ઊંચી મેડી તે મારા સંતની રે

ઊંચી મેડી તે મારા સંતની રે, મેં તો મા'લી ન જાણી રામ.. હો રામ..

ઊંચી મેડી તે મારા સંતની રે, મેં તો મા'લી ન જાણી રામ..

અમને તે તેડાં શીદ મોકલ્યાં, કે મારો પીંડ છે કાચો રામ,
મોંઘા મૂલની મારી ચુંદડી, મેં તો મા'લી ન જાણી રામ.. હો રામ..

ઊંચી મેડી તે મારા સંતની રે....

અડધાં પેહર્યાં અડધાં પાથર્યાં, અડધાં ઉપર ઓઢાડ્યાં રામ
ચારે છેડે ચારે જણાં, તોયે ડગમગ થાયે રામ.. હો રામ..

ઊંચી મેડી તે મારા સંતની રે....

નથી તરાપો, નથી ડુંગરા, નથી ઉતર્યાનો આરો રામ
નરસિંહ મહેતાના સ્વામી શામળા, પ્રભુ પાર ઉતારો રામ.. હો રામ..

ઊંચી મેડી તે મારા સંતની રે....

વંદન કરીએ શ્રીપ્રભુ ચરણે

વંદન કરીએ શ્રીપ્રભુ ચરણે રાખો અમને શરણે રે.

અંતરની છે અરજ અમારી ધ્યાન ધરીને સુણજો રે ... વંદન કરીએ.

પહેલું વંદન ગણપતિ તમને, રિદ્ધિ સિદ્ધિ આપો રે,

બીજું વંદન માત સરસ્વતી, સત્ય વાણી અમ આપો ને ... વંદન કરીએ.

ત્રીજું વંદન ગુરુજી તમને, વિદ્યા માર્ગે વાળો રે,

ચોથું વંદન માતપિતાને, આશિષ અમને આપો રે ... વંદન કરીએ.

પાંચમું વંદન પરમેશ્વરને, સદબુદ્ધિને આપો રે,

વિનવે નાનાં બાળ તમારાં, પ્રભુ ચરણમાં રાખો રે ... વંદન કરીએ.

● પ્રેમળ જ્યોતિ તારો દાખવી ●

પ્રેમળ જ્યોતિ તારો દાખવી,
મુજ જીવનપંથ ઉજાળ ... પ્રેમળ જ્યોતિ
દૂર પડ્યો નિજ ધામથી હું,
ને ઘેરે ઘન અંધાર,
માર્ગ સૂઝે નવ ધોર રજનીમાં,
નિજ શિશુને સંભાળ,
મારો જીવનપંથ ઉજાળ ... પ્રેમળ જ્યોતિ
ડગમગતો પગ રાખ સ્થિર મુજ,
દૂર નજર છો ન જાય;
દૂર માર્ગ જોવા લોભ લગીર ન,
એક ડગલું બસ થાય,
મારે એક ડગલું બસ થાય ... પ્રેમળ જ્યોતિ
આજ લગી રહ્યો ગર્વમાં હું,
ને માગી મદદ ના લગાર;
આપબળે માર્ગ જોઈને ચાલવા,
હામ ધરી મૂઠ બાળ;
હવે માગું તુજ આધાર ... પ્રેમળ જ્યોતિ
ભલકભર્યા તેજથી હું લોભાયો,
ને ભય છતાં ધર્યો ગર્વ,
વીત્યાં વર્ષો ને લોપ સ્મરણથી,

સ્ખલન થયાં જે સર્વ,
મારે આજ થકી નવું પર્વ ... પ્રેમળ જ્યોતિ
તારા પ્રભાવે નિભાવ્યો મને પ્રભુ !

આજ લગી પ્રેમભેર,
નિશ્ચે મને તે સ્થિર પગલેથી
ચલવી પહોંચાડશે ઘેર,
દાખવી પ્રેમલ જ્યોતિની સેર ... પ્રેમળ જ્યોતિ
કદમભૂમિ કળણ ભરેલી,
ને ગિરિવર કેરી કરાડ,
ધસમસતા જળ કેરા પ્રવાહો,
સર્વે વટાવી કૃપાળ,
મને પહોંચાડશે નિજ દ્વાર ... પ્રેમળ જ્યોતિ
રજની જશે, ને પ્રભાત ઊજળશે,
ને સ્મિત કરશે પ્રેમાળ,
દિવ્ય ગણોનાં વદન મનોહર
મારે હૃદય વસ્યાં ચિરકાળ,
જે મેં ખોયા હતાં ક્ષણવાર ... પ્રેમળ જ્યોતિ

મારા ઘટમાં બિરાજતા

મારા ઘટમાં બિરાજતા શ્રીનાથજી, યમુનાજી, મહાપ્રભુજી

મારું મનડું છે ગોકુળ વનરાવન

મારા તનના આંગણિયામાં તુલસીનાં વન

મારા પ્રાણ જીવન....મારા ઘટમાં.

મારા આતમના આંગણે શ્રીમહાકૃષ્ણજી

મારી આંખો દીસે ગિરિધારી રે ધારી

મારું તન મન ગયું છે જેને વારી રે વારી

હે મારા શ્યામ મુરારિ.....મારા ઘટમાં.

હે મારા પ્રાણ થકી મને વૈષ્ણવ વ્હાલા

નિત્ય કરતા શ્રીનાથજીને કાલા રે વાલા

મેં તો વલ્લભ પ્રભુજીનાં કીધાં છે દર્શન

મારું મોહી લીધું મન.....મારા ઘટમાં.

હું તો નિત્ય વિઠ્ઠલ વરની સેવા રે કરું

હું તો આઠે સમા કેરી આંખી રે કરું

મેં તો ચિતડું શ્રીનાથજીને ચરણે ધર્યું

જીવન સફળ કર્યું ... મારા ઘટમાં.

મેં તો પુષ્ટિ રે મારગ કેરો સંગ રે સાધ્યો

મને ધોળ કિર્તન કેરો રંગ રે લાગ્યો

મેં તો લાલાની લાલી કેરો રંગ રે માંગ્યો

હીરલો હાથ લાગ્યો ... મારા ઘટમાં.

આવો જીવનમાં લ્હાવો ફરી કદી ના મળે

વારે વારે માનવદેહ ફરી ન મળે
ફેરો લખ રે ચોર્યાસીનો મારો રે ફળે
મને મોહન મળે ... મારા ઘટમાં.
મારી અંત સમય કેરી સુણો રે અરજી
લેજો શરણોમાં શ્રીજીબાવા દયા રે કરી
મને તેડાં રે યમ કેરાં કદી ન આવે
મારો નાથ તેડાવે ... મારા ઘટમાં..

◆ માબાપને ભૂલશો નહી ◆

ભૂલો ભલે બીજું બધું, માબાપને ભૂલશો નહી
અગણિત છે ઉપકાર એના, એહ વિસરશો નહી
અસહ્ય વેઠી વેદના, ત્યારે દીકું તમ મુખડું
એ પુનિત જનના કાળજાં, પથ્થર બની છુંદશો નહી
કાઢી મુખેથી કાળિયા, મોંમા દઈ મોટા કર્યા
અમૃત તણા દેનાર સામે, ઝેર ઉછાળશો નહી
લાખો લડાવ્યા લાડ તમને, કોડ સહુ પુરા કર્યા
એ કોડના પૂરનારના, કોડ પૂરવા ભૂલશો નહી
લાખો કમાતા હો ભલે, માબાપ જેથી ના ઠર્યા
એ લાખ નહિ પણ રાખ છે, એ માનવું ભૂલશો નહી
સંતાનથી સેવા ચહો, સંતાન છો સેવા કરો
જેવું કરો તેવું ભરો, એ ભાવના ભૂલશો નહી
ભીને સૂઈ પોતે અને સૂકે સૂવાડ્યા આપને

એની અમીમય આંખને, ભૂલીને ભીંજવશો નહી
પુષ્પો બિછાવ્યાં પ્રેમથી, જેણે તમારા રાહ પર
એ રાહબરના રાહ પર, કંટક કદી બનશો નહી
ધન ખરચતાં મળશે બધું, માતાપિતા મળશે નહી
એનાં પુનિત ચરણો તણી, કદી ચાહના ભૂલશો નહી.

❖ વિશ્વંભરી સ્તુતિ ❖

વિશ્વંભરી અખિલ વિશ્વ તણી જનેતા,
વિદ્યાધરી વદનમાં વસજો વિદ્યાતા;
દુર્બુદ્ધિ દૂર કરીને સદબુદ્ધિ આપો
મામ્ પાહિ ઓ ભગવતી ! ભવ દુઃખ કાપો.
ભૂલો પડી ભવરણે ભટકું ભવાની,
સુઝે નહિ લગીર કોઈ દિશા જવાની;
ભાસે ભયંકર વળી મનના ઉતાપો,
મામ્ પાહિ ઓ ભગવતી ! ભવ દુઃખ કાપો.
આ રંકને ઉગરવા નથી કોઈ આરો,
જન્માંધ છું જનની હું ગ્રહી બાંધ તારો,
ના શું સુણો ભગવતી શિશુના વિલાપો,
મામ્ પાહિ ઓ ભગવતી ! ભવ દુઃખ કાપો.
મા કર્મ જન્મ કથની કરતાં વિચારું,
આ સૃષ્ટિમાં તુજ વિના નથી કોઈ મારું,
કોને કહું કઠિન યુગ તણો બળાપો,

મામ્ પાહિ ઓ ભગવતી ! ભવ દુઃખ કાપો.
હું કામ ક્રોધ મદ મોહ થકી છકેલો,
આડંબરે અતિ ઘણો મદથી બકેલો,
દોષો થકી દુષિતના કરી માફ પાપો,
મામ્ પાહિ ઓ ભગવતી ! ભવ દુઃખ કાપો.
ના શાસ્ત્રના શ્રવણનું પયપાન પીધું,
હા મંત્ર કે સ્તુતિ કથા નથી કાંઈ કીધું,
શ્રદ્ધા ધરી નથી કર્યા તવ નામ જાપો,
મામ્ પાહિ ઓ ભગવતી ! ભવ દુઃખ કાપો.
રે રે ભવાનિ બહુ ભૂલ થઈ જ મારી,
આ જિંદગી થઈ મને અતિશે અકારી,
દોષો પ્રજાળી સઘળાં તવ છાપ છાપો,
મામ્ પાહિ ઓ ભગવતી ! ભવ દુઃખ કાપો.
ખાલી ન કાંઈ સ્થળ છે વિણ આપ ધારો,
બ્રહ્માંડમાં અણું અણું મહીં વાસ તારો,
શક્તિ ન માપ ગણવા અગણિત માપો,
મામ્ પાહિ ઓ ભગવતી ! ભવ દુઃખ કાપો.
પાપે પ્રપંચ કરવા બધી વાતે પૂરો,
ખોટો ખરો ભગવતી પણ હું તમારો,
જાડ્યાંધકાર કરી દૂર સુબુદ્ધિ આપો,
મામ્ પાહિ ઓ ભગવતી ! ભવ દુઃખ કાપો.
શીખ સુણો રસિક છંદ જ એક ચિત્તે,
તેને થકી ત્રિવિધ તાપ ટળે ખચિત્તે,

વાઘે વિશેષ વળી અંબ તણા પ્રતાપો,
મામ્ પાહિ ઓ ભગવતી ! ભવ દુઃખ કાપો.
શ્રી સદગુરુ શરણમાં રહીને યજું છું,
રાત્રિદિને ભગવતી તુજને ભજું છું,
સદભક્ત સેવકતણા પરિતાપ ચાપો,
મામ્ પાહિ ઓ ભગવતી ! ભવ દુઃખ કાપો.
અંતર વિષે અધિક ઉર્મિ થતાં ભવાની,
ગાઉં સ્તુતિ તવ બળે નમીને મૃડાણી,
સંસારના સકળ રોગ સમૂળ કાપો,
મામ્ પાહિ ઓ ભગવતી ! ભવ દુઃખ કાપો.

❧ રંગાઈ જાને રંગમાં.. ❧

રંગાઈ જાને રંગમાં..
સીતારામ તણા સતસંગમાં
રાઘેશ્યામ તણા તું રંગમાં..
રંગાઈ જાને રંગમાં..

આજે ભજશું, કાલે ભજશું,
ભજશું સીતારામ, ક્યારે ભજશું રાઘેશ્યામ,
શ્વાસ ખૂટશે, નાડી તૂટશે, પ્રાણ નહીં રે તારા અંગમાં..
રંગાઈ જાને રંગમાં..

જીવ જાણતો ઝાઝું જીવશું, મારું છે આ તમામ,

પહેલાં અમર કરી લઉં નામ,
તેડું આવશે, યમનું જાણજે, જાવું પડશે સંગમાં..
રંગાઈ જાને રંગમાં..

સૌ જન કહેતા પછી જપીશું, પહેલાં મેળવી લોને દામ,
રહેવા ના કરી લો ઠામ,
પ્રભુ પડ્યો છે એમ, ક્યાં રસ્તામાં, સૌ જન કહેતા વ્યંગમાં..
રંગાઈ જાને રંગમાં..

ઘડપણ આવશે ત્યારે ભજશું, પહેલાં ઘરના કામ તમામ,
પછી ફરીશું તીરથ ધામ,
આતમ એક દિન ઊડી જાશે, તારું શરીર રહેશે પલંગમાં..
રંગાઈ જાને રંગમાં..

બત્રીસ ભાતનાં ભોજન જમતાં, ભેળી કરીને ભામ,
એમાં ક્યાંથી સાંભરે રામ,
દાન-પુણ્યથી દૂર રહ્યો તું, ફોગટ ફરે છે ધમંડમાં..
રંગાઈ જાને રંગમાં..

રંગ રાગમાં ક્યારે રટાશે, રહી જશે આમ ને આમ,
માટે ઓળખ આતમરામ,
બાબા આનંદે હરિ ઐં અખંડ છે, ભજ તું શિવના સંગમાં..
રંગાઈ જાને રંગમાં...

...

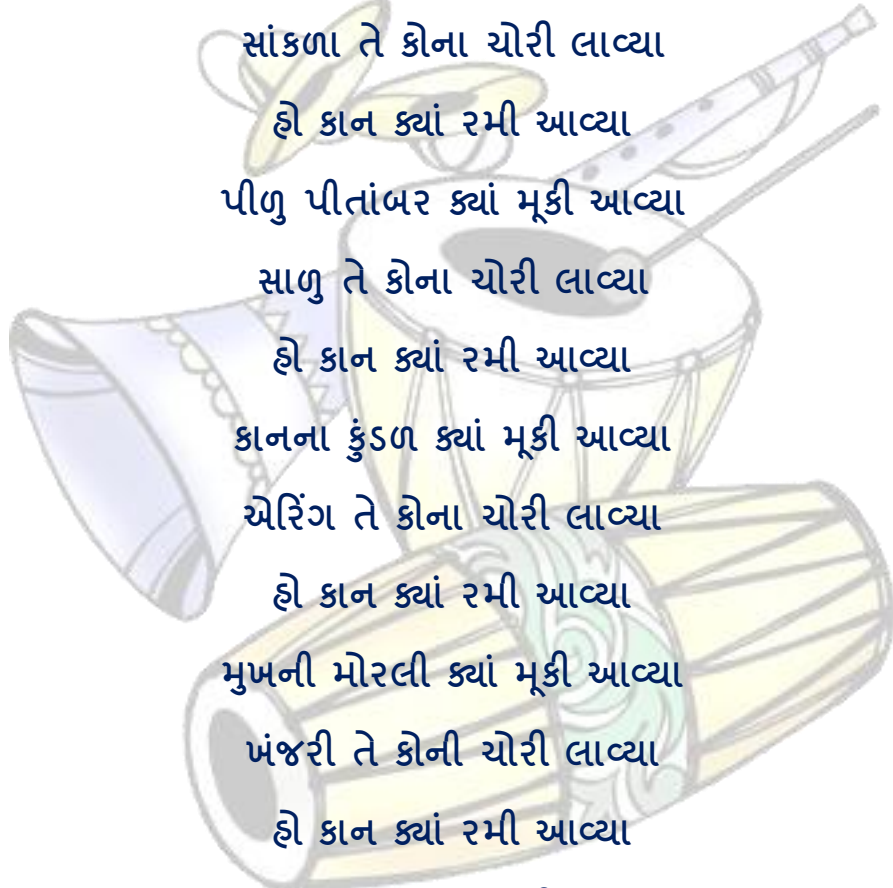
◆ નૈયા ઝુકાવી મેં તો ◆

નૈયા ઝુકાવી મેં તો જોજે ડુબી જાય ના
આંખો આંખો દિવો મારો જોજે રે બુઝાય ના
સ્વાર્થનું સંગીત ચારે કોર બાજે
કોઇનું કોઇ નથી દુનીયામાં આજે
તનનો તંબુરો જોજે બેસુરો થાય ના ... આંખો આંખો દીવો
પાપ ને પુણ્યના ભેદ રે પરખાતા
રાગ ને દ્રેષ આજે ઘટ ઘટ ઘુંટાતા
જોજે આ જીવનમાં ઝેર પ્રસરાય ના ... આંખો આંખો દીવો
શ્રદ્ધાના દિવડાને જલતો તું રાખજે
નિશદિન સ્નેહ કેરું તેલ એમાં નાખજે
મનને મંદીર જોજે અંધકાર થાય ના ... આંખો આંખો દીવો

→ મથુરામાં ખેલ ખેલી આવ્યા ←

મથુરામાં ખેલ ખેલી આવ્યા
હો કાન ક્યાં રમી આવ્યા
માથાનો મુગટ ક્યાં મૂકી આવ્યા
સાડી તે કોની ચોરી લાવ્યા
હો કાન ક્યાં રમી આવ્યા
નાકની નથણી ક્યાં મૂકી આવ્યા
વાળી તે કોની ચોરી લાવ્યા
હો કાન ક્યાં રમી આવ્યા
ડોકનો હારલો ક્યાં મૂકી આવ્યા

માળા તે કોની ચોરી લાવ્યા
હો કાન ક્યાં રમી આવ્યા
હાથની પહોંચી ક્યાં મૂકી આવ્યા
કંગન તે કોના ચોરી લાવ્યા
હો કાન ક્યાં રમી આવ્યા
પગનાં ઝાંઝરા ક્યાં મૂકી આવ્યા
સાંકળા તે કોના ચોરી લાવ્યા
હો કાન ક્યાં રમી આવ્યા
પીળુ પીતાંબર ક્યાં મૂકી આવ્યા
સાળુ તે કોના ચોરી લાવ્યા
હો કાન ક્યાં રમી આવ્યા
કાનના કુંડળ ક્યાં મૂકી આવ્યા
એરિંગ તે કોના ચોરી લાવ્યા
હો કાન ક્યાં રમી આવ્યા
મુખની મોરલી ક્યાં મૂકી આવ્યા
ખંજરી તે કોની ચોરી લાવ્યા
હો કાન ક્યાં રમી આવ્યા
મનડું તમારું ક્યાં મૂકી આવ્યા
સુધબુધ તે કોની ચોરી લાવ્યા
હો કાન ક્યાં રમી આવ્યા
મથુરામાં ખેલ ખેલી આવ્યા
હો કાન ક્યાં રમી આવ્યા

ઉતારું આરતી શ્રીકૃષ્ણ

ઉતારું આરતી શ્રીકૃષ્ણ ઘરે આવ્યા
ઝીણે ઝીણે મોટીડે ને ચોખલડે વધાવો રે..... ઉતારું આરતી.....
ઉતારું આરતી શ્રી શિવજી ઘરે આવ્યા
ઝીણે ઝીણે મોટીડે ને ચોખલડે વધાવો રે..... ઉતારું આરતી.....
ઉતારું આરતી શ્રી સાંઘનાથ ઘરે આવ્યા
ઝીણે ઝીણે મોટીડે ને ચોખલડે વધાવો રે..... ઉતારું આરતી.....

❧ જા જા રે ઓ કિશન કનૈયા ❧

કનૈયા જા જા જા કનૈયા જા જા જા
જા જા રે ઓ કિશન કનૈયા જા જા જા
જા જા રે ઓ કિશન કનૈયા જા જા જા
નથી હવે તું નટવર નાનો જલ્દી ડાહ્યો થા.
કનૈયાo

કાનુડાનું માગુ નાખ્યું રાધાજીની સાથે
કાનુડાનું માગુ નાખ્યું રાધાજીની સાથે
રાધાજીના માતા પિતા
રાધાજીના માતા પિતાએ
તરત પાડી નાં ક્યા તારો ઈ કાળીયોને

ક્યા મારી રાધા ?

કનૈયાo

પછી કાનુડે વેણુ વગાડી ચૌદ ભુવન ગજાવ્યા

પછી કાનુડે વેણુ વગાડી ચૌદ ભુવન ગજાવ્યા

રાધાજીના માતા પિતા તો

રાધાજીના માતા પિતા તો

પગે લાગતા આવ્યા

કાનુડાના વિવાહ થયા ને લોકો બોલ્યા વાહ !

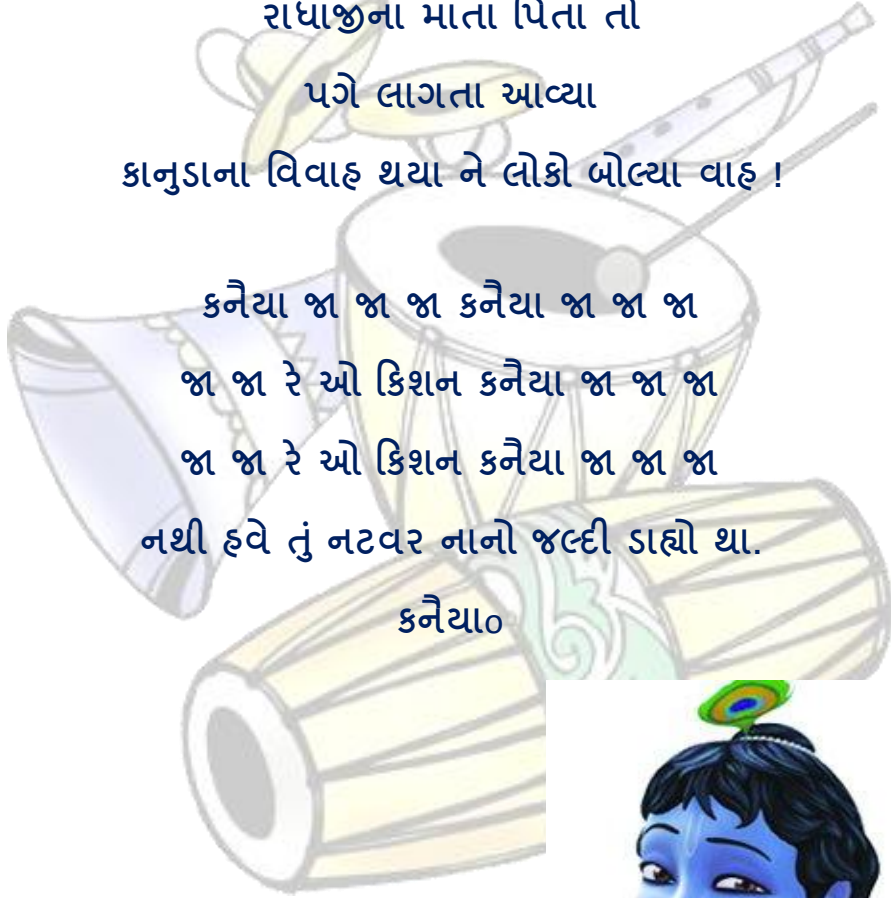
કનૈયા જા જા જા કનૈયા જા જા જા

જા જા રે ઓ કિશન કનૈયા જા જા જા

જા જા રે ઓ કિશન કનૈયા જા જા જા

નથી હવે તું નટવર નાનો જલ્દી ડાહ્યો થા.

કનૈયાo

નંદલાલ નહિ રે આવું

નંદલાલ નહિ રે આવું કે ઘેર કામ છે;

કામ છે, કામ છે, કામ છે રે;

નંદલાલ નહિ રે આવું કે ઘેર કામ છે.

આણી તીરે ગંગા ને પેલી તીરે જમુના;

વચ્ચમાં ગોકુળિયું ગામ છે રે;

નંદલાલ નહિ રે આવું કે ઘેર કામ છે.

વનરા રે વનમાં રાસ રચ્યો છે;

સો-સો ગોપીઓની વચ્ચે એક કહાન છે રે;

નંદલાલ નહિ રે આવું કે ઘેર કામ છે.

વનરા તે વનની કુંજગલીમાં;

ઘેરઘેર ગોપીઓના ઠામ છે રે;

નંદલાલ નહિ રે આવું કે ઘેર કામ છે.

વનરા તે વનના મારગે જાતાં;

દાણ આપવાની મુને ઘણી હામ છે રે;

નંદલાલ નહિ રે આવું કે ઘેર કામ છે.

બાઈ મીરાં રહે પ્રભુ ગિરધરનાં ગુણ;

ચરણકમળમાં મુજ વિશ્રામ છે રે;

નંદલાલ નહિ રે આવું કે ઘેર કામ છે.

રોઈ રોઈ કોને સંભળાવું

રોઈ રોઈ કોને સંભળાવું રે ? જેસલજી કે છે.
આવા દુઃખ કોને સંભળાવું રે ? જાડેજો કે છે.
રુદિયો રુએ ને માંચલો ભીતર જલે. (2)

અમે હતા તોળી રાણી ! ખારી વેલ તુંબડા.
તમ આવ્યે મીઠડા હોય રે જાડેજો કે છે.
મારો રુદિયો ૦

અમે તો હતા તોળી રાણી ઊંડે જલ બેડલા,
તમે રે ઉતારો ભવપાર જાડેજો કે છે.
મારો રુદિયો ૦

લેતા શ્રી રામનું નામ

લેતા શ્રી રામનું નામ દુનિયા લાજી મરે છે.(૨)

રામ નામ લેતા એની જીભલડી દુઃખે,
પારકી નિંદામાં હોશિયાર, દુનિયા લાજી મરે છે.

મંદિરે જતા એના પગડિયા દુઃખે,

ફરી આવે આખું ગામ, દુનિયા લાજી મરે છે.

દાન પુણ્ય કરતા એના હાથડીયા દુઃખે,
અફળ બધું જાય, દુનિયા લાજી મરે છે.

ધુન બોલે ત્યારે કોઈ ન આવે,
ગાળું બોલે તો ભેગા થાય, દુનિયા લાજી મરે છે.

ભજનમાં જતા એને નીંદરડી આવે,
ફિલ્મ જોવામાં હોશિયાર, દુનિયા લાજી મરે છે.

લેતા શ્રી રામનું નામ દુનિયા લાજી મરે છે.(૨)

● તું તો માળા રે જપીલે ●

તારી એક એક પળ જાય લાખની,
તું તો માળા રે જપીલે રાધેશ્યામની○

ખાલી આવ્યા ખાલી જાશું,
સાથે શું લાવ્યા શું લઈ જાશું ?
જીવન ધન્ય રે બનાવો ભક્તિભાવથી,
તું તો માળા રે જપીલે રાધેશ્યામની○

જુઠા જગના જુઠા ખેલ,
મનવા તારું મારું મેલ.
હવે છોડી દેને ચિંતા આખા ગામની,
તું તો માળા રે જપીલે રાધેશ્યામની॥

તારી એક એક પળ જાય લાખની,
તું તો માળા રે જપીલે રાધેશ્યામની॥

ગણપતિ દાતા મેરે દાતા

તમે ભાંગો મારા દલડાની ભ્રાતા...

તમે ખોલો મારા રૂઢિયાના તાળા...

મારા દુખ દારિદ્રય મટી જાતા...

ગણપતિ દાતા મેરે દાતા

મૂળ મહેલમાં વસે ગુણેશા

ગુરુ-ગમસે ગમ પાતા... ગણપતિ દાતા

રૂમઝૂમ રૂમઝૂમ નેપુર બાજે

મધુર ચાલ ચલંતા.. ગણપતિ દાતા

ખીર ખાંડને અમૃત ભોજન...

ગણપતિ લાડુડા પાતા...

ધૂપ ધ્યાનને કરું આરતી

ગુગળના ધૂપ હોતા..ગણપતિ દાતા

તોરલ પુરીજી રૂખડિયો બોલ્યા

મરજીવા મોજું પાતા... ગણપતિ દાતા

આંખો પવિત્ર રાખ સાચું તું બોલ,
ઈશ્વર દેખાશે તને પ્રમળનો કોલ,
સત્ય એજ પરમેશ્વર બાપુનો બોધ,
તારામાં પરમેશ્વર છે કે નહીં સ્વર્ગ માગું નહીં,
મુક્તિ કે નિંદ મેં કયા મજા હે,
દીન કે દુઃખ ભવ-ભવ મિટાતા રહું
દીન બંધો મુજે યહી વર દે...

❏ ટિકરી તારા સોભાગ્યનું સિંદુર ❏

ટિકરી તારા સોભાગ્યનું સિંદુર આજ ઘોળી લાવ્યો છું,
વિદ્યાતાએ જે લખ્યું હતું તે સરનામું શોધી લાવ્યો છું,
કાળજા કેરો કટકો તુ, વેગળી નથી કરી ક્યારેય ,
તારી ને મારી જુદાઈનું કોઈને વચન દઈને આવ્યો છું,
ટિકરી તારા માટે આજ પાનેતર લઈને આવ્યો છું,
સપના મારા જે હતા પાલવમાં બાંધી લાવ્યો છું,
પારકી અમાનત છે તુ બીજાની ક્યાં સુધી સંભાળુ,
ભારે હૈયે તારી કંકોત્રી હેતના તેડા લખવા લાગ્યો છું,

ઢીંગલી જેવી લાડલી માટે રણઝણ ઝાંઝર લાવ્યો છું,
હૃદય મારું રડે છે પણ મુખ પર સ્મિત લાવ્યો છું,
પથ્થર જેવો બાપ પણ રડી પડે છે દિકરી ની વિદાયથી,
આંગણું મારૂં સુનું થાશે હું વિવશ બની ઉભો છું,
સંસાર તારો સ્વર્ગ બને એજ આશિષ ગુંથી લાવ્યો છું,
દર્પણ છે તુજ મારૂં એવો અરીસો લાવ્યો છું,
પારકાને પોતિકા ગણી બન્ને કુળને શોભાવજે,
લુછી નાંખ આંસુ દિકરી ખુશીનો અવસર લાવ્યો છું,
ખુણે ખુણે સંભળાશે તારો નાદ, હરપળે આવશે અમોને તારી યાદ,
કોને પાડીશું હવે અમે સાદ, સાસરવાસને શોભાવજે એવી અમ આસ.

હયાત માતા-પિતા

હયાત માતા-પિતાની છત્રછાયામાં,
વ્હાલપનમાં બે વેણ બોલીને, નિરખી લેજો,
હોઠ અડધા બિડાય ગયા પછી,
ગંગાજળ મૂકીને શું કરશો...
અંતરના આશીર્વાદ આપનારને,
સાચા હૃદયથી એક ક્ષણ ભેટી લેજો,
હયાતી નહીં હોય ત્યારે નત મસ્તકે,
છબીને નમન કરીને શું કરશો...

કાળની થપાટ વાગશે, અલવિદા એ થઈ જશે,
પ્રેમાળ હાથ પછી તમારા પર કદી નહીં ફરે,
લાખ કરશો ઉપાય તે વાત્સલ લ્હાવો નહીં મળે,
પછી દિવાનખંડમાં તસવીર મૂકીને શું કરશો..
માતા-પિતાનો ખજાનો ભાગ્યશાળી સંતાનને મળે,
અડસઠ તિરથ તેના ચરણોમાં બીજા તિરથ ના ફરશો,
સ્નેહની ભરતી આવીને ચાલી જશે પલમાં,
પછી કિનારે છીપલાં વીણીને શું કરશો..
હયાત હોય ત્યારે હૈયું તેનું ઠારજો,
પાનખરમાં વસંત આવે, એવો વ્યવહાર રાખજો,
પંચભૂતમાં ભળી ગયા પછી આ દેહના,
અસ્થિને ગંગામાં પધરાવીને શું કરશો..
શ્રવણ બનીને ઘડપણની લાકડી તમે બનજો,
હેતથી હાથ પકડીને ક્યારેક તીર્થ સાથે કરજો,
માતૃદેવો ભવ, પિતૃદેવો ભવ સનાતન સત્ય છે,
પછી રામનામ સત્ય છે બોલીને શું કરશો..
પૈસા ખર્ચતા સઘળું મળશે, મા-બાપ નહીં મળે,
ગયો સમય નહીં આવે, લાખો કમાઈને શું કરશો,
પ્રેમથી હાથ ફેરવીને 'બકા' કહેનાર નહીં મળે,
પછી ઉછીનો પ્રેમ લઈને, આંસું સારીને શું કરશો...

♦ રુક્મિણી નો પત્ર શ્રી કૃષ્ણને ♦

શ્રોતા તણા શ્રવણ દ્વારથી શ્યામ પેસી,
પ્રત્યંગના સકળ તાપ હરો ગુણોથી;
ને દર્શને સકલ મંગળ સિધ્ધ હેતુ ,
આવી જજો છુપી રીતે લૈઠ સૈન્ય સાથે
માની પતિ મનથકી વરી આપને હું,
આત્મા સમર્પણ હરે કરી હું ચુકી છું;
રે, સિંહ ભાગ શિશુપાલ સમો શુગાલ,
સ્પર્શી ન જાય ધરજો કમલાક્ષ ખ્યાલ.
કીધેલ હોય નિયમે વૃત પુન્ય લેશ,
પૂજેલ હોય ગુરુદેવ દ્વિજ પરેશ;
તો આવી આંહિ ગ્રહજો મુજ પાણિ કૃષ્ણ,
થાજો ન આપ વિણ રે, શિશુપાલ સ્પર્શ.

મારો બાળસ્નેહી સુદામો રે,
હું દુખિયાનો વિસામો રે;”
ઊઠી ધાયા જાદવરાય રે,
નવ પહેર્યા મોજાં પાત્ર રે.
પીંતાબર ભૂમિ ભરાય રે,
રાણી રુક્મિણી ઊંચાં સાય રે;
અતિ આનંદે ફૂલી કાય રે,
હરો દોડે ને શ્વાસે ભરાય રે.
પડે-આખડે બેઠા થાય રે,
એક પળ તે જુગ જેવી જાય રે;
સ્ત્રીઓને કહી ગયા ભગવાન રે,
“પૂજાથાળ કરો સાવધાન રે.
હું જે ભોગવું રાજ્યાસન રે,
તે તો એ બ્રાહ્મણનું પુન્ય રે;
જે કોઈ નમશે એના ચરણ ઝાલી રે,
તે નારી સહુપેં મને વહાલી રે.”
તવ સ્ત્રી સહુ પાછી ફરતી રે,
સામગ્રી પૂજાની કરતી રે;
સહુ કહે, માંહોમાંહી, “બાઈ રે,
કેવા હશે શ્રીકૃષ્ણના ભાઈ રે?
જેને શામળિયાશું સ્નેહ રે,

હશે કંદર્પ સરખો દેહ રે;”
લછ પૂજાના ઉપહાર રે,
રહી ઊભી સોળ હજાર રે.
“બાઇ લોચનનું સુખ લીજે રે,
આજ જેઠનું દર્શન કીજે રે;”
ઋષિ શુકજી કહે સુણ રાય રે,
શામળિયોજી મળવા જાય રે.
છબીલાજીએ છૂટી ચાલે રે,
દીધી દોટ તે દીનદયાળે રે;
સુદામે દીઠા કૃષ્ણદેવ રે,
છૂટ્યાં આંસુ શ્રાવણનેવ રે.
જુએ કૌતુક ચારે વર્ણ રે,
ક્યાં આ વિપ્ર? ક્યાં આ અશરણશર્ણ રે;
જુએ દેવ વિમાને ચડિયા રે,
પ્રભુ ઋષિજીને પાવે પડિયા રે.
હરિ ઉઠાડ્યા ગ્રહી હાથ રે,
ઋષિજી લીધા હૈડા સાથ રે;
ભુજ-બંધન વાંસા પૂંઠે રે,
પ્રેમનાં આલિંગન નવ છૂટે રે.
મુખ અન્યોન્યે જોયાં રે,
હરિનાં આંસુ સુદામે લોયાં રે,
તુંબીપાત્ર ઉલાળીને લીધું રે,
દાસત્વ દયાળે કીધું રે.

“ઋષિ, પાવન કર્યું મુજ ગામ રે,
હવે પવિત્ર કરો મુજ ધામ રે,”
તેડી આવ્યા વિશ્વાધાર રે,
મંદિરમાં હરખથી અપાર રે.
જોઈ હાસ્ય કરે સૌ નારી રે,
આ તો રૂડી મિત્રચારી રે!

ઘણું વાંકાબોલા સત્યભામા રે,
“આ શું ફૂટડા મિત્ર સુદામા રે!
હરિ અહીંથી ભીડી શું ધાયા રે!
ભલી નાનપણની માયા રે;
ભલી જોવા સરખી જોડી રે,
હરિને સાંધો, એને સખોડી રે!
જો કોઈ બાળક બહાર નીકળશે રે,
તે તો કાકાને દેખી છળશે રે;”
તવ બોલ્યાં ડુકમિણી રાણી રે,
“તમે બોલો છો શું જાણી રે?”

હરીનો મારગ છે શૂરાનો, નહિ કાયરનું કામ જોને,
પ્રથમ પહેલું મસ્તક મૂકી, વળતા લેવું નામ જોને.
સુત વિત દારા શીશ સમરપે, તે પામે રસ પીવા જોને;
સિંધુ મધ્યે મોતી લેવા, માંહી પડ્યા મરજીવા જોને.
મરણ આગમે તે ભરે મુકી, દિલની દુગ્ધા વામે જોને;
તીરે ઊભા જુએ તમાશો, તે કોડી નવ પામે જોને.
પ્રેમપંથ પાવકની જવાળા, ભાળી પાછા ભાગે જોને;
માંહી પડ્યા તે મહાસુખ માણે દેખનહારા દાઝે જોને.
માથા સાટે મોંધી વસ્તુ, સાંપડવી નહિ સહેલ જોને;
મહાપદ પામ્યા તે મરજીવા, મૂકી મનનો મેલ જોને.
રામ અમલમાં રાતામાતા, પૂરા પ્રેમી પરખે જોને;
પ્રિતમનાં સ્વામીની લીલા, તે રજનીદન નીરખે જોને.

❖ એક જ દે ચિનગારી ❖

એક જ દે ચિનગારી, મહાનલ!

એક જ દે ચિનગારી.

ચક્રમક લોહું ઘસતાં ઘસતાં ખરચી જિંદગી સારી,
જામગરીમાં તણખો ન પડ્યો, ન ફળી મહેનત મારી.

મહાનલ! એક જ દે ચિનગારી.

ચાંદો સળગ્યો, સૂરજ સળગ્યો, સળગી આભઅટારી,
ના સળગી એક સગડી મારી, વાત વિપતની ભારી.

મહાનલ! એક જ દે ચિનગારી..

ઠંડીમાં મુજ કાયા થથરે, ખૂટી ધીરજ મારી,
વિશ્વાનલ હું અધિક ન માગું, માગું એક ચિનગારી.

મહાનલ! એક જ દે ચિનગારી..

પગ તમે ધોવા દ્યો રઘુરાયજી...
પ્રભુ મને શક પડ્યો મનમાં, પગ મને ધોવા દ્યો
રામ લખમણ જાનકી એ, તીર ગંગાને જાય જી;
નાવ માંગી નીર તરવા,
ગુહ બોલ્યો ગમ ખાઈ... પગ મને.
રજ તમારી કામણગારી, નાવ નારી થઈ જાય જી;
તો અમારી રંક-જનની,
આજીવિકા ટળી જાય ... પગ મને.
જોઈ ચતુરતા ભીલ જનની, જાનકી મુસકાય જી
અભણ કેવું યાદ રાખે,
ભણેલ ભૂલી જાય ! ... પગ મને.
આ જગતમાં દીનદયાળુ ! ગરજ-કેવી ગણાય જી;
ઊભા રાખી આપને પછી,
પગ પખાળી જાય ... પગ મને.
નાવડીમાં બાવડી ઝાલી, રામની ભીલરાય જી;
પાર ઊતરી પૂછીયું 'તમે,
શું લેશો ઉતરાઈ' ... પગ મને.
નાચીની કદી નાચી લ્યે નઈ, આપણે ધંધાભાઈ જી;
'કાગ' લ્યે નહિ ખારવાની,
ખારવો ઉતરાઈ ... પગ મને.

નથી રે પીધાં અણજાણી રે,
મેવાડના રાણા, ઝેર તો પીધા જાણી જાણી.
કોયલ ને કાગ રાણા, એક જ વરણાં રે;
કડવી લાગે છે કાગવાણી રે,
મેવાડના રાણા, ઝેર તો પીધાં જાણી જાણી.
ઝેરના કટોરા જ્યારે રાણાજી મોકલે રે;
તેનાં બનાવ્યાં દૂધ પાણી રે,
મેવાડના રાણા, ઝેર તો પીધાં જાણી જાણી.
રીસ કરીને રાણો ત્રાસ ગુજારે;
ક્રોધ રૂપે દર્શાણી રે,
મેવાડના રાણા, ઝેર તો પીધાં જાણી જાણી.
સાધુનો સંગ મીરાં છોડી દિયો રે;
તમને બનાવું રાજરાણી રે,
મેવાડના રાણા, ઝેર તો પીધાં જાણી જાણી.
સાધુડાનો સંગ રાણા નહિ છૂટે અમથો રે;
જનમોજનમની બંધાણી રે,
મેવાડના રાણા, ઝેર તો પીધાં જાણી જાણી.
સંતો છે માત રાણા, સંતો પિતા મારા;
સંતોની સંગે હું લોભાણી રે,
મેવાડના રાણા, ઝેર તો પીધાં જાણી જાણી.
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગિરધર નાગર;

તમને ભજીને હું વેચાણી રે,
મેવાડના રાણા, ઝેર તો પીધાં જાણી જાણી.

ભાગું તો મારી ભોમકા લાજે

ભાગું તો મારી ભોમકા લાજે ને ભોરિંગ ઝીલે ન ભાર,
હે મેરુ સરીખા ડોલવા લાગે એને આકાશનો આધાર,
મેરામણ માઝા ન મુકે ચેલૈયો સતનો ચુકે.(2)

- મેરામણ૦

મોરધ્વજ રાજાએ અંગ વેરાવ્યા, દીધા કર્ણે દાન,(2)
શિબી રાજાએ જાંઘને કાપી,(2) ત્યારે મળ્યા ભગવાન.

- મેરામણ૦

દધીચી ઋષિને દેવતા યાચે, વાંસાનું કરવા વજર,(2)
હે કુહાડે જેના અંગડા કાપ્યા,(2) ત્યારે મળ્યા ભગવાન.

- મેરામણ૦

શિર મળે પણ સમય મળે નહિ, સાધુ છે મેમાન,(2)
હે અવસર આવ્યે પાછા ન પડીએ,(2) કાયા થાય કુરબાન.

- મેરામણ૦

ઘડવૈયા મારે ઠાકોરજી નથી થાવું

ઘડ ધીંગાણે જેના માથા મસાણે, એનો પાળીયો થઈને પૂજાવું રે,
ઘડવૈયા મારે ઠાકોરજી નથી થાવું.

ટોચોમા ટાંકણું લઈને ઘડવૈયા, મારે પ્રભુ થઈ નથી પુજાવું, (2)
ઘડ ધીંગાણે જેના માથા મસાણે, એનો પાળીયો થઈને પૂજાવું રે.
ઘડવૈયા મારે ઠાકોરજી નથી થાવું.

હોમ હવન કે જગન જાપથી, મારે નથી પધરાવું. (2)
બેટડે બાપના મોઢા ન ભાળ્યા, એવા કુમળે હાથે ખોડાવું રે.
ઘડવૈયા મારે ઠાકોરજી નથી થાવું.

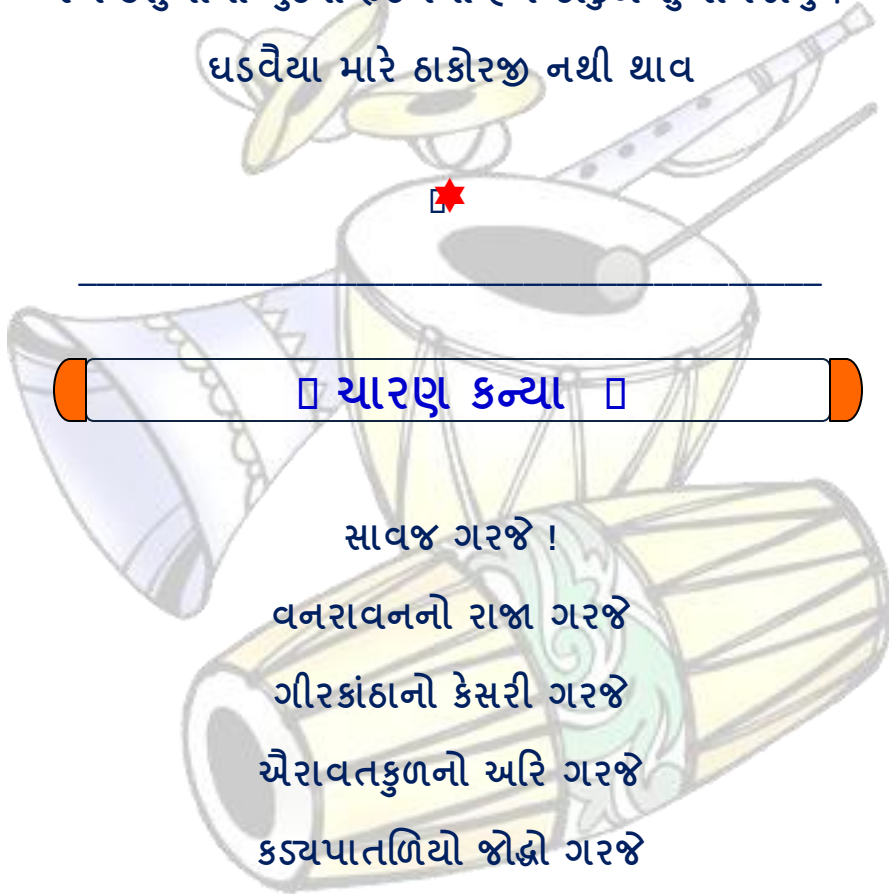
પીળા પીતાંબર અને જરકશી જામા, મારે વાઘામાં નથી વીંટળાવું. (2)
કાઢ્યા'તા રંગ જેણે ઝાઝા ધીંગાણે, એવા સિંદૂરિયા થઈને ચોપડાવું રે.
ઘડવૈયા મારે ઠાકોરજી નથી થાવું.

ગોમતીજી કે જમનાજીમાં મારે, નીર ગંગાથી નથી નાવું, (2)
નમતી સાંજે કોઈ નમણી વિજોગણના, ઉના ઉના આંસુડે નાવું રે.
ઘડવૈયા મારે ઠાકોરજી નથી થાવું.

બંધ મંદિરીયામાં બેસવું નથી મારે વન વગડામાં રે જાવું, (2)
શુરા ને શહીદોના સંગમાં રે મારે ખાંભી થઈને હરખાવું રે.
ઘડવૈયા મારે ઠાકોરજી નથી થાવું.

કપટી જગતના રે કુડા રે રાગથી ફોગટ નથી રે પુજાવું,(2)
મડદાં બોલે એવા સિંધૂડા રાગમાં શુરોપુરો થઈને હરખાવું રે.
ઘડવૈયા મારે ઠાકોરજી નથી થાવું.

મોહ ઉપજાવે એવી મૂર્તિમાં રે મારે ચીતરે નથી ચીતરાવું,(2)
રંગ કસુંબીના ઘુંટ્યા હૃદયમાં હવે દાદુળ શું સમજાવું ?
ઘડવૈયા મારે ઠાકોરજી નથી થાવ

▣ ચારણ કન્યા ▣

સાવજ ગરજે !
વનરાવનનો રાજા ગરજે
ગીરકાંઠાનો કેસરી ગરજે
ઐરાવતકુળનો અરિ ગરજે
કડ્યપાતળિયો જોદ્ધો ગરજે
મોં ફાડી માતેલો ગરજે
જાણે કો જોગંદર ગરજે
નાનો એવો સમદર ગરજે !
ક્યાં ક્યાં ગરજે ?
બાવળના જાળામાં ગરજે

ડુંગરના ગાળામાં ગરજે
કણબીના ખેતરમાં ગરજે
ગામ તણા પાદરમાં ગરજે
નદીઓની ભેખડમાં ગરજે
ગિરિઓની ગોહરમાં ગરજે
ઉગમણો, આથમણો ગરજે

ઓરો ને આઘેરો ગરજે
થર થર કાંપે !

વાડામાં વાછડલાં કાંપે
ફૂબામાં બાળકડાં કાંપે
મધરાતે પંખીડાં કાંપે
ઝડ તણાં પાંદડલા કાંપે
પહાડોના પથ્થર પણ કાંપે
સરિતાઓના જળ પણ કાંપે
સૂતાં ને જાગતાં કાંપે
જડ ને ચેતન સૌએ કાંપે
આંખ ઝબૂકે

કેવી એની આંખ ઝબૂકે
વાદળમાંથી વીજ ઝબૂકે
જોટે ઊગી બીજ ઝબૂકે
જાણે બે અંગાર ઝબૂકે
હીરાના શણગાર ઝબૂકે
જોગંદરની ઝાળ ઝબૂકે

વીર તણી ઝંઝાળ ઝબૂકે
ટમટમતી બે જ્યોત ઝબૂકે
જડબાં ફાડે !

ડુંગર જાણે ડાચાં ફાડે !
જોગી જાણે ગુફા ઉઘાડે !
જમરાજાનું દ્વાર ઉઘાડે !
પૃથ્વીનું પાતાળ ઉઘાડે !
બરછી સરખા દાંત બતાવે
લસ લસ કરતા જીભ ઝુલાવે.

બ્હાદર ઊઠે !
બડકંદાર બિરાદર ઊઠે
ફરસી લેતો ચારણ ઊઠે
ખડગ ખેંચતો આહીર ઊઠે
બરછી ભાલે કાઠી ઊઠે
ઘર ઘરમાંથી માટી ઊઠે
ગોબો હાથ રબારી ઊઠે
સોટો લઈ ઘરનારી ઊઠે
ગાય તણા રખવાળો ઊઠે
દૂધમલા ગોવાળો ઊઠે
મૂછે વળ દેનારા ઊઠે
ખોંખારો ખાનારા ઊઠે
માનું દૂધ પીનારા ઊઠે !
જાણે આભ મિનારા ઊઠે !

ઊભો રે'જે

ત્રાડ પડી કે ઊભો રે'જે !

ગીરના કુત્તા ઊભો રે'જે !

કાયર દુત્તા ઊભો રે'જે !

પેટભરા ! તું ઊભો રે'જે !

ભૂખમરા ! તું ઊભો રે'જે !

ચોર લૂંટારા ઊભો રે'જે !

ગા-ગોઝારા ઊભો રે'જે !

ચારણ કન્યા

ચૌદ વરસની ચારણ કન્યા

ચૂંદડીયાળી ચારણ કન્યા

શ્વેતસુંવાળી ચારણ કન્યા

બાળી ભોળી ચારણ કન્યા

લાલ હિંગોળી ચારણ કન્યા

ઝાડ ચડંતી ચારણ કન્યા

પહાડ ધૂમંતી ચારણ કન્યા

જોબનવંતી ચારણ કન્યા

આગ ઝરંતી ચારણ કન્યા

નેસ નિવાસી ચારણ કન્યા

જગદમ્બા શી ચારણ કન્યા

ડાંગ ઉઠાવે ચારણ કન્યા

ત્રાડ ગજાવે ચારણ કન્યા

હાથ હિલોળી ચારણ કન્યા

પાછળ દોડી ચારણ કન્યા

ભયથી ભાગ્યો !

સિંહણ, તારો ભડવીર ભાગ્યો

રણ મેલીને કાયર ભાગ્યો

ડુંગરનો રમનારો ભાગ્યો

હાથીનો હણનારો ભાગ્યો

જોગીનાથ જટાળો ભાગ્યો

મોટો વીર મૂછાળો ભાગ્યો

નર થઈ તું નારીથી ભાગ્યો

નાનકડી છોડીથી ભાગ્યો !

□

સોનલ ગરાસણી

સોનલ રમતી ગઢડાને ગોખ જો,
રમતા જલાણી સોનલ ગરાસણી.

આડો આવ્યો સોનલ દાદાનો દેશ જો,
સોનલે જાણ્યું કે દાદા છોડાવશે.
દાદાએ દીધા સોના કેરા દાન જો,
તોય ના છૂટી રે સોનલ ગરાસણી.

આડો આવ્યો સોનલ કાકાનો દેશ જો,

સોનલે જાણ્યું કે કાકા છોડાવશે.
કાકાએ દીધા રૂપા કેરા દાન જો,
તોય ના છૂટી રે સોનલ ગરાસણી.

આડો આવ્યો સોનલ વીરાનો દેશ જો,
સોનલે જાણ્યું કે વીરો છોડાવશે.
વીરાએ દીધા ઘોડલા કેરા દાન જો,
તોય ના છૂટી રે સોનલ ગરાસણી.

આડો આવ્યો સોનલ સ્વામીનો દેશ જો,
સોનલે જાણ્યું કે સ્વામી છોડાવશે.
સ્વામીએ દીધા માથા કેરા મોળિયાં જો,
ધબકે છૂટી રે સોનલ ગરાસણી.

સોનલ રમતી ગઢડાને ગોખ જો,
રમતા જલાણી સોનલ ગરાસણી.

મીઠી માથે ભાત

ડુંગર કેરી ખીણમાં ગાંભુ નામે ગામ
ખેતી કરતો ખંતથી પટેલ પાંચો નામ
સીમ થકી છેટી હતી વાડી એક વિશાળ
ભોંય બધી ભગરી અને રૂડી અધિક રસાળ
નવાણ છે નવ કોશનું ફરતા જંગી ઝાડ
રોપી તેમાં શેલડી વધ્યો રૂડો વાઢ

પટલાણીએ પુત્રનું મુખ દીકું છે માંડ
મીઠી ઉમર આઠની બહેન લડાવે લાડ
શિયાળો પુરો થતા પાક્યો પુરો વાઢ
વાઘ,શિયાળ,વરુ તણી રહેતી વગડે રાડ
કેળ સમી સૌ શેલડી ઝુકી રહી છે ઝુંડ
રસ મીઠાની લાલચે ભાંગે વાડો ભુંડ
ચિયોડો બેસાડવા પાંચે કરી વિચાર
બાવળના નથબૂતડી તુર્ત કર્યા તૈયાર
સોંપ્યું સાથી સર્વને બાકી બીજું કામ
સાધન ભેળું સૌ થવા તવા તાવડા ઠામ
પટલાણી પેખી રહી પટેલ કેરી વાટ
રોઢા વેળા ગઈ વહી પડતું ટાઢું ભાત

કહે મા : મીઠી ળે હવે ભાત આપું

કીકો લાવ મારી કને જા તું બાપું
હજી ઘેર આતા નથી તું જ આવ્યા
ભૂખ્યા એ હશે વાઢ કામે થકાયા
ભલે લાવ બા જાઉં હું ભાત દેવા
દીઠા છે કદી તે ઉગ્યા મોલ કેવા
મીઠી કેળ શી શેલડી તો ખવાશે
દીઠી છે ટૂંકી વાટ જલ્દી જવાશે
કહી એમ માથે લઇ ભાત ચાલી
મૂકી માર્ગ ધોરી ટૂંકી વાટ અલી

વહી જાય છે વેગમાં મીઠી ભરતી ફાળ
ગણે ન કાટા કાંકરા દોડે જ્યમ મૃગ બાળ
ડુંગર અડી ગીચમાં કોડે કુદતી જાય
સામો વાઢ ઝઝૂમતો જોતા તે હરખાય
હમણાં વાડી આવશે હમણાં આપું ભાત
એમ અધિક ઉતાવળી દોડી મળવા તાત
બખોલમાંથી બહાર ત્યાં વાઘ ધસ્યો વિકરાળ
થપાટ પાછળથી પડી બાળા થઇ બેહાલ
ભાત ઓઢણી તો રહ્યું ઝરડામાં જકડાઈ
મીઠી બાળા મોતના પંજામાં સપડાઈ
વાઘ ઉપાડી ક્યાં ગયો? કુદરતમાં કકળાટ
વૃક્ષ ઉભા વિલા બધા સૂની બની સૌ વાટ
સાંજ વહી સૂનકારમાં ઓઢીને અંધાર

રાત રડે છે રાનમાં આંસુડે ચોંધાર
પહોંચી ઘર પાંચો કરે મીઠી મીઠી સાદ
મારે તો મોડું થયું રોઢો ન રહ્યો યાદ
પટલાણી આવી કહે મોકલી છે મેં ભાત

મળી નથી તમને હજી ? રોકાણી ક્યાં રાત ?

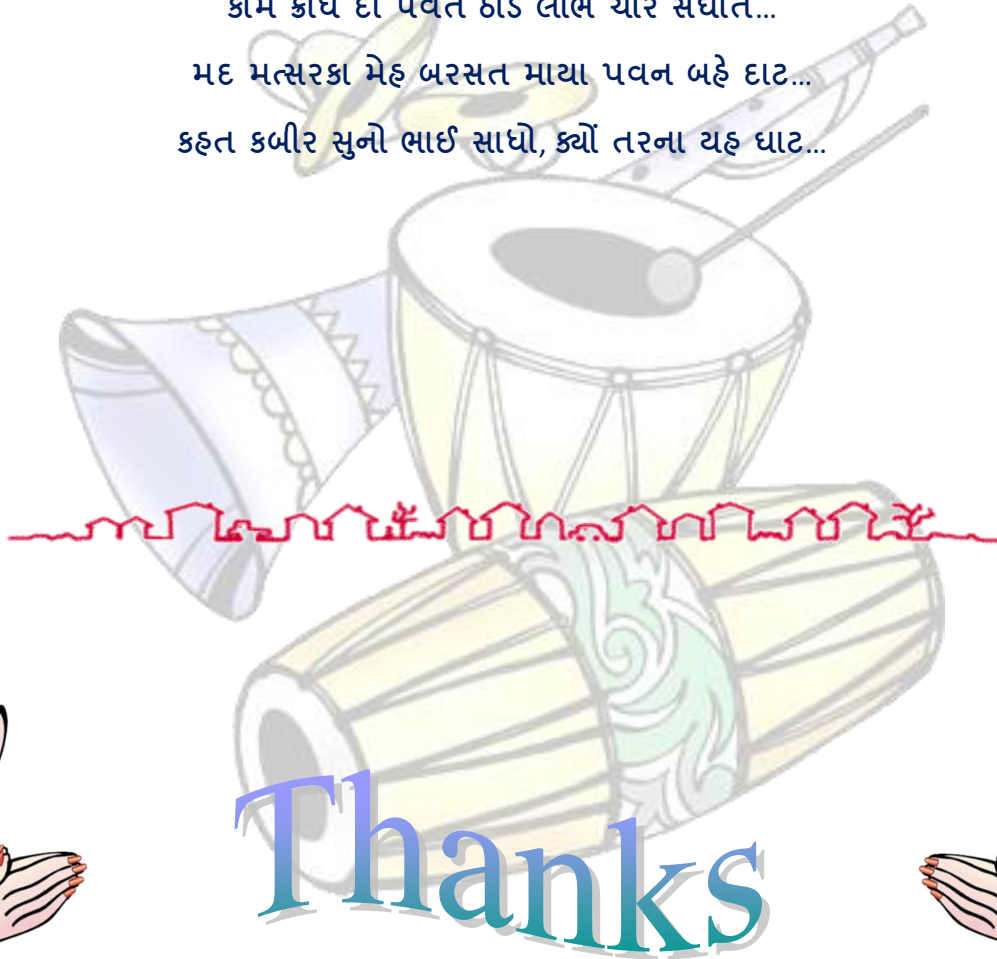
મળી નથી મીઠી મને મારગ ધોરી વાટ
કહા ગોત કરવી હવે ? ગઈ હશે પગવાટ
બની ગયા એ બાવરા બંને મા ને બાપ
ગયા તુર્ત ને ગોતવા કરતાં કાઈ સંતાપ
નભથી ચાંદો નીરખી વિલાપ ફિક્કે મુખ
ઝાંખા સરવે ઝાડવા દારૂણ જાણે દુઃખ
મીઠી-મીઠી પાડતા બુમ ઘણી મા બાપ
જવાબ પાછો ના મળે તેથી કરે વિલાપ
વળતા આગળ પગ મહી અટવાયું કઈ ઠામ
તે તો ઘરની તાંસળી ભાત તણું નહિ ઠામ
ખાલી આ કોણે કરી ? હસે સીમના સ્વાન
મીઠી કાં મેલી ગઈ ? બોલે નહિ કઈ રાન
વળી પગે અટવાય છે ઝરડું નીચે જોય
મીઠી કેરી ઓઢણી પોકે-પોકે રોય
હા મીઠી તું ક્યાં ગઈ ? આં શું ઝમે રૂધિર
ઉત્તર એનો નાં મળે બધુંય વિશ્વ બધિર
નિરાશ પાછા એ વળ્યા કરતા અતિ કકળાટ
મીઠી-મીઠી નામથી રડતા આખી વાટ

વાઢ ગયો વેચાઈને વીતી ગઈ છે વાત
તોપણ દેખા દે કદીમીઠી માથે ભાત.

◇ કહત કબીર ◇

ગુરુ બિન કૌન બતાવે બાટ ? બડા વિકટ ચમઘાટ...
ભ્રાંતિ કી પહાડી નદિયા બિચમેં અહંકાર કી લાટ ...
કામ ક્રોધ દો પર્વત ઠાડે લોભ ચોર સંઘાત...
મદ મત્સરકા મેહ બરસત માયા પવન બહે દાટ...
કહત કબીર સુનો ભાઈ સાધો, ક્યો તરના યહ ઘાટ...

સંકલન: **R.K.GOYAL / P.B.Chaudhary**

www.ahirrkgoyal.blogspot.com

www.tharavdamotaschool.blogspot.com